

Lovforslag nr. L 114. Fremsat den 26. januar 1983 af industriministeren

Forslag

til

Lov om ændring af patentloven

§ 1

I patentloven, jfr. lovbekendtgørelse nr. 546 af 25. oktober 1978, foretages følgende ændringer:

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»§ 1. Den, der har gjort en opfindelse, som kan udnyttes industrielt, eller den, til hvem opfinderens ret er overgået, har i overensstemmelse med denne lovs kapitler I-X ret til efter ansøgning at få patent på opfindelsen hos patentmyndigheden her i landet og derved opnå eneret til at udnytte opfindelsen erhvervsmæssigt. Bestemmelser om europæisk patent findes i kapitel XI.«

2. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Bestemmelser om, at ansøgning, som omhandles i kapitel III eller XI, ved anvendelse af reglen i stk. 2 i visse tilfælde skal have samme virkning som en her i landet indgivet patentansøgning, er fastsat ved §§ 29, 38 og 82.«

3. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af opfindelsen omfattende tegnninger, når sådanne er nødvendige, samt en bestemt angivelse af, hvad der søges beskyttet ved patentet (patentkrav). Den omstændighed, at opfindelsen angår en kemisk forbindelse, medfører ikke, at en bestemt anvendelse skal angives i patentkravet. Beskrivelsen skal være så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen. En opfindelse, som vedrører en mikrobiologisk

fremgangsmåde, eller et produkt, fremstillet ved en sådan fremgangsmåde, skal i de tilfælde, som er angivet i § 8a, kun anses tilstrækkeligt tydeligt angivet, såfremt tillige betingelserne i § 8a er opfyldt.«

4. § 8, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ansøgeren skal betale den fastsatte ansøgningsafgift. For patentansøgning skal også betales den fastsatte årsafgift for hvert afgiftsår, som påbegyndes inden ansøgningen endeligt afgøres. Årsafgiften omfatter et år og regnes første gang fra den dag, da ansøgningen blev indleveret og derefter fra den tilsvarende dag i kalenderåret.

5. Efter § 8 indsættes:

»§ 8a. Skal der ved udøvelsen af opfindelsen anvendes en mikroorganisme, som hverken er almindeligt tilgængelig eller kan beskrives således i ansøgningens akter, at en fagmand på grundlag af disse kan udøve opfindelsen, skal en kultur af mikroorganismen være deponeret senest den dag, da ansøgningen blev indleveret. Kulturen skal herefter fortløbende være deponeret, således at den, som ifølge denne lov er berettiget til at få udleveret en prøve af kulturen, kan få udleveret prøven i Danmark. Industriministeren fastsætter bestemmelser om, hvor deponering kan foretages.

Stk. 2. Ophører en deponeret kultur at være levedygtig, eller kan en prøve af andre grundet ikke leveres fra kulturen, kan denne erstattes med en ny kultur af samme mikroorganisme inden for den fastsatte tid og i øvrigt i overensstemmelse med regler, der

fastsættes af industriministeren. Sker dette, skal den nye deponering anses foretaget allerede fra den dag, da den tidligere deponering blev foretaget.«

6. § 14, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Begæring efter stk. 1 må fremsættes inden 2 år fra den dag, da ansøgningen blev indleveret. Begæring kan ikke fremsættes mere end én gang og kan ikke tilbagetages.«

7. I § 15 indsættes som stk. 4:

»Stk. 4. Betales der ikke årsafgift efter §§ 8, 41 og 42, henlægges ansøgningen uden forudgående underretning. Behandlingen af en af denne grund henlagt ansøgning kan ikke genoptages.«

8. § 22, stk. 6, ophæves og i stedet indsættes:

»Stk. 6. Er en kultur af en mikroorganisme deponeret i henhold til § 8a, har enhver ret til at få en prøve af kulturen, når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 1, 2 eller 3. Dette medfører dog ikke, at prøve skal udleveres til nogen, som efter bestemmelser fastsat i eller i medfør af lov ikke må befatte sig med den deponerede mikroorganisme. En prøve skal heller ikke udleveres til nogen, såfremt det på grund af organismens farlige egenskaber antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven.

Stk. 7. Uanset stk. 6 kan ansøgeren begære, at udlevering af en prøve, i tiden indtil ansøgningen er fremlagt eller endeligt afgjort uden at være blevet fremlagt, kun kan ske til en særlig sagkyndig. Industriministeren fastsætter bestemmelser om fristen for fremsættelse af sådan begæring, og om hvem der kan benyttes som sagkyndig.

Stk. 8. Begæring om udlevering af prøven skal fremsættes skriftligt over for patentmyndigheden og indeholde en erklæring om at iagttage de begrænsninger i brugen af prøven, som fremgår af regler, der fastsættes af industriministeren. Såfremt prøven skal udleveres til en særlig sagkyndig, skal erklæringen i stedet afgives af denne.«

9. § 28, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 29–38 finder anvendelse på internationale patentansøgninger, som omfatter Danmark. Såfremt der ved en sådan ansøgning søges europæisk patent for Danmark, gælder dog bestemmelserne i kapitel XI.«

10. § 31 affattes således:

»§ 31. Ønsker ansøgeren at videreføre en international ansøgning for Danmark, skal han inden 20 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen til patentmyndigheden betale den fastsatte afgift samt indlevere en oversættelse til dansk af den internationale ansøgning i det omfang, som industriministeren fastsætter, eller såfremt ansøgningen er affattet på dansk, en genpart af ansøgningen.

Stk. 2. Begærer ansøgeren, at en international ansøgning skal undergives en international forberedende patenterbarhedsprøvning, og erklærer han inden 19 måneder fra den i stk. 1 nævnte dag i overensstemmelse med traktaten, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal han inden 25 måneder fra den nævnte dag have opfyldt forskrifterne i stk. 1.

Stk. 3. Såfremt ansøgeren har betalt den fastsatte afgift inden de i stk. 1 og 2 fastsatte frister, kan den krævede oversættelse eller genpart indleveres inden en yderligere frist på 2 måneder, mod at der betales en fastsat tillægsafgift inden udløbet af den yderligere frist.

Stk. 4. Opfylder ansøgeren ikke kravene i denne paragraf, skal ansøgningen anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark.«

11. § 32 affattes således:

»§ 32. Tilbagetager ansøgeren en begæring om international forberedende patenterbarhedsprøvning eller en erklæring om, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal den internationale patentansøgning anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark, medmindre tilbagetagelsen er sket før udløbet af den frist, som gælder i henhold til § 31, stk. 1, og ansøgeren viderefører ansøgningen inden udløbet af de i § 31, stk. 1, jfr. stk. 3, fastsatte frister.«

12. § 33, stk. 1, affattes således:

»§ 33. Når en international patentansøgning er videreført i henhold til § 31, finder bestemmelserne i kapitel II anvendelse på ansøgningen og dens behandling med de afvigelser, der er fastsat i nærværende paragraf og i §§ 34–37. Ansøgningen må kun efter ansøgerens begæring optages til behandling forinden udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 31, stk. 1 eller 2.«

13. § 33, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Bestemmelserne i § 22, stk. 2 og 3, finder anvendelse, allerede inden ansøgningen er videreført, når ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse i henhold til § 31 til at indlevere en oversættelse af ansøgningen, eller hvis ansøgningen er affattet på dansk, når ansøgeren har indleveret en genpart af den til patentmyndigheden.«

14. § 34 affattes således:

»§ 34. En international patentansøgning må ikke godkendes til fremlæggelse eller afslås før efter udløbet af en af industriministeren fastsat frist, medmindre ansøgeren har givet sit samtykke til, at ansøgningen afgøres forinden.«

15. § 38, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Begæring om fornyet prøvelse i henhold til stk. 1 skal fremsættes over for Det internationale Bureau inden udløbet af en af industriministeren fastsat frist. Ansøgeren skal inden udløbet af samme frist i det omfang, som industriministeren fastsætter, indlevere en oversættelse af ansøgningen til patentmyndigheden samt betale den fastsatte ansøgningsafgift.«

16. § 40 affattes således:

»§ 40. Et meddelt patent kan opretholdes, indtil 20 år er forløbet fra den dag, patentansøgningen blev indleveret. For opretholdelse af patent skal betales årsafgift for hvert afgiftsår, som påbegyndes efter patentet er meddelt.«

17. I kapitel V ændres overskriften til:

»Betalning af årsafgifter.«

18. § 41 affattes således:

»§ 41. Årsafgiften forfalder den sidste dag i den måned, i hvilken afgiftsåret begynder. Årsafgifterne for de første to afgiftsår forfalder dog først samtidig med afgiften for det tredje afgiftsår. Årsafgift kan tidligst betales 6 måneder før forfaldsdagen.

Stk. 2. For en senere ansøgning som omhandlet i § 11 forfalder årsafgifter for de afgiftsår, som er begyndt før den dag, den senere ansøgning blev indleveret, eller som begynder inden to måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før to måneder er forløbet efter denne dag. For en international patentansøgning forfalder årsafgifter for afgiftsår, som er begyndt før den dag, ansøgningen blev videreført efter § 31 eller optaget til behandling efter § 38, eller som begynder inden to måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før to måneder efter den dag ansøgningen blev videreført eller optaget til behandling.

Stk. 3. Årsafgift kan med den fastsatte forhøjelse betales indtil 6 måneder efter, at den forfalder.«

19. § 42 affattes således:

»§ 42. Er opfinderen ansøger eller indehaver af patentet, og skønnes det at være forbundet med betydelige vanskeligheder for ham at betale årsafgifter, kan patentmyndigheden meddele ham henstand med betaling af disse, såfremt begæring herom fremsættes senest den dag, da årsafgifterne første gang forfalder. Henstand kan meddeles for indtil 3 år ad gangen, dog ikke længere end indtil 3 år fra patentets meddelelse. Begæring om forlænget henstand skal fremsættes senest den dag, da meddelt henstand udløber.

Stk. 2. Afslås begæring om henstand eller forlænget henstand, anses betaling inden 2 måneder derefter for rettidig.

Stk. 3. Årsafgift, med hvis betaling der er givet henstand efter stk. 1, kan med samme forhøjelse som nævnt i § 41, stk. 3, betales inden 6 måneder efter det tidspunkt, til hvilket henstand er givet.«

20. § 51 affattes således:

»§ 51. Betales årsafgift ikke i overensstemmelse med reglerne i §§ 40, 41 og 42, bortfalder patentet fra og med begyndelsen af det afgiftsår, for hvilket afgift ikke er betalt.«

21. § 52, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) det angår en opfindelse, som ikke er så tydeligt beskrevet, at en fagmand på grundlag af beskrivelsen kan udøve den,«

22. § 56, stk. 1, affattes således:

»§ 56. En patentansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om patent, inden akterne vedrørende ansøgningen er blevet tilgængelig for enhver, er pligtig på begæring at give sit samtykke til, at vedkommende får adgang til at gøre sig bekendt med akterne i ansøgningssagen. Omfatter ansøgningen en deponeret kultur af en mikroorganisme som nævnt i § 8 a, skal vedkommende også have ret til at få udleveret en prøve af kulturen. Bestemmelserne i § 22, stk. 6, 2. og 3. pkt., stk. 7 og 8, finder anvendelse i disse tilfælde.«

23. I § 66, stk. 2, ændres »§ 160, stk. 2« til: »§ 159, stk. 2«.

24. § 68 affattes således:

»§ 68. Industriministeren fastsætter størrelsen m.v. af de i loven omhandlede afgifter samt gebyrer for ekspeditioner m.v.

Stk. 2. For så vidt angår årsafgifter kan industriministeren bestemme, at et eller flere af de første afgiftsår skal være afgiftsfrie.«

25. § 72 affattes således:

»§ 72. Vil en patentansøger, bortset fra de i stk. 2 nævnte tilfælde, lide retstab, fordi han ikke har overholdt en i denne lov eller med hjemmel heri over for patentmyndigheden fastsat frist, men har han udvist al den omhu, som med rimelighed kunne kræves af ham, skal patentmyndigheden på begæring genoprette rettighederne. Begæringen skal indgives skriftligt til patentmyndigheden inden 2 måneder efter, at den hindring, som bevirkede fristoverskridelsen, er bortfaldet, dog senest 1 år efter fristens udløb. Inden for samme frister skal han foretage den undladte handling og betale den for genoprettelse fastsatte afgift.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis en ansøger eller patenthaver ikke har betalt årsafgift inden for den frist, der er fastsat i § 41, stk. 3, eller § 42, stk. 3, idet dog begæring om genopret-

telse skal være indgivet og årsafgiften være betalt senest 6 måneder efter fristens udløb.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på den i § 6, stk. 1, nævnte frist.«

26. Efter § 74 indsættes et nyt kapitel XI, »Europæisk patent« med §§ 75–90.

»Kapitel XI

Europæisk patent

§ 75. Ved europæisk patent forstås et patent, der er meddelt af Den europæiske Patentmyndighed i henhold til den i München den 5. oktober 1973 indgåede europæiske patentkonvention. Ved europæisk patentansøgning forstås en ansøgning i henhold til denne konvention.

Stk. 2. Der kan meddeles europæiske patenter for Danmark.

Stk. 3. Ansøgning om europæisk patent indleveres til Den europæiske Patentmyndighed, jfr. dog de i § 70 nævnte bestemmelser om hemmeligt patent. Ansøgning om europæisk patent kan også indleveres til patentmyndigheden, der videresender den til Den europæiske Patentmyndighed. De i konventionens artikel 76 nævnte ansøgninger kan kun indleveres til Den europæiske Patentmyndighed.

Stk. 4. Bestemmelserne i §§ 76–90 finder anvendelse på europæisk patent for Danmark og på europæisk patentansøgning, som omfatter Danmark.

§ 76. Europæisk patent anses for meddelt, når Den europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen. Det har samme virkning som patent meddelt her i landet og er undergivet samme bestemmelser som sådant patent, medmindre andet fremgår af dette kapitel.

§ 77. Et europæisk patent har kun virkning her i landet, såfremt ansøgeren inden for den fastsatte frist til patentmyndigheden indleverer en oversættelse til dansk af den tekst, med hvilken patentet ifølge Den europæiske Patentmyndigheds meddelelse til ansøgeren agtes meddelt, og ansøgeren inden for samme frist betaler den fastsatte afgift for trykningen heraf. Træffer Den europæiske Patentmyndighed afgørelse om opretholdelse

af et europæisk patent i ændret affattelse, gælder dette også den således ændrede affattelse.

Stk. 2. Oversættelsen skal holdes tilgængelig for enhver. Er den europæiske patentansøgning endnu ikke offentliggjort af Den europæiske Patentmyndighed, holdes oversættelsen dog først tilgængelig fra denne offentliggørelse.

Stk. 3. Når oversættelse er indleveret og afgift betalt, og Den europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen eller om at opretholde det europæiske patent i ændret affattelse, skal patentmyndigheden udfærdige bekendtgørelse herom. Trykte eksemplarer af oversættelsen skal snarest derefter kunne fås hos patentmyndigheden.

§ 78. Bestemmelserne i § 72, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på indlevering af oversættelse og betaling af afgift i henhold til § 77, stk. 1.

Stk. 2. Bestemmes det i henhold til § 72, at indlevering af oversættelse og betaling af afgift som nævnt i § 77, stk. 1, skal anses for rettidig, skal patentmyndigheden udfærdige bekendtgørelse herom.

Stk. 3. Den, som, efter at den i § 77, stk. 1, fastsatte frist er udløbet, men inden bekendtgørelse i henhold til stk. 2 er udfærdiget, i god tro har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, har ret som i § 74, stk. 2 og 3, anført.

§ 79. Bestemmelsen i § 52, stk. 1, nr. 4, finder for europæiske patenter anvendelse, såfremt udvidelse er sket, efter at patentet er meddelt.

§ 80. Ophæver Den europæiske Patentmyndighed helt eller delvis et europæisk patent, skal dette have virkning, som om patentet i tilsvarende omfang er kendt ugyldigt her i landet. Patentmyndigheden skal udfærdige bekendtgørelse om ophævelsen.

§ 81. For opretholdelse af et europæisk patent skal der betales årsafgift til patentmyndigheden for hvert afgiftsår efter det år, i hvilket Den europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen.

Stk. 2. Betales der ikke årsafgift for det europæiske patent i overensstemmelse med stk. 1, jfr. §§ 41 og 42, finder § 51 tilsvarende anvendelse. For så vidt angår den første årsafgift forfalder denne dog først 2 måneder fra den dag patentet er meddelt.

§ 82. En europæisk patentansøgning, for hvilken Den europæiske Patentmyndighed har fastsat indleveringsdag, har fra denne dag samme virkning her i landet, som en her indleveret ansøgning. Har ansøgningen i henhold til Den europæiske Patentkonvention prioritet fra en tidligere dag end indleveringsdagen, gælder denne prioritet også her i landet.

Stk. 2. Ved anvendelse af § 2, stk. 2, 2. pkt., skal offentliggørelse af en europæisk patentansøgning i henhold til artikel 93 i Den europæiske Patentkonvention, sidestilles med, at ansøgningen er blevet almindelig tilgængelig i henhold til reglerne i § 22. Det samme gælder offentliggørelse i henhold til konventionens artikel 158, stk. 1, såfremt denne af Den europæiske Patentmyndighed sidestilles med offentliggørelse i henhold til artikel 93.

§ 83. Når en europæisk patentansøgning er blevet offentliggjort i henhold til Den europæiske Patentkonvention, og ansøgeren til patentmyndigheden har indleveret en oversættelse til dansk af patentkravene i den således offentliggjorte ansøgning, skal patentmyndigheden holde oversættelsen tilgængelig for enhver og udfærdige bekendtgørelse herom.

Stk. 2. Udnytter nogen uhjemlet erhvervsmæssigt en opfindelse, som er genstand for en europæisk patentansøgning, efter at bekendtgørelse er udfærdiget i henhold til stk. 1, og fører ansøgningen til patent for Danmark, finder bestemmelserne om patentindgreb tilsvarende anvendelse. I sådanne tilfælde omfatter patentbeskyttelsen dog kun det, som fremgår såvel af de offentliggjorte patentkrav som af patentkravene i henhold til patentet. § 57 finder dog ikke anvendelse, ligesom den pågældende kun er pligtig at udrede erstatning for skade i det i § 58, stk. 2, angivne omfang.

Stk. 3. Forældelse af erstatningskrav efter stk. 2 indtræder tidligst 1 år efter, at indsigelsesfristen for det europæiske patent er udlø-

bet, eller efter at Den europæiske Patentmyndighed har besluttet at opretholde patentet.

§ 84. Tilbagetages en europæisk patentansøgning eller en begæring om, at den skal omfatte Danmark, eller skal ansøgningen eller begæringen i henhold til Den europæiske Patentkonvention anses for tilbagetaget, og genoptages ansøgningen ikke i henhold til konventionens artikel 121, har dette samme virkning som tilbagetagelse af en ansøgning hos patentmyndigheden.

Stk. 2. Såfremt en europæisk patentansøgning er afslået, har dette virkning, som om ansøgningen var afslået af patentmyndigheden.

§ 85. Stemmer de i §§ 77 eller 83 nævnte oversættelser ikke overens med teksten på det sprog, som har været behandlingsproget ved Den europæiske Patentmyndighed, omfatter patentbeskyttelsen alene det, som fremgår af begge tekster.

Stk. 2. I sager om ugyldighed skal alene teksten på behandlingsproget være afgørende.

§ 86. Indleverer ansøgeren eller patenthaven til patentmyndigheden en rettelse af den i § 77 nævnte oversættelse, og betaler han den for trykning fastsatte afgift, skal den rettede oversættelse træde i stedet for den tidligere indleverede. Den rettede oversættelse skal holdes tilgængelig for enhver, såfremt den oprindelige oversættelse er tilgængelig. Når en sådan rettelse er indleveret, og afgift er betalt rettidigt, udfærdiger patentmyndigheden bekendtgørelse om rettelsen, såfremt den oprindelige oversættelse er tilgængelig. Trykte eksemplarer af oversættelsen skal snarest derefter kunne fås hos patentmyndigheden.

Stk. 2. Indleverer ansøgeren en rettelse af den i § 83 nævnte oversættelse, udfærdiger patentmyndigheden bekendtgørelse herom og holder den rettede oversættelse tilgængelig for enhver. Når bekendtgørelse er udfærdiget, træder den rettede oversættelse istedet for den oprindelige.

Stk. 3. Den, som, da den rettede oversættelse fik gyldighed, i god tro erhvervsmæssigt udnyttede opfindelsen her i landet på en måde, som ifølge den tidligere oversættelse ikke udgjorde indgreb i ansøgerens eller patentha-

verens ret, eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, har ret som i § 74, stk. 2 og 3, anført.

§ 87. Genopretter Den europæiske Patentmyndighed rettighederne for en patenthaver eller patentansøger, som ikke har overholdt en frist, gælder denne afgørelse også her i landet.

Stk. 2. Den, som, efter at tab af rettigheder er indtrådt, men inden Den europæiske Patentmyndighed har genoprettet rettighederne og udfærdiget bekendtgørelse herom, i god tro har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, har ret som i § 74, stk. 2 og 3, anført.

§ 88. Anses en europæisk patentansøgning, som er indleveret til en national patentmyndighed, som tilbagetaget som følge af, at Den europæiske Patentmyndighed ikke inden for den fastsatte frist har modtaget ansøgningen, skal patentmyndigheden på ansøgerens begæring anse den for konverteret til en ansøgning om patent her i landet, såfremt

- 1) begæringen fremsættes over for den nationale myndighed, som modtog ansøgningen, inden 3 måneder efter at der er givet ansøgeren underretning om, at ansøgningen anses for tilbagetaget,
- 2) begæringen indkommer til patentmyndigheden, inden 20 måneder fra den dag, ansøgningen blev indleveret, eller, hvis prioritet er begæret, fra prioritetsdagen, og
- 3) ansøgeren inden for den frist, som industriministeren fastsætter, betaler den fastsatte ansøgningsafgift og indleverer en oversættelse af ansøgningen til dansk.

Stk. 2. Opfylder patentansøgningen Den europæiske Patentkonventions krav med hensyn til ansøgningens form, skal den godkendes i så henseende.

§ 89. Bestemmelserne i Den europæiske Patentkonventions artikler 9, 60, 126 og 131 samt i den til konventionen knyttede protokol om retternes kompetence og anerkendelse af afgørelse om retten til at få meddelt et europæisk patent (anerkendelsesprotokollen) gælder her i landet.

§ 90. Industriministeren fastsætter nærmere regler til gennemførelse af Den europæiske Patentkonvention og til gennemførelse af bestemmelserne i dette kapitel.«

27. I *kapitel XI*, der herefter bliver *kapitel XII*, affattes pkt. 1, stk. 2, således:

»Stk. 2. Patent på opfindelser af næringsmidler kan først meddeles efter den 7. oktober 1987 og kun i henhold til ansøgninger, der indleveres efter dette tidspunkt.«

§ 2

Kapitel XI træder i kraft, når Den europæiske Patentkonvention får virkning her i landet. Industriministeren bekendtgør ikrafttrædelsesdatoen. Tidspunktet for ikrafttræden af lovens øvrige bestemmelser fastsættes af industriministeren.

§ 3

Loven finder anvendelse på patentansøgninger, der ved lovens ikrafttræden er under behandling hos patentmyndigheden. Herfra gælder følgende undtagelser:

- 1) Patent på opfindelser af lægemidler samt patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler kan kun meddeles i henhold til ansøgninger, der indleveres efter lovens ikrafttræden.
- 2) Bestemmelserne om deponering af kulturer af mikroorganismer finder kun anvendelse på ansøgninger, der er indleveret, efter at disse bestemmelser er trådt i kraft.
- 3) For patentansøgninger, der er indleveret før lovens ikrafttræden, forfalder årsafgifter dog tidligst 6 måneder efter lovens

ikrafttræden. Årsafgifter for tidligere afgiftsår forfalder til betaling, samtidig med at der første gang skal betales årsafgift i overensstemmelse med § 1, nr. 18 (§ 41) og § 1, nr. 19 (§ 42).

- 4) Begæring i henhold til § 14, stk. 1, kan uanset bestemmelsen i § 1, nr. 6 (§ 14, stk. 2) fremsættes indtil 6 måneder fra lovens ikrafttræden i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.

§ 4

Loven finder tillige anvendelse på patenter, der er meddelt ved dens ikrafttræden. Herfra gælder følgende undtagelser:

- 1) Er et patent meddelt mindre end 2 måneder før lovens ikrafttræden, forfalder afgifterne for afgiftsår, der er påbegyndt før meddelelsen, i overensstemmelse med § 42 i patentlov af 20. december 1967.
- 2) Bestemmelserne om patenters ugyldighed i patentlov af 20. december 1967 og lov nr. 264 af 8. juni 1978 finder anvendelse på patenter, der er meddelt i henhold til nævnte lov.
- 3) Bestemmelserne om deponering af kulturer af mikroorganismer finder kun anvendelse på patenter, der meddeles på grundlag af en ansøgning, der indleveres efter at disse bestemmelser er trådt i kraft.

§ 5

Beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, kan i det omfang, det er fastsat i Den europæiske Patentkonvention, udøves af de institutioner, der er nævnt i denne konvention.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Lovforslaget tilsigter at tilvejebringe hjemmel for Danmarks ratifikation af Konvention om meddelelse af europæiske patenter (Den europæiske Patentkonvention) og Budapesttraktaten om international anerkendelse af deponering af mikroorganismer. Herudover indeholder lovforslaget visse justeringer af de eksisterende bestemmelser om deponering af mikroorganismer samt forslag til en omlægning af patentlovens årsafgiftssystem.

I lovforslaget er endvidere medtaget mindre ændringer i bestemmelserne om internationale patentansøgninger som følge af ændringer i patentsamarbejds-traktatens gennemførelsesforskrifter.

Lovforslag om ratifikation af Den europæiske patentkonvention har tidligere været forelagt folketings sammen med forslag om ratifikation af Fællesskabets Patentkonvention. Dette har således været tilfældet i folketings-samlingen 1976-77, 1977-78 og folketings-samlingen 1980-81. Herom henvises til Folketingstidende 1976-77 tillæg A sp. 1295 ff og Folketingets Forhandlinger sp. 2716 ff, Folketingstidende 1977-78 tillæg A sp. 1953 ff og Folketingets forhandlinger sp. 2932 og Folketingstidende 1980-81 tillæg A sp. 2081 og Folketingets Forhandlinger sp. 3721 ff samt beretning afgivet af folketingets erhvervsudvalg den 3. august 1981, optrykt i Folketingstidende 1980-81, tillæg B sp. 1537 ff.

Det har imidlertid ikke i nævnte folketings-samlinger været muligt at gennemføre forslag om ratifikation af de europæiske patentkonventioner først og fremmest som følge af, at spørgsmålet om ratifikation af konventionerne er omfattet af grundlovens § 20, og at det ikke i folketings-tidende har været muligt at tilvejebringe det fornødne flertal på % af folketingets medlemmer for forslaget.

Derimod er patentlovens bestemmelser vedrørende den patenterbare opfindelse (§ 1), kravet om nyhed og opfindeshøjde (§ 2), eneretten (§ 3), patenttiden (§ 40), ugyldighed af et patent (§ 52) samt genoprettelse af rettigheder (§ 72 og § 74) ved lov nr. 264 af 8. juni 1978 bragt i overensstem-

melse med bestemmelserne i Den europæiske Patentkonvention og Fællesskabets Patentkonvention.

Endelig blev i folketings-samlingen 1981-82 fremsat forslag til lov om ændring af patentloven med henblik på bl. a. ratifikation af Den europæiske Patentkonvention. Dette lovforslag indeholdt ikke forslag om ratifikation af Fællesskabets Patentkonvention. Baggrunden herfor var, at de i folketings-samlingen 1980-81 stedfundne forhandlinger havde vist, at det med folketingets nuværende sammensætning måtte anses for vanskeligt at opnå den fornødne tilslutning til ratifikation af denne konvention. Om forslagens behandling i folketings-tidende henvises til Folketingstidende 1981-82 tillæg A sp. 789 og Folketingets Forhandlinger sp. 828.

Nævrende lovforslag indeholder heller ikke forslag om ratifikation af Fællesskabets Patentkonvention ud fra samme betragtninger, som lå bag beslutningen om at begrænse det i folketings-samlingen 1981-82 fremsatte lovforslag til Den europæiske Patentkonvention.

Lovforslaget vil ikke få administrative eller økonomiske konsekvenser for kommunerne. Om de økonomiske konsekvenser for staten henvises til afsnit B, pkt. 2.

Som bilag til lovforslaget er optrykt Budapesttraktaten om international anerkendelse af deponering af mikroorganismer. Den europæiske Patentkonvention samt protokollerne hertil var medtaget som bilag til det i folketings-samlingen 1980-81 fremsatte lovforslag. Nævnte bilag er af praktiske grunde udeladt ved fremsættelse af nærværende lovforslag.

A. Lovforslaget.

1. Den europæiske Patentkonvention

Den europæiske Patentkonvention blev vedtaget på en diplomatisk konference i München i 1973. Konventionen er trådt i kraft i oktober 1977 og er indtil nu ratificeret af følgende 11 vesteuropæiske lande: Belgien, England, Frankrig, Holland, Italien, Liechtenstein, Luxembourg, Schweiz, Sverige,

Tyskland og Østrig. Lovforslag om ratifikation af Den europæiske Patentkonvention er fremsat i Irland, ligesom Grækenland vil ratificere Den europæiske Patentkonvention.

Hovedformålet med konventionen er at simplificere og billigere udstedelsen af patenter, hvilket sker gennem en fælles ansøgningsprocedure med henblik på opnåelse af patent i flere lande. Samtidig hermed skal Den europæiske Patentkonvention ses på baggrund af den meget kraftige stigning i antallet af patentansøgninger i 1960'erne og den dermed forøgede arbejdsbyrde for de nationale patentmyndigheder. Et andet af konventionens hovedformål er derfor at nedbringe behandlingstiden for opnåelse af patent til et for offentligheden og patentansøgere acceptabelt niveau, samt at rationalisere forbruget af højt kvalificeret arbejdskraft i de nationale patentmyndigheder i forbindelse med udstedelse af patent.

Til opnåelse af disse formål fastlægger Den europæiske Patentkonvention betingelserne for meddelelse af europæisk patent og de nærmere regler for behandlingsproceduren, ligesom den indeholder organisatoriske bestemmelser om Den europæiske Patentorganisation, dens organer, disses kompetencefordeling og finansieringen af organisationen.

Efter ikrafttrædelsen af Den europæiske Patentkonvention er oprettet en europæisk patentorganisation med hovedsæde i München.

Administrationsrådet, hvor hvert tilsluttet land har en repræsentant, er øverste myndighed inden for organisationen, hvis administrative organ er Den europæiske Patentmyndighed. Den europæiske Patentkonvention regulerer kun det europæiske patent på ansøgningsstadiet. Når et patent er meddelt af Den europæiske Patentmyndighed og ikke senere bliver anfægtet, gælder patentet i hvert af de tilsluttede lande, som ansøgeren har designeret ved ansøgningens indlevering. Patentet får i hvert af landene en retsstilling, som om patentet var meddelt af den nationale patentmyndighed, og retsvirkningerne af patentet er som fastsat i de enkelte landes nationale lovgivning, herunder spørgsmålet om ugyldighedkendelse, der med respekt af konventionens bestemmelser sker ved de kontraherende landes nationale domstole.

Behandlingen af en europæisk patentansøgning følger nedennævnte retningslinjer:

Ansøgninger, der affattes på et af de tre officielle arbejdsprog: engelsk, fransk og tysk, indleveres normalt direkte til Den europæiske Patentmyndighed. Ved ansøgningens indlevering skal tilkendegi-

ves, for hvilke lande der ønskes europæisk patent. Derpå foretages en nyhedsundersøgelse, og nyhedsundersøgelsesrapport udarbejdes indeholdende oplysninger om eventuel allerede kendt teknik på området. Efter at ansøgningen har været offentliggjort sammen med nyhedsundersøgelsesrapporten, foretages patenterbarhedsbedømmelse, hvis ansøgeren ønsker det.

Det patenterbares område adskiller sig som følge af den tilpasning til Den europæiske Patentkonvention, der gennemførtes ved den seneste ændring af patentloven, ikke fra gældende dansk ret bortset fra, at Den europæiske Patentmyndighed har mulighed for at udstede patent på næringsmidler, lægemidler og fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler. For næringsmidler og lægemidler dog kun for medlemslande, hvor sådanne opfindelser kan patenteres efter national lovgivning, idet et nationalt forbehold imod sådanne patenter kan opretholdes indtil 10 år efter konventionens ikrafttræden.

Udstedes der patent, offentliggøres dette på behandlingssproget, idet kravene dog tillige offentliggøres på Den europæiske Patentorganisations tre officielle sprog. Lande, der ikke har et af disse som officielt sprog, kan kræve det europæiske patent oversat til landets eget sprog, for at det skal have retsvirkning for dette land.

Den europæiske Patentmyndighed blev den 1. juni 1978 åbnet for indgivelse af patentansøgninger, men er først den 1. december 1979 blevet åbnet for ansøgninger inden for alle tekniske områder.

I perioden fra organisationen påbegyndte sit arbejde den 1. juni 1978 og indtil udgangen af 1980 har antallet af ansøgninger udgjort godt 32.000, hvoraf knapt 18.000 er modtaget i 1980. I 1981 har antallet af ansøgninger udgjort ca. 22.000. I første halvår af 1982 udgjorde antallet af ansøgninger godt 12.000.

Efter at Den europæiske Patentmyndighed nu har fungeret i godt 4 år, herunder i 3 år været åbnet for alle tekniske områder, menes det årlige ansøgningstal efter de seneste beregninger stagneret, således at ansøgningstallet forventes at ligge på ca. 25.000 ansøgninger årligt indtil højt op i 1980'erne, hvilket er noget lavere end oprindeligt antaget. Udviklingen har endvidere vist, at de engelsksprogede ansøgnings andel er vokset på bekostning af de tysk- og fransksprogede.

Udover at lovforslaget tilsigter at tilvejebringe hjemmel for ratifikation af Den europæiske Patentkonvention, indeholder forslaget tillige forslag om at ophæve det i patentlovens kapitel XI, pkt. 1,

stk. 2, indeholdte forbud mod patent på opfindelser af næringsmidler og lægemidler samt patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler.

Ved artikel 167, stk. 2 a, i den europæiske konvention gives der de kontraherende stater, hvis lovgivning indeholder forbud mod at meddele patent på lægemidler og næringsmidler, adgang til at tage forbehold om opretholdelse af sådant forbud i en overgangsperiode på højst ti år fra tidspunktet for konventionens ikrafttrædelse, dvs. til 1987, dog med mulighed for forlængelse af overgangsperioden med højst 5 år.

Derimod kan der ikke i medfør af nævnte artikel tages forbehold over for adgangen til at meddele patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler.

Det i patentloven eksisterende forbud mod patent på opfindelser på næringsmidler og lægemidler samt på patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler skal ses på baggrund af, at et flertal i de nordiske komiteer til forberedelse af patentloven af 1967 i sin tid foreslog, at det dagældende ubetingede forbud mod meddelelse af sådanne patenter skulle ophæves, men at man under hensyn til den modstand, forslaget fremkaldte fra de berørte erhverv, fandt at måtte gå den mellemvej, at det blev overladt til regeringerne at fastsætte tidspunktet for undtagelsesbestemmelsernes bortfald.

Efter en overgangsperiode på godt 15 år finder dansk medicinal industri at kunne tåle udenlandske opfinderes patentering af lægemidler i Danmark. Medicinalindustrien er i øvrigt af den opfattelse, at det eksisterende forbud bør ophæves, uanset dansk ratifikation af Den europæiske Patentkonvention.

For så vidt angår patent på opfindelser af næringsmidler har dansk landbrug og levnedsmiddelindustri lagt afgørende vægt på, at Danmark udnytter forbeholdsadgangen i artikel 167 stk. 2 a, således at erhvervet får mulighed for i en yderligere overgangsperiode på ca. 5 år at indrette sig på muligheden for at udtage patent herpå i Danmark. Der er derfor i lovforslaget indsat en bestemmelse om, at patent på opfindelser af næringsmidler først kan meddeles efter den 7. oktober 1987 og kun i henhold til ansøgninger, der indleveres efter dette tidspunkt.

2. Budapesttraktaten

Budapesttraktaten blev vedtaget den 28. april 1977 i Budapest på en diplomatisk konference indkaldt af World Intellectual Property Organizati-

on (WIPO) og er underskrevet af 18 lande, herunder Danmark.

Budapesttraktaten er trådt i kraft den 19. august 1980 og er indtil nu ratificeret af følgende lande: Bulgarien, England, Frankrig, Japan, Spanien, Tyskland, Ungarn, USA, Sovjetunionen, Schweiz, Lichtenstein og Philippinerne. Herudover har Den europæiske Patentorganisation afgivet erklæring om, at bestemmelserne i Budapesttraktaten finder anvendelse på europæiske patentansøgninger.

Formålet med traktaten er at sikre, at én deponering af en kultur af en mikroorganisme i forbindelse med patentansøgning foretaget ved en international deponeringsmyndighed anerkendes i alle kontraherende stater, hvorved ansøgeren spares for unødige udgifter og dobbelt arbejde, hvis der søges patent i flere lande.

Det er ikke traktatens hensigt at gennemføre en verdensomspændende harmonisering af de forskellige nationale lovgivninger vedrørende de materielle forpligtelser i forbindelse med ansøgning om patent på mikroorganismeområdet eller af de materielle forudsætninger for frigivelse af deponerede kulturer til tredjemand.

Ifølge Budapesttraktaten danner de kontraherende stater en union for international anerkendelse af deponering af mikroorganismer til patentformål, og kun stater, der er medlem af Pariserkonventionen, kan blive medlem. Traktaten administreres af WIPO.

Traktaten forudsætter, at visse institutioner beliggende i de kontraherende stater udpeges til internationale deponeringsmyndigheder.

Ved en international deponeringsmyndighed forstås traktaten en videnskabelig institution, som kan påtage sig at modtage og opbevare mikroorganismer, typisk en kultursamling. En institution opnår status som international deponeringsmyndighed ved, at en af de kontraherende stater over for WIPO indestår for, at institutionen opfylder og fortsat vil opfylde traktatens bestemmelser.

Deponering af kulturer af mikroorganismer, som er sket ved en international deponeringsmyndighed i overensstemmelse med Budapesttraktatens bestemmelse, skal anerkendes i alle de kontraherende stater, som tillader eller kræver deponering af mikroorganismer i forbindelse med patentansøgninger. Dette gælder uanset om deponeringsmyndigheden befinder sig inden eller uden for den pågældende stats område. I visse tilfælde kan den deponerede kultur erstattes af en ny kultur af samme mikroorganisme. Dette vil bl. a. være tilfældet, hvis den deponerede kultur ophører med at være levedygtig eller hvis en prøve af den deponerede

kultur på grund af import- eller eksportrestriktioner ikke kan udleveres. En deponering af en sådan ny kultur har under visse forudsætninger samme retsvirkning, som om den var deponeret den dag, da den oprindelige kultur blev deponeret.

Ved den i 1978 gennemførte ændring af patentloven blev i form af en særlig bemyndigelse til industriministeren indføjet en bestemmelse om deponering af mikroorganismer i forbindelse med ansøgning om patent på opfindelser, som angår mikrobiologiske fremgangsmåder eller produkter fremstillet ved sådanne fremgangsmåder. Bestemmelsen er imidlertid endnu ikke trådt i kraft, da Danmark endnu ikke har indgået aftaler med institutioner, der kan modtage mikrobiologiske kulturer til opbevaring.

Ratifikation af Budapesttraktaten vil bevirke, at ovennævnte bestemmelser vil kunne sættes i kraft, derved at de af Budapesttraktaten godkendte deponeringsmyndigheder anerkendes som deponeringsmyndigheder i henhold til patentloven.

Herudover indeholder lovforslaget mulighed for at indgå separataftaler med deponeringsinstitutioner, som ikke er omfattet af Budapesttraktaten, såfremt der måtte skønnes behov herfor.

3. Mikroorganismer.

Den europæiske Patentorganisation har efter ønske fra industrien med virkning fra den 1. juni 1980 foretaget visse ændringer i bestemmelserne om deponering af mikroorganismer i gennemførelsesforskrifterne til Den europæiske Patentkonvention (regel 28).

Herved er bl. a. det ubetingede deponeringskrav ved ikke almindeligt tilgængelige organismer ændret, således at deponering alene kræves, hvis opfindelsen vedrører en organisme, der hverken er almindeligt tilgængelig eller kan beskrives i ansøgningen således, at en fagmand på grundlag heraf kan udøve opfindelsen. Ændringen er foranlediget af, at mulighederne for at beskrive en mikroorganisme er forbedret siden vedtagelsen af Den europæiske Patentkonvention.

For at hindre misbrug i forbindelse med offentlighedens adgang til deponerede mikroorganismer er regel 28 endvidere ændret således, at udlevering efter anmodning fra patentansøgeren i visse tilfælde alene kan ske til en særlig sagkyndig. Ved udformningen af bestemmelsen, herunder tidsintervallet for denne, er der lagt afgørende vægt på, at konkurrenters misbrug af udleverede prøver ofte vil få meget alvorlige følger, såfremt misbrug sker

på et så tidligt tidspunkt i ansøgningsfasen, at ansøgeren endnu ikke selv har udnyttet opfindelsen.

På baggrund af at væsentlige elementer i dansk patentlovgivning ved ændringen af patentloven i 1978 blev bragt i overensstemmelse med Den europæiske Patentkonvention, men også med hensyn til, at det må anses for uønskeligt, at dansk rets bestemmelser om deponering af mikroorganismer adskiller sig fra bestemmelserne i Den europæiske Patentkonvention, foreslås det, at patentlovens bestemmelser om deponering af ikke almindeligt tilgængelige mikroorganismer bringes i overensstemmelse med regel 28 i gennemførelsesforskrifterne til Den europæiske Patentkonvention.

4. Årsafgifter.

Ifølge patentlovens eksisterende afgiftssystem skal der betales årsafgifter fra ansøgningsindlevering, men således at årsafgifterne først forfalder ved patentets udstedelse. Som følge af det meget begrænsede antal ansøgninger, der rent faktisk fører til patentudstedelse i dag, indebærer ordningen den væsentlige skævhed, at de få patentansøgere, hvis ansøgning fører til patent gennem betaling af årsafgifter reelt betaler for behandlingen af de mange ansøgninger, der ikke fører til patent. En væsentlig forhøjelse af ansøgningsafgiften må af hensyn til patenteringsaktiviteten imidlertid anses for uønskelig. Det må i øvrigt anses for rimeligt, at der betales for den faktiske beskyttelse, som en patentansøgning giver i ansøgningstiden.

Det foreslås derfor at ændre årsafgiftssystemet således, at betaling af årsafgifter løbende forfalder i ansøgningstiden. Systemet foreslås udformet således, at der i ansøgningstiden betales årsafgifter for hvert år (afgiftsår) fra den dag ansøgningen om patent indleveres, dog således at afgiften for de første 2 afgiftsår først forfalder samtidig med afgiften for det 3. afgiftsår. Begrundelsen for 2-års fristen er, at det ikke anses for rimeligt at pålægge ansøgeren at betale årsafgift, forinden der foreligger et rimeligt grundlag for at vurdere ansøgningsværdi. Tilbagekaldes eller bortfalder ansøgningen forinden udløbet af 2-års fristen, fritages ansøgeren for betaling af årsafgift.

En omlægning af årsafgiftssystemet forventes samtidig at medføre en sanering i antallet af patentansøgninger under behandling. Baggrunden herfor er, at en række ansøgninger, der hidtil har kunnet opretholdes uden omkostninger for ansøgeren, men som i realiteten er uden interesse for denne, opgives. Herigennem vil der løbende ske et fald i antallet af sager under behandling i patent-

F.t.l. vedr. patentloven

direktoratet med en kortere behandlingstid til følge. Samtidig vil en omlægning af årsafgiftssystemet indebære, at direktoratets arbejdskraft ikke spildes på ansøgninger, som er uden interesse for ansøgeren, og som ikke forventes at føre til patent.

Direktoratet for patent- og varemærkevæsenet har i dag ca. 36.500 ansøgninger under behandling. Med henblik på også med dette forslag at medvirke til snarest muligt at få bragt balance mellem antallet af ansøgninger under behandling og det i direktoratet til rådighed værende personale, foreslås omlægningen af årsafgiftssystemet gennemført også for ansøgninger, der ved lovens ikrafttræden er under behandling, dog under iagttagelse af en overgangsperiode på 6 måneder. Ved at gennemføre omlægningen også for ansøgninger under behandling, forventes der opnået et engangfald i antallet af ansøgninger under behandling på mellem 8.000 og 10.000. Der knytter sig imidlertid betydelig usikkerhed til dette tal, men et mindste fald på 6.000 må dog anses for fuldt realistisk.

Ved en ændring af årsafgiftssystemet også for indeliggende ansøgninger vil der ske en fremrykning af tidspunktet for betaling af årsafgifter for ansøgninger, der er mere end 2 år gamle og som ikke opgives som følge af systemets inførelse. Under forudsætning af at det er de 6.000 ældste ansøgninger, der opgives, skønnes direktoratet gennem omlægningen af årsafgiftssystemet at ville få en engangsnettoindtægt på ca. 59 mill. kr.

Da der i vid udstrækning blot er tale om en fremrykning af tidspunkt for betaling af årsafgifter, udgør størstedelen af dette beløb imidlertid indtægter, som direktoratet senere i forbindelse med udstedelse af patent ville have fået. Direktoratet vil dog opnå en merindtægt i forbindelse med betaling af årsafgifter for ansøgninger, der ikke fører til patent.

5. Internationale patentansøgninger

Lovforslaget indeholder endvidere visse mindre ændringer i §§ 31, 32, 33, 34 og 38, bl.a. som følge af ændringer i patentsamarbejdsstraktatens gennemførelsesforskrifter. Der henvises derom til bemærkningerne til de enkelte bestemmelser.

6. Nordisk samarbejde

Lovforslaget er udarbejdet i samarbejde med de øvrige nordiske lande. For så vidt angår bestemmelserne om ratifikation af Den europæiske Patentkonvention afsluttedes drøftelserne herom i 1977. Indtil nu er Sverige det eneste af de nordiske lande, der har ratificeret Den europæiske Patentkonvention. Finland og Norge ønsker, forinden

der træffes beslutning om ratifikation, at afvente erfaringerne fra Den europæiske Patentmyndighed.

For så vidt angår lovforslagets øvrige bestemmelser er i Sverige den 11. november 1982 fremsat et ligelydende lovforslag, dog vil bestemmelserne om omlægning af årsafgiftssystemet ikke i Sverige blive søgt gennemført også for ansøgninger, der ved lovens ikrafttræden er under behandling.

I Finland og Norge forberedes ændringer for så vidt angår ratifikation af Budapesttraktaten, ændringer af bestemmelserne om deponering af mikroorganismer og internationale patentansøgninger. I disse lande er der endnu ikke truffet beslutning om gennemførelse af en omlægning af årsafgiftssystemet.

7. Forholdet til grundlovens § 20

En dansk tiltrædelse af den europæiske Patentkonvention vil indebære, at Den europæiske Patentmyndighed kan meddele et europæisk patent, der har samme virkning her i landet som et patent meddelt af den danske patentmyndighed.

Den administrative og judicielle kontrol i forbindelse med udstedelsen af disse patenter udøves udelukkende af organer med tilknytning til Den europæiske Patentmyndighed. På denne baggrund rejstes i forbindelse med patentlovforslaget i 1976-77, der bl.a. angik en ratifikation af Den europæiske Patentkonvention og Fællesskabets Patentkonvention spørgsmål om, hvorvidt ratifikation af disse konventioner var omfattet af grundlovens § 20. Resultatet af overvejelserne var, at tiltrædelse af såvel Den europæiske Patentkonvention som Fællesskabets Patentkonvention måtte anses som værende omfattet af bestemmelserne i grundlovens § 20.

Herefter kræves der til vedtagelse af lovforslagets kapitel XI vedr. ratifikation af Den europæiske Patentkonvention et flertal på $\frac{2}{3}$ af folketingets medlemmer.

B. Betydning og konsekvenser af lovforslaget

1. For direktoratet for patent- og varemærkevæsenet

Direktoratet for patent- og varemærkevæsenet modtager årligt ca. 6.000 patentansøgninger.

Direktoratet har i forventning om ratifikation af Den europæiske Patentkonvention i en årrække udvist tilbageholdenhed med udvidelse af personalestaben, hvilket sammen med en forøgelse af de enkelte sagers sværhedsgrad har resulteret i, at direktoratet i dag har ca. 36.500 sager under behandling, hvortil kommer, at dette antal af ubehandlede sager årligt øges med ca. 700. Behand-

lingstiden er i gennemsnit 6 år mod en rimelig behandlingstid for patentansøgninger på 2½ til 3 år.

Ratifikation af Den europæiske Patentkonvention vil over en periode virke som et væsentligt middel til at bringe antallet af sager under behandling ned på et passende niveau.

På grundlag af erfaringer fra de lande, der har tiltrådt Den europæiske Patentkonvention, skønnes det, at antallet af patentansøgninger til patentdirektoratet efter ratifikation af Den europæiske Patentkonvention årligt vil falde fra i dag knapt 6.000 til 3.000–3.500. Med udgangspunkt heri og med direktoratets nuværende kapacitet må der dog påregnes at ville gå ca. 10 år fra den dag, Danmark tiltræder Den europæiske Patentkonvention og indtil antallet af sager under behandling er reduceret til et niveau, der svarer til patentafdelingens kapacitet.

En omlægning af årsafgiftssystemet vil, udover at tilvejebringe en mere retfærdig fordeling af omkostningerne i forbindelse med driften af patentvæsenet, også bidrage til en forbedring af direktoratets situation, bl.a. som følge af, at ændringen forventes at indebære et engangsfald i antallet af ansøgninger under behandling på omkring 6.000, men muligvis helt op til 10.000.

Ratifikation af Den europæiske Patentkonvention forventes således sammen med den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet at betyde, at antallet af sager under behandling over en periode på 8 år og med det nuværende personale, herunder de akkordansatte, vil kunne nedbringes til et niveau, der svarer til patentafdelingens kapacitet, og således at direktoratets helt uacceptable behandlingstid på ca. 6 år over denne periode vil kunne nedbringes til 2½ til 3 år.

Med en stigning på 700 om året i antallet af sager under behandling forværres direktoratets situation til stadighed, og mulighederne for at rette op på direktoratets situation, herunder det tidsrum der vil medgå hertil, forringes i takt hermed.

Et ansøgningstal på ca. 3.000 svarer til patentafdelingens kapacitet, hvis den tekniske sagsbehandling alene varetages af direktoratets fastansatte ingeniører og ikke som nu for en væsentlig dels vedkommende af akkordansatte ingeniører og af de fastansatte ingeniører ved merarbejde. Samtidig er et forventet fald i det årlige ansøgningstal på ca. 3.000 ikke større, end at direktoratet fortsat kan fungere som patentudstedende myndighed med både nyhedsundersøgelse og patenterbarhedsbedømmelse på et tilstrækkeligt højt niveau. Det vil således fortsat være muligt at have en stab af inge-

niører, der – hver med et tilbundsående kendskab til sit specialområde af teknikken – kan dække hele teknikens område på ekspertniveau.

Patentlovens afgiftssystem er tilrettelagt således, at direktoratets driftomkostninger m.v. skal modsvares af patentafgifter. Dette princip vil også kunne opretholdes efter ratifikation af Den europæiske Patentkonvention.

Patentafdelingens indtægter fremkommer hovedsagelig ved betaling af årsafgifter for udstedte patenter og ansøgningsafgifter for nye patentansøgninger. For finansåret 1981 androg indtægten fra årsafgifterne ca. 18 mill. kr. og ansøgningsafgifterne ca. 7 mill. kr. Den væsentligste del af udgifterne ved behandlingen af patentansøgninger dækkes således af årsafgifter.

Antallet af årligt udstedte patenter, der i 1981 udgjorde 1.439, forventes ikke at falde efter ratifikation. Indtægterne via årsafgifter forventes således at kunne opretholdes, og der vil alene blive tale om en halvering af ansøgningsafgifterne, der i 1981 udgjorde ca. 7 mill. kr. På den anden side vil 40 pct. af årsafgifterne for europæiske patenter med gyldighed for Danmark tilfalde patentdirektoratet, hvilken indtægt langt forventes at overstige faldet i indtægter fra ansøgningsafgifter.

2. Økonomiske konsekvenser

En gennemførelse af lovforslaget vil bl.a. indebære, at antallet af nationale ansøgninger falder til ca. 3.000. Et ansøgningstal i denne størrelsesorden svarer, som anført under pkt. 1, stort set til patentafdelingens kapacitet. Under forudsætning af, at akkordarbejdet bibeholdes, vil det over en periode på ca. 8 år tillige være muligt at nedbringe antallet af sager under behandling til et acceptabelt niveau. Vedtagelse af lovforslaget vil således indebære, at direktoratet vil kunne fortsætte med sit nuværende budget og personale. Hertil kommer, at direktoratets lønudgifter senest om 8 år vil falde med ca. 3,7 mill. kr., som følge af akkordarbejdets ophør.

Såfremt lovforslaget ikke gennemføres, vil der derimod være behov for en meget betydelig udbygning af patentdirektoratet.

Det årlige antal patentansøgninger til patentdirektoratet vil uden ratifikation af Den europæiske Patentkonvention fortsat udgøre 6.000. For at rette op på direktoratets situation, herunder nedbringe den gennemsnitlige behandlingstid til et for ansøgere og samfundet som sådant acceptabelt niveau på 2½–3 år, vil der være behov for en udvidelse dels med henblik på at standse stigningen i antallet af sager under behandling, dels med henblik på at

bringe antallet af sager under behandling ned fra 36.500 til godt 18.000, svarende til 3 års sagstilgang.

Accepteres det, at der hengår en periode på ca. 10 år til at bringe direktoratets sagsbehandling ajour, vil der i direktoratet, idet det eksisterende akkordarbejde samtidig bringes til ophør, være behov for en udvidelse af personalestaben med i alt 80 heltidsansatte, svarende til en årlig løn- og kontorholdsudgift på 20,4 mill. kr., hvilket beløb dog skal reduceres med besparelse på i alt 3,7 mill. kr. i forbindelse med afskaffelse af akkordarbejdet.

De økonomiske konsekvenser, såfremt lovforslaget ikke gennemføres, vil således over en 10-årig periode beløbe sig til forøgede løn- og kontorholdsudgifter på 167 mill. kr.

Hertil kommer, at det ikke er muligt at placere yderligere personale i den ejendom hvor direktoratet har til huse. Da det må anses for nødvendigt, at direktoratet er samlet, kan det blive nødvendigt at opføre en helt ny ejendom til direktoratet, idet det må anses for vanskeligt at tilvejebringe et lejemål, der kan opfylde de særlige styrkemæssige krav, der stilles til direktoratets bygning på grund af det omfattende biblioteksmateriale. Udgifterne til en sådan bygning kan anslås til 81 mill. kr. (efter byggeindeks af 1. oktober 1982), hvortil kommer udgifter til ejendommens drift, skatter og afgifter. Endelig vil flytteudgifter og andre engangsmkostninger beløbe sig til skønsmæssigt 1,8 mill. kr.

En udbygning af direktoratet må i øvrigt anses som særdeles uacceptabel dels på grund af ovennævnte omkostninger, dels fordi det må anses som kvalificeret spild af ressourcer at ansætte et sådant antal medarbejdere i direktoratet, når dette kan undgås, og de pågældende personer kan gøre bedre fyldest i erhvervsvirksomheder. Hertil kommer, at det i øvrigt må betragtes som særdeles vanskeligt for ikke at sige umuligt at få ansat og oplært ingeniører i et så betydeligt omfang.

Da direktoratets indtægter gennem patentafgifter og udgifter over en periode principielt skal balancere, vil konsekvenserne, såfremt lovforslaget ikke gennemføres, blive en betydelig omkostningsbyrde for erhvervslivet i dets egenskab af patentansøger og patenthaver. En omkostningsbyrde af denne størrelsesorden vil dog næppe fuldt ud kunne væltes over på erhvervslivet. En manglende gennemførelse af lovforslaget vil derfor indebære en øget omkostningsbyrde for staten og hermed samfundet som sådan.

Ratifikation af Den europæiske Patentkonvention vil indebære, at Danmark skal yde Den euro-

pæiske Patentorganisation et lån på ca. 200.000 kr. Lånet forrentes og tilbagebetales.

3. For dansk erhvervsliv

Forslaget om dansk ratifikation af Den europæiske Patentkonvention skal ses som et alternativt tilbud til dansk erhvervsliv. Ratifikation af Den europæiske Patentkonvention medfører ingen ændringer i forhold til den eksisterende ansøgningsprocedure. Det danske patentdirektorat vil fortsat eksistere, og såvel danske som udenlandske erhvervsvirksomheder vil herigennem som hidtil kunne ansøge om patent med gyldighed for Danmark.

Tilslutning til Den europæiske Patentkonvention vil imidlertid for dansk erhvervsliv først og fremmest betyde en billiggørelse og rationalisering af patentansøgningsproceduren, når patent ønskes i flere af de til konventionen tilsluttede lande.

Ratifikation af Den europæiske Patentkonvention vil indebære, at medarbejdere, der er ansat i danske virksomheder, opnår mulighed for at repræsentere virksomheden direkte over for Den europæiske Patentorganisation. Herved vil danske virksomheder kunne spare honorar til europæiske patentagenter for ansøgningers indlevering og sagsbehandling. Mindre danske virksomheder, der ikke selv råder over den fornødne patentekspertise inden for virksomheden, vil typisk benytte en dansk patentagent, såfremt virksomheden ønsker at ansøge om europæisk patent. Som forholdene er i dag, skal den danske patentagent have bistand af en udenlandsk kollega, der er autoriseret af Den europæiske Patentmyndighed, hvorved virksomheden også belastes af øgede udgifter til den udenlandske patentagent. Efter en dansk ratifikation kan danske patentagenter selv opnå autorisation hos Den europæiske Patentmyndighed, og virksomhederne kan derfor opnå en honorarbesparelse. Herudover indebærer ratifikation en væsentlig lettelse i forbindelse med den praktiske ansøgningsprocedure, ligesom der opnås en tidsmæssig besparelse, derved at en række mellemed springes over.

Det må antages, at en ratifikation af Den europæiske Patentkonvention vil medføre en vis stigning i antallet af patenter med gyldighed for Danmark.

Med de hidtidige erfaringer må det påregnes, at antallet af europæiske patentansøgninger indtil højt op i 1980'erne vil ligge på ca. 25.000 årligt.

Af de ansøgninger, som Den europæiske Patentmyndighed modtog i 1981, var England designeret i 19.973 ansøgninger eller i 90,7 pct., og var der-

med det mest designerede land, Luxembourg, der var det land, der var designeret i det færreste antal europæiske patentansøgninger, var i 1981 designeret i 6.203 ansøgninger eller i 28,2 pct. Sverige var designeret i 12.446 ansøgninger eller i 56,6 pct.

Ifølge de forliggende beregninger forventes Danmark efter tilslutning til Den europæiske Patentkonvention at blive designeret i 40-50 pct. af de europæiske patentansøgninger. Med et ansøgningstal på ca. 25.000 vil dette betyde, at Danmark vil blive designeret i mellem 9.000 og 12.000 ansøgninger årligt.

Samtidig vil der naturligvis ske en meget væsentlig reduktion i antallet af udenlandske ansøgninger til patentdirektoratet.

En tilslutning til Den europæiske Patentkonvention forventes således sammenlagt at indebære omkring en fordobling af antallet af udenlandske patentansøgninger. I denne forbindelse skal det tages i betragtning, at alene en begrænset del heraf fører til patent, hvortil kommer, at udstedte europæiske patenter kun får gyldighed her i landet, såfremt patentskriftet oversættes til dansk.

En stigning i den anførte størrelsesorden er ikke ensbetydende med en tilsvarende stigning i de enkelte erhvervsvirksomheders overvågning af patentansøgninger og meddelte patenter, idet den enkelte virksomheds overvågning ifølge sagens natur altid vil være begrænset til virksomhedens særlige tekniske område.

Ratifikation vil betyde en øget udveksling af teknologi med udlandet. Flere danske virksomheder vil få adgang til at supplere deres produktionsprogram med licensproduktion. Herved skabes dansk know-how, uden at dette behøver at blive erhvervet gennem egen udvikling af nye produkter, udviklingsomkostninger spares, og varer vil hurtigere kunne bringes på markedet, hvor patentbeskyttelse vil eksistere allerede forud for markedsføringen.

Af hensyn til dansk erhvervsliv udnytter lovforslaget fuldtud mulighederne for i henhold til konventionens art. 65 at kræve oversættelse af det europæiske patent til dansk. Dette betyder, at et europæisk patent først er gyldigt i Danmark, når oversættelsen indleveres.

Ratifikation af Budapesttraktaten vil ligeledes betyde rationalisering og besparelse for dansk erhvervsliv. Ratifikation vil således indebære, at deponering af en kultur af en mikroorganisme i forbindelse med patentansøgning anerkendes i alle kontraherende stater. Erhvervslivet spares herigennem for betydelige udgifter og dobbeltarbejde,

derved at én deponering vil kunne danne basis for patentansøgninger i flere lande.

Forslaget om, at deponering af mikroorganismer i forbindelse med patentansøgninger alene skal finde sted, når der ved udøvelsen af opfindelsen skal anvendes en mikroorganisme, som hverken er almindeligt tilgængelig, eller i ansøgningen kan beskrives således, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen, er som nævnt begrundet i et ønske om en fortsat harmonisering med Den europæiske Patentkonvention. Baggrunden for denne ændring i gennemførelsesforskrifterne til Den europæiske Patentkonvention (regel 28) er et ønske fremsat af den europæiske industri, der har fundet, at deponeringspligten i forbindelse med patentansøgninger, hvori mikrobiologiske kulturer indgår, af administrative og økonomiske hensyn burde begrænses mest muligt.

Den europæiske industri har ligeledes i regel 28, for at hindre misbrug i forbindelse med offentlighedens adgang til deponerede mikroorganismer, foranlediget indsat bestemmelsen om, at udlevering af en kultur af en deponeret mikroorganisme efter anmodning fra ansøgeren i visse tilfælde alene kan ske til en særlig sagkyndig.

Den foreslåede omlægning af patentlovens årsafgiftssystem vil primært indebære en mere retfærdig fordeling af omkostningerne til driften af patentvæsenet. Samtidig vil en omlægning af afgiftssystemet, i og med at den foreslås gennemført med virkning også for ansøgninger, der ved lovens ikrafttræden er under behandling, medføre et engangsfald i antallet af ansøgninger under behandling på 6.000 til 10.000 som følge af, at der næppe vil blive betalt årsafgifter for ansøgninger, som er uden interesse for ansøgeren og som blot opretholdes af konkurrencemæssige hensyn. Herigennem vil omlægningen medvirke til en bedre udnyttelse af patentdirektoratets arbejdskraft og derved muliggøre en nedbringelse af behandlingstiden. Der lægges herved især vægt på, at et meget stort antal uafgjorte patentansøgninger og en lang behandlingstid ikke alene er utilfredsstillende for patentansøgeren, men også for industrien som helhed og i øvrigt også for samfundet som sådant, der skal respektere både ansøgningerne, hvis de fører til patent, og de udstedte patenter, men som på den anden side har krav på ikke at være hæmmet af ansøgninger, der ikke kan gennemføres til endeligt patent.

C. Erhvervsorganisationernes holdning til lovforslaget.

Den europæiske Patentkonvention

Industrirådet tiltræder, at Danmark ratificerer Den europæiske Patentkonvention. Det er Industrirådets opfattelse, at konventionen indebærer betydelige rationaliseringsfordele for den eksportorienterede del af danske industrivirksomheder, hvad enten der er tale om patentaktive eller patentdefensive virksomheder. Danmark bør yde sit bidrag til, at disse fordelte fastholdes og udbygges. Samtidig finder Industrirådet, at mange årtiers erfaringer fra hele verden har vist, at et veludviklet patentretligt system begunstiger den tekniske udvikling. Rådet finder intet holdepunkt for at hævde, at et forøget antal patenter i et land vil lægge en tung byrde på små virksomheder. Tværtimod synes en livlig patentaktivitet i et land at virke stimulerende på det generelle opfindsomhedsniveau i virksomhederne uanset disses størrelse.

Industrirådet tilslutter sig, at det gældende forbud mod patent på opfindelser af lægemidler ophæves, ligesom rådet for sit vedkommende ikke har noget ønske om, at Danmark tager forbehold for næringsmidler. Enkelte af Industrirådets medlemmer inden for medicinalindustrien finder dog, uden at være modstandere af dansk ratifikation af konventionen, at Danmark i en overgangsperiode bør tage forbehold over for meddelelse af patent på lægemidler.

Medicinalfabrikantforeningen tilslutter sig Industrirådets udtalelse.

Medicinalimportforeningen kan ligeledes tilslutte sig ratifikation, og foreningen har herunder fremhævet, at adgang til stoffpatent på lægemidler vil tilskynde til forøget forskning på området.

Håndværksrådet har tidligere udtrykt en vis betænkelighed ved anbefaling af en dansk ratifikation af Den europæiske Patentkonvention.

I lyset af udviklingen siden og på baggrund af oplysninger indhentet i rådets søsterorganisationer i andre europæiske lande er det i dag rådets opfattelse, at der ikke længere er grund til at nære betænkelighed ved en dansk ratifikation.

Rådet har herved lagt vægt på, at et stærkt stigende antal mindre virksomheder er interesseret i eksport, og at lovforslaget vil kunne lette disse virksomheders muligheder for på en enkelt måde at opnå patentbeskyttelse i udlandet. Rådet har også lagt vægt på, at det danske direktorat bliver opretholdt.

Landbrugsrådet finder, at Danmark bør ratificere Den europæiske Patentkonvention, og udtrykker

tilfredshed med, at ophævelsen af forbuddet mod patent på næringsmidler er udskudt indtil 1987.

Arbejderbevægelsens Erhvervsråd tiltræder ratifikation, men finder dog, at Danmark bør benytte sig af adgangen til overgangsordninger for så vidt angår læge- og næringsmidler.

Dansk Forening for Industriel Retsbeskyttelse er fortsat positive over for dansk tiltræden af konventionen. Foreningen finder dog anledning til at anføre, at det er en forudsætning for foreningens positive stilling, at ratifikation ikke får virkninger, som er uforenelige med det danske samfunds interesser. Der lægges herunder afgørende vægt på, at patentdirektoratets fortsatte drift sikres.

Dansk Forening for Industriens Patentingenører støtter, at Danmark tilslutter sig Den europæiske Patentkonvention, som vil indebære etablering af et fornuftigt internationalt patentsamarbejde.

De Danske Patentagenters Forening ser det ikke som sin opgave at anbefale eller fraråde dansk ratifikation. Foreningen finder ikke, at ratifikation vil medføre yderligere rationalisering for dansk erhvervsliv, som det ikke allerede har, men udtaler, at ratifikation i givet fald bør støttes på, at den danske regering ved sin oprindelige tiltrædelse af Den europæiske Patentkonvention har erklæret sin principielle tilslutning til de bestræbelser, som udfoldes internationalt for at rationalisere patentansøgningsproceduren og undgå dobbelt arbejde med parallelle ansøgninger på samme opfindelse i flere lande.

Akademiet for de Tekniske Videnskaber udtaler, at der blandt akademiske kontakter generelt er en positiv holdning til ratifikation af konventionen.

Dansk forening til Fremme af Opfindelser og Dansk Patent- og Varemærkekonsulentforening af 1953 er imod ratifikation af Den europæiske Patentkonvention, dels ud fra et hensyn til patentdirektoratets fortsatte eksistens, dels som følge af stigningen i antallet af patenter med gyldighed for Danmark og den hermed forbundne overvågningsbyrde for erhvervslivet.

Budapesttraktaten og de i øvrigt foreslåede ændringer vedrørende deponering af mikroorganismer

Industrirådet, Medicinalfabrikantforeningen, Medicinalimportforeningen, Dansk Forening for Industriel Retsbeskyttelse, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd og Dansk Patent- og Varemærkeforening af 1953 kan tilslutte sig de foreslåede ændringer vedrørende deponering af mikroorganismer, herunder dansk ratifikation af Budapesttraktaten.

De danske Patentagenters Forening kan ligeledes tilslutte sig de foreslåede ændringer, herunder rati-

fikation af Budapesttraktaten. Foreningen finder dog anledning til at henlede opmærksomheden på, at kravet om deponering på ansøgningsdagen kan rumme risiko for uoprettelige fejlbedømmelser, såfremt ansøgeren undlader at deponere i tillid til, at beskrivelsen er tilstrækkelig til at udøve opfindelsen.

Omlægning af årsafgiftssystemet

Industrirådet støtter den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet og har ingen indvendinger imod, at forslaget gennemføres også for ansøgninger indleveret før lovens ikrafttræden, når blot der gennemføres en rimelig overgangstid på mindst et halvt år.

Landbrugsrådet støtter ligeledes forslaget og kan tilslutte sig, at forslaget får virkning for allerede indleverede ansøgninger. Rådet finder dog, at der for disse ansøgninger bør findes en overgangsordning, f.eks. således at der nok betales årsafgifter svarende til ansøgningens alder efter lovens ikrafttræden, men at de akkumulerede årsafgifter for perioden forud herfor først afkræves ved eventuel patentudstedelse.

Håndværksrådet finder, at omlægningen af årsafgiftssystemet alene bør gennemføres med virkning for fremtidige ansøgninger.

Advokatrådet tager afstand fra en gennemførelse af omlægningen af årsafgiftssystemet også for indeliggende ansøgninger som stridende mod almindelige retsprincipper.

De Danske Patentagenter Forening har ingen principielle indvendinger mod en omlægning af årsafgiftssystemet, men finder at betaling af årsafgifter i ansøgningstiden bør modsvares af en behandlingsmæssig ydelse fra patentdirektoratet. Foreningen udtrykker betænkelighed ved, at afgiftssystemet søges gennemført for indeliggende ansøgninger og kan derfor tilslutte sig en overgangsordning på linie med den af Landbrugsrådet foreslåede.

Dansk Forening for Industriel Retsbeskyttelse støtter forslaget, men tager afstand fra, at forslaget gennemføres også for indeliggende ansøgninger.

Foreningen af tekniske sagsbehandlere ved patentdirektoratet kan ligeså støtte forslaget, men finder at det vil medføre uheldige konsekvenser om forslaget gennemføres også for indeliggende ansøgninger.

Dansk Forening for industriens Patentingeniører udtaler forståelse for forslaget og har ingen principielle indvendinger herimod, da systemet kendes fra flere lande.

Dansk Forening til Fremme af opfindelser udtaler, at man ikke mener, at den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet vil betyde et frafald af ansøgninger i den forudsete størrelsesorden.

Udkast til forslag til lov om ændring af patentloven har inkl. ovennævnte organisationer været forelagt følgende organisationer og myndigheder til udtalelse:

Medicinimportørforening
 Andelsudvalget
 Foreningen af tekniske sagsbehandlere ved patentdirektoratet
 Udvalget til beskyttelse af videnskabeligt arbejde
 Akademiet for de Tekniske Videnskaber
 Dansk Forening for industriel Retsbeskyttelse
 Dansk Patent- og Varemærkekonulentforening af 1953
 Dansk Forening til Fremme af Opfindelser
 Foreningen for Industriens Patentingeniører
 De Danske Patentagenter Forening
 Fællesforeningen for Danmarks Brugsforeninger
 Landsorganisationen i Danmark
 Danmarks Tekniske Højskole
 Danske Husmandsforeninger
 Arbejderbevægelsens Erhvervsråd
 Danmarks Farmaceutiske Højskole
 Dansk Ingeniørforening
 Ingeniør-Sammenslutningen
 Industrirådet
 Advokatrådet
 Landbrugsrådet
 Håndværksrådet
 Justitsministeriet
 Undervisningsministeriet
 Landbrugsministeriet
 Energiministeriet
 Finansministeriet
 Monopoltilsynet
 Direktoratet for Patent- og Varemærkevæsenet
 Patentankenævnet.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1 (§ 1, stk. 1)

Hvis Danmark tiltræder Den europæiske Patentkonvention, vil patent for Danmark herefter kunne meddeles dels af den danske patentmyndighed, dels af Den europæiske Patentmyndighed. Betingelserne for at få europæisk patent for Danmark reguleres udelukkende af Den europæiske

Patentkonvention, mens den danske patentlov er afgørende for så vidt angår nationale ansøgninger og internationale ansøgninger, der videreføres i Danmark.

Ved i stk. 1 at indføje »hos patentmyndigheden her i landet« er det præciseret, at patentlovens kapitel I-X alene angiver betingelserne for at opnå patent i de tilfælde, hvor patent meddeles af den danske patentmyndighed. Den regulering, som er nødvendig i forhold til europæiske patentansøgninger og patenter, er samlet i kapitel XI. I henhold til den foreslåede § 76 er det meddelte europæiske patent undergivet patentlovens almindelige bestemmelser, medmindre andet fremgår af kapitel XI.

Til nr. 3 (§ 8, stk. 2)

Denne paragraf indeholder de grundlæggende bestemmelser om, hvor en patentansøgning skal indleveres, og hvad ansøgningen skal indeholde.

Stk. 2 indeholder i sin nuværende udformning de almindelige krav om, at opfindelsen skal beskrives i patentansøgningen. Herudover indeholder stk. 2 visse særlige bestemmelser vedrørende beskrivelsen af opfindelser på det mikrobiologiske område. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, foreslås bestemmelserne herom ændret. I nærværende paragraf fastsættes, at der i visse tilfælde gælder særlige krav vedrørende beskrivelsen af opfindelser på det mikrobiologiske område. Hvornår dette er tilfældet og hvilke krav, der er tale om, reguleres i § 8a.

Til nr. 4 (§ 8, stk. 5)

Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, foreslås gennemført en omlægning af årsafgiftssystemet. Omlægningen indebærer, at der i ansøgningstiden skal betales årsafgifter fra den dag, ansøgningen blev indleveret, dog således at afgiften for de første 2 afgiftsår først forfalder samtidig med afgiften for det tredje år. Da nærværende paragraf indeholder bestemmelser vedrørende patentansøgninger, herunder betaling af ansøgningsafgift, er det fundet hensigtsmæssigt, at bestemmelsen også omtaler pligten til at betale årsafgift. Det fastsættes, at årsafgift skal betales, indtil ansøgningen er endelig afgjort. Heri ligger, at pligten til at betale årsafgift fortsætter, såfremt et afslag indbringes for patentankenævnet eller domstolene. Bestemmelser om betaling af årsafgifter for meddelte patenter findes i § 40. Bestemmelser om fra hvilket tidspunkt årsafgift forfalder findes i

§ 41, og bestemmelser om henstand med betaling af årsafgift findes i § 42.

Til nr. 5 (§ 8a)

Denne paragraf fastsætter i hvilke tilfælde, der gælder særlige bestemmelser for, at opfindelser på det mikrobiologiske område skal anses for tilstrækkeligt tydeligt beskrevet. Endvidere giver bestemmelsen patenthaveren eller patentansøgeren ret til under visse betingelser at erstatte en i medfør af stk. 1 deponeret kultur af en mikroorganisme med en ny deponering af samme mikroorganisme.

Det foreslås i stk. 1, at det i den nuværende patentlovs § 8 fastsatte ubetingede krav om deponering af ikke almindeligt tilgængelige mikroorganismer ændres, således at deponering alene skal finde sted, når der ved udøvelsen af opfindelsen skal anvendes en mikroorganisme, som hverken er almindeligt tilgængelig, eller i ansøgningen kan beskrives således, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen. På baggrund af den hurtige udvikling på det mikrobiologiske område må det i sidste ende nødvendigvis overlades til retspraksis at afgøre, hvorvidt beskrivelse af en mikroorganisme i dokumentform kan godtages. Der bør herunder henses til, at en mangelfuld beskrivelse senere kan medføre, at patentet erklæres ugyldigt. Endvidere fremgår det af bestemmelsen, at deponeringen skal ske senest fra tidspunktet for ansøgningens indlevering. Heraf følger, at en patentansøgning ikke efterfølgende kan kompletteres med en deponering jfr. dog muligheden for løbedagsforskydning i overensstemmelse med § 14.

Deponering er således ikke nødvendig i de tilfælde, hvor organismen er almindeligt tilgængelig på tidspunktet for ansøgningens indlevering. Hvis der derfor ikke er sket deponering, fordi organismen på ansøgningstidspunktet var almindeligt tilgængelig, skal ansøgeren eller patenthaveren for ikke at lide retstab sikre, at organismen forbliver almindeligt tilgængelig.

Kulturen skal være deponeret således, at den, som er berettiget til at få udleveret en prøve af kulturen, skal kunne få prøven leveret i Danmark. Der er herved lagt vægt på, at det følger af patentretlige principper, at tredjemand skal kunne gøre sig bekendt med indholdet af en patentansøgning og et patent i det land, som henholdsvis ansøgningen eller patentet vedrører. Hvem der er berettiget til at få udleveret en prøve af kulturen og under hvilke omstændigheder, fremgår af bestemmelsen om patentansøgningers offentliggørelse i § 22.

Industriministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om, hvor deponering kan foretages. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, er det hensigten, at deponering skal ske ved internationale deponeringsmyndigheder udpeget i overensstemmelse med Budapesttraktaten. Lovforslaget åbner imidlertid mulighed for, at andre institutioner kan godkendes, såfremt der skulle opstå behov herfor.

Stk. 2 indeholder bestemmelser om retten til at erstatte en deponeret kultur med en ny kultur af samme mikroorganisme. Bestemmelsen er i overensstemmelse med Budapesttraktaten, ifølge hvilken det er fastsat, at en deponeret kultur kan erstattes med en ny kultur af samme mikroorganisme, såfremt den deponerede kultur ophører at være levedygtig, eller såfremt der af anden grund ikke kan leveres en prøve fra kulturen. Retsvirkningerne af en sådan ny deponering er, at den nye deponering skal anses for gjort på samme tidspunkt som den tidligere deponering. Bestemmelsen indebærer således, at en deponering, der er erstattet på foreskrevet måde og indenfor den fastsatte tidsfrist, anses at have været deponeret uden afbrydelse. Industriministeren fastsætter i overensstemmelse med Budapesttraktaten bestemmelser om, hvornår en deponeret kultur kan erstattes af en ny kultur af samme mikroorganisme.

Ud over tilfælde, der er reguleret i Budapesttraktaten, giver bestemmelsen ret til at erstatte en deponeret kultur med en ny i tilfælde, hvor en prøve ikke kan leveres til nogen, som har ret til at modtage en prøve af kulturen i overensstemmelse med de i stk. 1 fastsatte regler.

Til nr. 6 (§ 14, stk. 2)

§ 14 fastsætter reglerne om løbedagsforskydning. Den foreslåede ændring i stk. 2, hvorefter begæring om løbedagsforskydning skal fremsættes inden 2 år fra den dag, da ansøgningen blev indleveret, er begrundet i den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet, hvorefter årsafgift for de to første afgiftsår forfalder samtidig med afgiften for det 3. afgiftsår. Herefter anses det for uhensigtsmæssigt, om begæring om løbedagsforskydning kan fremsættes efter forfaldstidspunktet for årsafgiften for de første to afgiftsår.

Til nr. 7 (§ 15, stk. 4)

§ 15 vedrører såvel formelle som materielle mangler ved patentansøgninger. På grund af den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet, hvorefter der skal betales årsafgift i ansøgningstiden,

foreslås i et nyt stk. 4 indsat en bestemmelse om retsvirkningerne af manglende betaling af årsafgifter i ansøgningstiden.

Det foreslås, at manglende betaling af årsafgifter i ansøgningstiden indebærer, at ansøgningen henlægges, samt at en sådan henlagt ansøgning ikke kan genoptages. Bestemmelsen om at en patentansøgning skal henlægges, såfremt årsafgiften ikke betales rettidigt, gælder også, såfremt ansøgningen er påklaget til patentankenævnet, eller såfremt et afslag fra ankenævnet er indbragt for domstolene.

For så vidt angår manglende betaling af årsafgifter efter patentets meddelelse henvises til § 51.

Til nr. 8 (§ 22, stk. 6, 7 og 8)

Denne paragraf indeholder de bestemmelser, der regulerer offentlighedens adgang til sager vedrørende ansøgning om patent. I de foreslåede bestemmelser fastsættes hvem, der er berettiget til at få udleveret en prøve af en deponeret kultur af en mikroorganisme, samt under hvilke omstændigheder dette kan ske. Bestemmelserne medfører ingen begrænsning i kravet om tilgængelighed, jfr. nr. 5 (§ 8 a).

I stk. 6 foreslås ændringer i de fastsatte bestemmelser vedrørende udlevering af deponerede mikroorganismer. Desuden er i nyt stk. 7 tilføjet bestemmelser vedrørende begrænsning i offentlighedens adgang til patentansøgninger på det mikrobiologiske område. Endelig er i nyt stk. 8 indsat en bemyndigelse for ministeren til at fastsætte bestemmelser til forebyggelse af misbrug af en i medfør af stk. 6 eller 7 udleveret prøve.

Stk. 6 regulerer i sin nuværende formulering, fra hvilket tidspunkt en deponeret kultur af en mikroorganisme, som er deponeret som led i ansøgning om patent, skal holdes tilgængelig. Bestemmelsen, der endnu ikke er sat i kraft, foreskriver derimod ikke, på hvilken måde en sådan kultur skal holdes tilgængelig.

I overensstemmelse med Budapesttraktaten foreslås det, at kulturer af mikroorganismer, der er deponeret i henhold til den foreslåede § 8 a, skal holdes tilgængelige for enhver gennem udlevering af en prøve af kulturen. Bestemmelsen giver således ikke tredjemand ret til at undersøge kulturen hos deponeringsmyndighederne.

Denne ret til at få udleveret en prøve af kulturen indskrænkes af bestemmelserne i 2. og 3. pkt., hvorefter det bestemmes, at den omstændighed, at en deponeret kultur skal holdes offentligt tilgængelig, ikke medfører en ubetinget ret for tredjemand

til at få udleveret en prøve af kulturen. Det foreskrives således, at prøve ikke skal udleveres til nogen, som i medfør af lov eller bestemmelser fastsat ved lov ikke må befatte sig med den deponerede mikroorganisme. Bestemmelsen er indsat i loven for at slå fast, at tredjemand ikke med hjemmel i patentlovens offentlighedsregler har ret til at få udleveret prøve af en mikroorganisme, som han ifølge særlovgivningen ikke må befatte sig med.

Endvidere kan en prøve heller ikke udleveres til nogen, såfremt det antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven. Endelig har bestemmelserne til følge, at danske myndigheder, uanset at en prøve er udleveret af en international deponeringsmyndighed, kan hindre, at prøven udleveres til nogen i Danmark, såfremt det antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven. Bestemmelserne tager således højde for det forhold, at der ikke i særlovgivningen findes noget direkte forbud mod at befatte sig med mikroorganismer, men at denne på trods heraf anses for farlig, og at de derfor skal iagttages særlige forholdsregler i forbindelse med denne.

Den, som ifølge bestemmelsen ikke kan få udleveret en prøve af kulturen, kan indgå aftale med andre, som er berettiget til at befatte sig med organismen, om at få udleveret en prøve med henblik på undersøgelse.

Af de grunde, som er anført i de almindelige bemærkninger, foreslås det i et nyt stk. 7, at ansøgeren kan begære, at en prøve fra en deponeret kultur i tidsrummet, efter akterne er gjort tilgængelige, og indtil ansøgningen er fremlagt eller endelig afgjort uden at have været fremlagt, kun kan udleveres til en særlig sagkyndig.

Har ansøgeren fremsat en sådan begæring, kan en prøve uanset bestemmelsen i stk. 6 ikke udleveres til enhver i dette tidsrum. Industriministeren bemyndiges til at fastsætte bestemmelser om fristen for fremsættelse af et sådant krav, og om hvem der kan udpeges som særlig sagkyndig.

I stk. 8 foreslås indsat en bemyndigelse for industriministeren til at fastsætte bestemmelser til forebyggelse af misbrug af en i medfør af stk. 6 eller 7 udleveret prøve.

Til nr. 9 (§ 28, stk. 3)

Den foreslåede tilføjelse er indsat af hensyn til artikel 150 i Den europæiske Patentkonvention, hvori det bestemmes, at internationale patentansøgninger – hvorved der forstås ansøgninger i henhold til den i Washington den 19. juni 1970 indgå-

ede Patentsamarbejds-traktat – der indleveres i henhold til den nævnte traktat, kan behandles af Den europæiske Patentmyndighed i overensstemmelse med de regler, der findes i konventionens artikler 151–58. En international ansøgning, for hvilken Den europæiske Patentmyndighed er designeret myndighed, skal således anses for at være en europæisk ansøgning.

Under hensyn hertil henvises til lovforslagets bestemmelser vedrørende europæisk patent.

Til nr. 10 (§ 31)

Paragraffen indeholder bestemmelser om videreførelse af en international patentansøgning i Danmark. Der er i disse bestemmelser foreslået en række lempelser.

I stk. 1 er kravet til ansøgeren om indlevering af en genpart af den internationale ansøgning ophævet. Til videreførsel af en international ansøgning kræves herefter alene indbetalt den fastsatte afgift samt indleveret en oversættelse til dansk af den internationale ansøgning. I de tilfælde hvor den internationale ansøgning er affattet på dansk, kræves dog indleveret en genpart af ansøgningen, da myndigheden ellers ikke vil blive gjort bekendt med ansøgningen, som følge af forslaget om ophævelse af kravet om indlevering af en genpart af den internationale ansøgning.

Bestemmelsen i stk. 2, hvorefter ansøgeren – i de tilfælde hvor den internationale nyhedsundersøgende myndighed har afstået fra at udarbejde nyhedsundersøgelserapport – inden for en frist på 2 måneder skal opfylde bestemmelserne i stk. 1 for at opretholde ansøgninger for Danmark, foreslås ophævet. Den almindelige frist i stk. 1 på 20 måneder finder således også anvendelse i disse tilfælde. Ændringen indebærer, at videreførelsesfristen i hovedparten af disse tilfælde bliver længere, end hvad der er tilfældet efter den gældende bestemmelse.

Det nye stk. 2, er herefter identisk med paragraffens nuværende stk. 3.

Stk. 3 indeholder en ny bestemmelse om en yderligere frist på 2 måneder til – mod erlæggelse af en tillægsafgift – at indlevere en oversættelse af den internationale patentansøgning. Baggrunden for indførelsen af denne yderligere frist, der forudsætter, at den fastsatte afgift er betalt rettidigt i overensstemmelse med stk. 1 og 2, er at give patentansøgeren en rimelig frist til at udarbejde en oversættelse af ansøgningen, der ofte er meget omfattende. For at reglerne ikke kompliceres unødigt og dermed medfører retstab for ansøgeren,

gælder 2 månedersfristen også for de tilfælde, hvor der i medfør af stk. 1 alene skal indleveres en genpart.

Af stk. 4 fremgår, at såvel fristen til at betale den fastsatte videreførelsesafgift og den yderligere frist for indlevering af oversættelse er absolutte. Overskridelse af fristerne medfører, at ansøgningen skal anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark. Dette er også tilfældet, hvis ansøgeren har betalt videreførelsesafgiften samt indleveret oversættelsen rettidigt, men ikke inden fristens udløb betaler den tillægsafgift, som kræves for at kunne udnytte den yderligere frist til indlevering af oversættelsen.

Til nr. 11 (§ 32)

Paragraffen angår det tilfælde, hvor ansøgeren selv tilbagekalder begæringen om international forberedende patenterbarhedsprøvning eller erklæringen om, at resultatet af denne prøvning agtes anvendt ved ansøgning om patent for Danmark.

Som konsekvens af de foreslåede ændringer i § 31 er nærværende paragraf justeret, således at videreførsel skal være sket inden den frist, som gælder i henhold til § 31, stk. 1, jfr. stk. 3. Ansøgeren kan altså også i dette tilfælde anvende den yderligere frist i stk. 3 til at indlevere en oversættelse af den internationale ansøgning.

Til nr. 12 (§ 33, stk. 1)

I denne bestemmelse reguleres patentmyndighedens behandling af internationale patentansøgninger, som videreføres i Danmark i overensstemmelse med reglerne i § 31.

Det er i bestemmelsen fastsat, at ansøgningen kun efter ansøgerens begæring må optages til behandling før udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 31. Som konsekvens af de foreslåede ændringer af § 31 foreslås henvisningen til § 31 præciseret til stk. 1 og 2 og ikke til den i stk. 3 foreslåede yderligere frist til indlevering af oversættelse, som er uden betydning for, hvornår ansøgningen kan optages til behandling.

Til nr. 13 (§ 33, stk. 3)

Ifølge stk. 3 finder bestemmelserne i § 22, stk. 2 og 3, anvendelse allerede inden videreførelsen, når ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse i henhold til § 31 til at indlevere en oversættelse af den internationale ansøgning.

I de tilfælde hvor en oversættelse af ansøgningen efter de foreslåede ændringer i § 31, stk. 1, ikke er fornøden, fordi ansøgningen er indleveret

på dansk – hvilket ofte vil være tilfældet, når den internationale nyhedsundersøgelse agtes foretaget af den svenske patentmyndighed – er der ikke i den eksisterende lov nogen formel bestemmelse for, hvornår § 22 kan bringes i anvendelse. Stk. 3 foreslås derfor ændret, således at bestemmelserne i § 22, stk. 2 og 3, finder anvendelse fra det tidspunkt, ansøgeren indleverer en genpart af den internationale patentansøgning til patentmyndigheden i overensstemmelse med § 31, stk. 1.

Til nr. 14 (§ 34)

Den pågældende paragraf fastsætter, at en international ansøgning ikke må godkendes til fremlæggelse eller afslås før udløbet af visse frister.

Det foreslås, at disse frister erstattes med en bemyndigelse til industriministeren til at fastsætte fristerne. Dette skyldes, at sådanne frister samt fristernes beregningsmåde kan ændres, og for visse vedkommende allerede er ændret ved en ændring i Patentsamarbejdsstraktatens gennemførelsesforskrifter. Skulle der senere ske ændringer af fristerne, vil tilpasning af de danske regler gennem en bemyndigelse til industriministeren kunne ske uden lovændring.

Til nr. 15 (§ 38, stk. 2)

Af de grunde, som er anført ovenfor i bemærkningerne til nr. 14 (§ 34), foreslås fristen i § 38, stk. 2, vedrørende ansøgerens begæring om fornyet prøvelse i henhold til stk. 1 erstattet af en bemyndigelse til industriministeren til at fastsætte en sådan frist.

Til nr. 16 (§ 40)

Paragraffen fastsætter i sin nuværende formulering patenttidens længde.

Den foreslåede omlægning af årsafgiftssystemet indebærer betaling af årsafgifter i såvel ansøgningstiden som efter patentets meddelelse. Under hensyn hertil er det fundet hensigtsmæssigt at fastsætte bestemmelser om betaling af årsafgifter i såvel kapitel II Patentansøgninger og deres behandling m.v. og i kapitel IV Patentets omfang og gyldighed.

Det fastsættes i § 40, at et patent kan opretholdes indtil 20 år fra den dag, ansøgningen blev indleveret, samt at der skal betales årsafgift for hvert afgiftsår fra patentets meddelelse.

Bestemmelsen om, at der skal betales årsafgift fra patentets meddelelse, har hidtil fremgået af den gældende § 41.

Til nr. 18 (§ 41)

Paragraffen har i forslaget fået et helt nyt indhold. I paragraffen foreslås samlet alle bestemmelser om på hvilke tidspunkter, årsafgifter forfalder til betaling.

Hovedreglen om forfaldstidspunkt for årsafgifter findes i stk. 1. Herefter forfalder årsafgiften til betaling den sidste dag i den måned, i hvilket afgiftsåret begynder. Herved opnås, set ud fra en administrativ betragtning, at der kun er 12 forfaldsdage i kalenderåret, uanset at afgiftsåret, ligesom hidtil patentåret, beregnes efter patentansøgningens løbedag. Som det fremgår af de almindelige bemærkninger, foreslås det, at afgiften for de første 2 afgiftsår først forfalder til betaling samtidig med afgiften for det 3. afgiftsår.

I stk. 1 findes endvidere en bestemmelse om, at årsafgiften ikke kan betales tidligere end 6 måneder før forfaldsdagen. Dette er også tilfældet i følge den gældende lov, jfr. § 42, stk. 1.

Stk. 2 vedrører visse undtagelser fra hovedreglen i stk. 1.

1. pkt. omhandler betaling af årsafgifter i forbindelse med patentansøgninger, som er delte eller udskilte i overensstemmelse med § 11. En ansøgning, der er fremkommet ved udskillelse eller deling, kan under visse forudsætninger anses som indleveret på et tidligere tidspunkt end det tidspunkt ansøgningen faktisk indleveredes. Der kan være tale om et tidsrum på op til flere år. Da der med udgangspunkt i hovedreglen i stk. 1 kan være forfaldet flere års årsafgifter inden den delte eller udskilte ansøgning indleveres, er der fundet behov for en særregel for disse ansøgninger. For sådanne ansøgninger fastsættes en særlig forfaldsdag for årsafgifter, som er begyndt at løbe før den dag, ansøgningen blev indleveret som delt eller udskilt, eller som begynder at løbe inden 2 måneder fra den dag. Det foreslås, at disse afgifter ikke under nogen omstændighed forfalder, før 2 måneder er forløbet fra den dag, da ansøgningen fremkom ved deling eller udskillelse.

I 2. pkt. fastsættes en særlig bestemmelse for internationale ansøgninger. Såfremt sådanne ansøgninger videreføres i Danmark eller optages til behandling i overensstemmelse med § 38, anses de som indleveret på tidspunktet for den internationale indleveringsdag, jfr. § 29. Det kan forekomme, at en international patentansøgning først videreføres eller optages til behandling, når der er forløbet 2 år fra det tidspunkt, ansøgningen anses for indleveret. Dette er f. eks. tilfældet, når en international ansøgning uden prioritet fra en tidligere

ansøgning har været genstand for international forberedende patenterbarhedsprøvning.

I disse tilfælde foreslås det, at forfaldne årsafgifter for afgiftsår, som er påbegyndt inden den internationale ansøgning blev videreført eller optaget til behandling eller som begynder at løbe inden for 2 måneder fra nævnte tidspunkter, i intet tilfælde forfalder, før 2 måneder er forløbet fra den dag, da ansøgningen blev videreført eller optaget til behandling.

Stk. 3 svarer hovedsagelig til den gældende bestemmelse i § 42, stk. 3. Det fastsættes, at årsafgifter kan betales i indtil 6 måneder fra forfaldsdag mod betaling af en forhøjet afgift.

Til nr. 19 (§ 42)

Forslaget indeholder bestemmelser om henstand med betaling af årsafgifter og er i princippet i overensstemmelse med de gældende bestemmelser i § 42. Afvigelsen består alene i, at da årsafgiften efter den foreslåede omlægning første gang forfalder samtidig med afgiften for det 3. afgiftsår, skal begæring om henstand derfor fremsættes på dette tidligere tidspunkt. Henstand kan derimod som hidtil meddeles i indtil 3 år fra patentets meddelelse.

Stk. 2 er identisk med, hvad der hidtil har været gældende i forbindelse med afslag om henstand med årsafgifter for patenter.

Stk. 3 indeholder ret til mod betaling af forhøjet afgift at betale årsafgiften inden 6 måneder efter det tidspunkt, til hvilken henstand er givet.

Til nr. 20 (§ 51)

Denne paragraf regulerer følgerne af, at årsafgifter for et meddelt patent ikke betales. I § 15 findes en tilsvarende bestemmelse for så vidt angår patentansøgninger.

Da bestemmelsen om, at der for et patent skal betales årsafgift for hvert afgiftsår efter patentets meddelelse, er foreslået overført til § 40, er denne paragraf ligeledes citeret.

Til nr. 21 (§ 52, stk. 1, nr. 2)

Paragraffen fastlægger reglerne om ugyldigheden af patenter.

I stk. 1 angives ugyldighedsgrundene som nr. 1-4. Ifølge nr. 2 i den gældende lov kan et patent erklæres ugyldigt, hvis det er meddelt, uanset at beskrivelsen ikke er så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen. Som bestemmelsen er udformet er alene tænkt på mangelfuld angivelse ved patentets udstedelse.

Patentbeskrivelsen kan, hvor patentet angår en mikrobiologisk opfindelse, omfatte deponering af kulturer af mikroorganismer, jfr. § 8 a. For sådanne patenters vedkommende kan der blive tale om, at den del af beskrivelsen, der udgøres af en deponering, falder bort eller ophører at være tilgængelig.

Det foreslås derfor, at bestemmelsen omformuleres således, at den omfatter både den situation, hvor beskrivelsen var utilstrækkelig ved patentets meddelelse, og den situation, hvor beskrivelsen senere bliver utilstrækkelig.

Til nr. 22 (§ 56, stk. 1)

Denne paragraf indeholder en bestemmelse om, at en patentansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om patent, inden ansøgningen er blevet tilgængelig for enhver, er pligtig på begæring at give samtykke til, at den pågældende får adgang til at gøre sig bekendt med akterne i ansøgningssagen.

Angår opfindelsen en mikrobiologisk fremgangsmåde eller et produkt fremstillet ved en sådan fremgangsmåde, og er der, for at opfindelsen er så tydeligt beskrevet, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen, deponeret en kultur af en mikroorganisme, udgør denne en vigtig del af ansøgningen.

For at undgå eventuel usikkerhed om, hvorvidt et sådant samtykke også indebærer ret til at få udleveret en prøve af den deponerede kultur, foreslås i stk. 1 indsat en udtrykkelig bestemmelse herom.

Til nr. 24 (§ 68)

Den foreslåede bestemmelse er identisk med den tidligere bestemmelse. Henvisningen til § 41 er blot slettet, da årsafgifter nu omhandles i en række bestemmelser.

Til nr. 25 (§ 72)

Da det foreslås, at årsafgift skal betales såvel i ansøgningstiden som efter patentets meddelelse, er stk. 1 ændret således, at stk. 1 regulerer samtlige frister i ansøgningstiden, bortset fra frister i forbindelse med betaling af årsafgifter. Samtidig er stk. 2 udvidet, således at bestemmelsen regulerer samtlige tilfælde, hvor årsafgifter ikke er betalt inden den fastsatte frist.

Til nr. 26

I patentloven foreslås indsat som nyt kapitel XI »Europæisk patent« med §§ 75–90. Det nuværende

kapitel XI »Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelsen« bliver herefter til kapitel XII.

Til § 75

I paragraffens *stk. 1* gives en definition af udtrykket »europæisk patent«. Herved forstås et patent, der er meddelt af Den europæiske Patentmyndighed i henhold til den i München den 5. oktober 1973 indgåede europæiske patentkonvention. Ved europæisk patentansøgning forstås en ansøgning i henhold til denne konvention.

Dansk ratifikation af Den europæiske Patentkonvention vil medføre, at der kan meddeles europæiske patenter for Danmark. En bestemmelse herom er indeholdt i *stk. 2*.

I overensstemmelse med konventionens artikler 75–77 bestemmes det i paragraffens *stk. 3*, at ansøgning om europæisk patent skal indleveres til Den europæiske Patentmyndighed. Der gælder dog særlige bestemmelser for indlevering af ansøgninger for de i § 70 nævnte opfindelser, der vedrører krigsmateriel. Disse bestemmelser findes i lov nr. 18 af 27. januar 1960 om hemmelige patenter, som senest er ændret ved lov nr. 265 af 8. juni 1978, og som ved et særligt lovforslag foreslås ændret samtidig med patentloven. En ansøgning om europæisk patent kan dog også indleveres til patentmyndigheden, der videresender den til Den europæiske Patentmyndighed. Det bestemmes endvidere, at en udskilt europæisk ansøgning, som omhandles i konventionens artikel 76, skal indleveres direkte til den europæiske Patentmyndighed.

Adgangen til at indlevere en europæisk patentansøgning til patentmyndigheden står åben for alle og gælder, uanset om ansøgningen omfatter Danmark eller ej. Konventionen fastsætter frister for patentmyndighedens videresendelse af den europæiske patentansøgning til Den europæiske Patentmyndighed. Overholdes disse frister ikke, anses ansøgningen for tilbagetaget, men ansøgeren får mulighed for at konvertere ansøgningen til en national ansøgning, jfr. § 88.

I paragraffens *stk. 4* bestemmes det, at §§ 76–90 finder anvendelse på europæisk patent for Danmark og på europæisk patentansøgning, som omfatter Danmark.

De omhandlede paragraffer indeholder de regler, som er nødvendige, for at et europæisk patent for Danmark og en europæisk patentansøgning, der omfatter Danmark, skal få retsvirkning her i landet.

Til § 76

Bestemmelsen har grundlag i konventionens artikel 97, stk. 4, og artikel 2. Ifølge sidstnævnte bestemmelse skal et europæisk patent i hver af de kontraherende stater have samme virkning som et nationalt patent meddelt af vedkommende stat, medmindre konventionen bestemmer andet.

Konventionen giver de kontraherende stater mulighed for i deres nationale lovgivning at stille visse betingelser for, at et europæisk patent skal få samme virkning som et nationalt patent eller bevare sin virkning som et sådant. Disse betingelser fremgår af bestemmelserne i §§ 77-81.

Til § 77

Bestemmelsen har grundlag i konventionens artikler 65, 97 og 102. Den tekst, der skal oversættes til dansk, er ikke det færdige patentskrift, men den tekst, med hvilken det europæiske patent agtes meddelt, dvs. kravene og patentbeskrivelsen i sin helhed. Denne tekst offentliggøres af Den europæiske Patentmyndighed, samtidig med at denne bekendtgør sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen. Nedlægges der indsigelse mod patentet, kan indsigelsen resultere i, at Den europæiske Patentmyndighed beslutter at opretholde patentet i ændret affattelse, og denne ændrede affattelse skal ligeledes i oversættelse indleveres her i landet.

Ifølge paragraffens *stk. 2* skal oversættelsen holdes tilgængelig for enhver. Dette gælder dog ikke, hvis den europæiske patentansøgning endnu ikke er blevet offentliggjort i henhold til Den europæiske Patentkonvention. Dette kan forekomme i de tilfælde, hvor Den europæiske Patentmyndighed når at meddele patent inden 18 måneder efter ansøgningens indleveringsdag eller prioritetsdag, og ansøgningen derfor ikke er blevet offentliggjort inden patentmeddelelsen. I disse tilfælde sker offentliggørelsen ved patentmeddelelsen, og først da skal oversættelsen holdes tilgængelig for enhver.

Det følger af *stk. 3*, at bekendtgørelse om oversættelsen først udfærdiges, når det er klart, at patentet virkelig meddeles eller opretholdes i ændret form.

Til § 78

I denne paragraf er foreslået bestemmelser om genoprettelse af rettigheder, der er gået tabt som følge af, at en frist fastsat i henhold til § 77 er overskredet.

Det bestemmes i paragraffens *stk. 1*, at § 72, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på indlevering af oversættelse og betaling af afgift i henhold til § 77.

Blandt betingelserne i § 72 for genoprettelse af rettigheder er kravet om, at overskridelse af en frist skal have medført retstab. Denne betingelse vil altid være opfyldt i de tilfælde, hvor ansøgeren har overskredet en frist fastsat i henhold til § 77, idet den umiddelbare følge heraf vil være, at patentet bliver uden virkning her i landet. Imødekommes en begæring om genoprettelse af rettigheder, skal patentmyndigheden ifølge *stk. 2* udfærdige bekendtgørelse herom, jfr. § 74, hvor det bestemmes, at der skal udfærdiges bekendtgørelse om genoprettelse af rettighederne, når en begæring i henhold til §§ 72 eller 73 er imødekommet og en patentansøgning, der er henlagt eller afslået, efter at den er blevet tilgængelig for enhver, som følge deraf skal optages til fortsat behandling. Det samme gælder, hvor et bortfaldet patent skal anses for opretholdt.

Hvis en ansøgning, efter at den er blevet almindelig tilgængelig, er henlagt eller afslået, eller patentet er bortfaldet, hvilket bekendtgøres af patentmyndigheden, vil det område af teknikken, som ansøgningen eller patentet angår, stå til fri rådighed for almenheden, og genoprettelse af rettighederne i henhold til § 72 eller § 73 kræver derfor en ny bekendtgørelse herom.

Paragraffens *stk. 3* indeholder bestemmelser om forbenyttelsesret svarende til bestemmelserne i § 74, stk. 2 og 3.

Nævnte bestemmelser tager sigte på at beskytte den, der i tillid til, at en patentansøgning var henlagt eller endeligt afslået, eller at et patent var bortfaldet, har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen, inden det blev bekendtgjort, at rettighederne til ansøgningen eller patentet er genoprettet. Der gives den pågældende mulighed for at fortsætte udnyttelsen, hvis han var i god tro, da denne påbegyndtes.

En tilsvarende bestemmelse findes i patentlovens § 4, hvor forbenyttelsesretten dog er betinget af, at udnyttelsen ikke udgjorde et åbenbart misbrug i forhold til ansøgeren eller nogen fra hvem hans ret hidrører.

Når det her er foreslået at kræve god tro, for at forbenyttelsesretten kan indtræde, skyldes det, at bestemmelserne i § 72 som mønster har bestemmelserne i artikel 122, stk. 6, i Den europæiske Patentkonvention, der stiller krav om god tro. Det bemærkes herved, at et åbenbart misbrug ikke altid vil kunne siges at foreligge, selv om den pågældende ikke var i god tro.

Til § 79

Denne paragraf indeholder en bestemmelse om, hvorledes § 52, stk. 1, nr. 4, skal anvendes ved ugyldigkendelse af europæisk patent.

Det fastsættes, at bestemmelsen i § 52, stk. 1, nr. 4, finder anvendelse for europæiske patenter, såfremt udvidelse er sket, efter at patentet er meddelt.

Ifølge § 52, stk. 1, nr. 4, kan et patent ved dom kendes ugyldigt, hvis det er meddelt, uanset at patentbeskyttelsens omfang er udvidet, efter at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse. For så vidt angår et europæisk patent, er det imidlertid afgørende, om patentbeskyttelsens omfang er udvidet, efter at patentet er meddelt, idet der først er adgang til at nedlægge indsigelse fra dette tidspunkt. Den europæiske Patentmyndighed afgør, hvis indsigelse nedlægges, om patentet skal opretholdes uændret eller i ændret affattelse eller skal ophæves. Såfremt patentet opretholdes, og der anlægges sag ved dansk domstol om dets ugyldighed på grund af udvidelse af patentbeskyttelsens omfang, skal derfor tidspunktet for patentets meddelelse være afgørende.

Til § 80

Det fremgår af bemærkningerne til § 79, at Den europæiske Patentmyndighed efter indsigelse helt eller delvis kan ophæve et europæisk patent. Patentet må i så fald ophøre at have virkning her i landet i tilsvarende omfang, hvorfor det foreslås at sidestille sådan ophævelse med patentets ugyldigkendelse.

Patentmyndigheden skal udfærdige bekendtgørelse om ophævelse af et europæisk patent. Dette svarer til patentlovens § 55, hvorefter patentmyndigheden skal udfærdige bekendtgørelse, når et patent er kendt ugyldigt ved endelig dom.

Til § 81

Denne paragraf indeholder bestemmelser om betaling af årsafgift for europæisk patent og om følgerne af, at afgiften ikke betales rettidigt. Bestemmelsen har sit grundlag i konventionens artikel 141.

I *stk. 1* bestemmes, at for at opretholde et europæisk patent skal der betales en nærmere fastsat afgift til patentmyndigheden for hvert afgiftsår, som begynder efter det år, i hvilket Den europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om, at imødekomme patentansøgningen.

Medens lovens § 41 foreskriver betaling af årsafgift for hvert år regnet fra den dag, patentansøgningen blev indleveret, følger det af konventionen, at nationale årsafgifter for europæisk patent først kan opkræves fra det patentår, som følger efter det år, i hvilket Den europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen. I ansøgningstiden betales årsafgift til Den europæiske Patentmyndighed. Fastsættelsen af årsafgifter og andre afgifter henhører under Administrationsrådets kompetence.

I *stk. 2* bestemmes det, at hvis årsafgiften ikke betales i overensstemmelse med stk. 1, finder § 51 tilsvarende anvendelse.

Hvis årsafgift ikke betales i overensstemmelse med §§ 41 og 42, bortfalder patentet i henhold til § 51 fra og med begyndelsen af det afgiftsår, for hvilket afgift ikke er betalt. Denne bestemmelse finder også anvendelse på årsafgift for europæisk patent.

Til § 82

Paragraffen indeholder bestemmelser om retsvirkningen her i landet af en europæisk patentansøgning. Den har grundlag i konventionens artikel 66 og 139.

Ved bestemmelsen i *stk. 1* sidestilles i overensstemmelse med konventionens krav herom europæiske patentansøgninger med nationale ansøgninger. Dette gælder bl. a. i forhold til bestemmelsen i § 2, idet en europæisk ansøgning, der omfatter Danmark, her i landet skal tages i betragtning ved vurderingen af nyheden af en senere her i landet indgivet national ansøgning.

Som grundlag for anvendelsen af lovens § 2, stk. 2, 2. pkt., bestemmes derfor i paragraffens *stk. 2*, at offentliggørelse af en europæisk patentansøgning i henhold til artikel 93 i Den europæiske Patentkonvention sidestilles med, at ansøgningen er blevet almindelig tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i § 22.

En international ansøgning, for hvilken Den europæiske Patentmyndighed er designeret myndighed, skal også tages i betragtning som nyhedshindring her i landet. Dette gælder dog kun, hvis offentliggørelse i henhold til artikel 21 i Patent-samarbejdsstraktaten af Den europæiske Patentmyndighed sidestilles med offentliggørelse i henhold til artikel 93 i Den europæiske Patentkonvention.

Disse forhold er reguleret ved konventionens artikel 158, hvorfor der i *stk. 2* er optaget en henvisning til denne bestemmelse.

Til § 83

Denne paragraf indeholder bestemmelser om provisorisk beskyttelse for en europæisk patentansøgning, der fører til patent for Danmark. Bestemmelsen har grundlag i konventionens artikel 67.

Oversættelsens almene tilgængelighed, der fastsættes i *stk. 1*, danner grundlag for bestemmelsen i paragraffens *stk. 2*.

Bestemmelserne i § 60, *stk. 1* og *2*, finder tilsvarende anvendelse for europæiske patenter.

Forældelsesreglen i *stk. 3* svarer til lovens § 60, *stk. 3*, dog at forældelsesfristen, for så vidt angår europæiske patenter, må regnes fra indsigelsesfristens udløb eller fra Den europæiske Patentmyndigheds beslutning om uanset nedlagt indsigelse at opretholde patentet.

Til § 84

I denne bestemmelse foreslås det, at tilbagetagelse af en europæisk patentansøgning, som omfatter Danmark, og afslag på en tilsvarende europæisk patentansøgning skal sidestilles med tilbagetagelse af eller afslag på en national dansk ansøgning. Virkningen indtræder dog kun, når Den europæiske Patentmyndigheds beslutning om tilbagetagelse eller afslag er endelig.

Der må således ikke foreligge mulighed for genoptagelse af den europæiske patentansøgning med hjemmel i artikel 121 i Den europæiske Patentkonvention. I denne bestemmelse er der givet adgang til inden en vis kortere frist og mod særskilt afgift at få en afslået ansøgning eller en ansøgning, som er tilbagetaget eller skal anses for tilbagetaget, optaget til fortsat behandling.

Til § 85

Bestemmelsen er affødt af artikel 70, *stk. 3*, i Den europæiske Patentkonvention. I henhold til denne artikel kan en kontraherende stat bestemme, at patentbeskyttelsen i alle andre tilfælde end i sager om ugyldighed ikke skal omfatte mere, end hvad der fremgår af såvel ordlyden på behandlingssproget som af oversættelsen til den pågældende stats officielle sprog.

Til § 86

Bestemmelsen er en konsekvens af artikel 70, *stk. 4*, i Den europæiske Patentkonvention. Denne artikel bestemmer, at enhver stat, som indfører en regel som forslaget til § 85, skal tillade ansøgeren eller patenthaveren at indlevere en rettet oversæt-

telse af den europæiske patentansøgning eller det europæiske patent.

Rettelse kan foretages et ubegrænset antal gange: enhver rettelse skal imidlertid behandles som en oprindelig indleveret oversættelse.

Den i *stk. 3* foreslåede forbenyttelsesret i forhold til en rettet oversættelse er i overensstemmelse med artikel 70, *stk. 4*, i Den europæiske Patentkonvention og svarer til bestemmelserne i § 74, *stk. 2* og *3*. Der henvises herom til bemærkningerne til § 78.

Til § 87

Det bestemmes i denne paragraf, at Den europæiske Patentmyndigheds beslutning om genoprettelse af rettighederne med hensyn til en europæisk patentansøgning eller et europæisk patent, som nyder beskyttelse her i landet, også gælder her i landet.

Den europæiske Patentkonvention indeholder i artikel 122 bestemmelser om genoprettelse af rettigheder, der er fortabt som følge af fristoverskridelser. Herefter kan Den europæiske Patentmyndighed efter begæring af en ansøger eller patenthaver, der trods udvisning af al den omhu, som de foreliggende omstændigheder tilsagde, har været forhindret i at overholde en frist, og som i umiddelbar følge heraf har lidt tab af rettigheder, genoprette den pågældendes rettigheder.

Bestemmelser svarende hertil er fastsat i §§ 72-74.

Bestemmelsen i *stk. 2* om forbenyttelsesret har hjemmel i konventionens artikel 122, *stk. 6*. Der henvises til § 74, *stk. 2* og *3* som omtalt ovenfor i bemærkningerne til § 78.

Til § 88

Forslagets § 88 giver regler for konvertering af en europæisk patentansøgning til en national ansøgning.

I § 88, *stk. 1*, foreslås det, at en europæisk patentansøgning, som er indleveret til en national patentmyndighed, og som skal anses som tilbagetaget som følge af, at Den europæiske Patentmyndighed ikke inden for den fastsatte frist har modtaget ansøgningen fra den nationale myndighed, når visse betingelser er opfyldt, skal anses for konverteret til en ansøgning om patent her i landet. Konvertering kan kun ske efter ansøgerens begæring, og kun hvis de i nr. 1 og 2 nævnte krav er opfyldt.

I artikel 77, stk. 5, i Den europæiske Patentkonvention foreskrives, at en europæisk patentansøgning, som ikke er indkommet til Den europæiske Patentmyndighed 14 måneder fra indleveringen til en national myndighed eller, hvor prioritet er påberåbt, fra prioritetsdagen, skal anses for tilbagetaget. I medfør af artikel 135 i Den europæiske Patentkonvention kan en europæisk patentansøgning konverteres til en national ansøgning i de tilfælde, hvor en ansøgning anses for tilbagetaget på grund af, at den ikke er indkommet rettidigt til Den europæiske Patentmyndighed, efter at den er modtaget af den nationale patentmyndighed til viderebehandling.

Da begæring om konvertering skal indgives til den myndighed, der har modtaget patentansøgningen, skal spørgsmålet om overskridelse af fristen eller genoprettelse af rettigheder behandles i medfør af loven i det land, hvor den modtagende myndighed er beliggende.

I konventionens artikel 136 bestemmes, at den nationale myndighed, som har modtaget den europæiske patentansøgning og siden modtager begæring om konvertering af ansøgningen, skal videregive denne begæring ledsaget af en afskrift af ansøgningen til patentmyndighederne i de konventionslande, for hvilke konvertering ønskes. Er begæringen sammen med afskrift af patentansøgningen ikke afsendt inden 20 måneder fra indleveringsdagen eller, hvor prioritet er begæret, fra prioritetsdagen, skal den europæiske patentansøgning opføre at have den retsvirkning, som tilkommer en europæisk patentansøgning i de pågældende lande.

I overensstemmelse med konventionen foreslås det i stk. 1, nr. 1, at begæring om konvertering skal fremsættes, inden 3 måneder efter at der er givet ansøgeren underretning om, at ansøgningen anses for tilbagetaget, og at begæringen skal indkomme til den danske patentmyndighed inden 20 måneder fra indleveringsdagen eller, hvis prioritet er begæret, fra prioritetsdagen. Denne bestemmelse retter sig til den nationale patentmyndighed, som modtog den europæiske patentansøgning, hvorfor § 72 ikke kan anvendes på 20-måneders fristen.

I henhold til stk. 1, nr. 2, forudsættes det yderligere, at ansøgeren inden for den fastsatte frist betaler ansøgningsafgift og indleverer en oversættelse af ansøgningen til dansk.

Bestemmelsen i stk. 2 er udformet i overensstemmelse med artikel 137 i Den europæiske Patentkonvention. Bestemmelsen kan ikke hindre, at patentmyndigheden, hvor patent søges af en anden end opfinderen, i medfør af § 8, stk. 4 kan kræve, at ansøgeren godtgør sin ret til opfindelsen. Dette

er et materielt krav og ikke et krav til ansøgningsform.

Til § 89

§ 89 bestemmer, at visse regler i Den europæiske Patentkonvention skal have gyldighed her i landet. Det gælder for artikel 9, hvori bestemmes i henhold til hvilken lov og ved hvilke domstole sager mod organisationen skal afgøres, artikel 60, der afgør hvilket lands lov, der gælder i sager om arbejdstageres ret til at få europæisk patent, artikel 126 om forældelse af afgifter m.v. og artikel 131 om administrativt og retsligt samarbejde mellem Den europæiske Patentmyndighed og de nationale myndigheder.

Desuden gælder den til konventionen knyttede protokol om retternes kompetence og anerkendelse af afgørelser om retten til at få meddelt europæisk patent (Anerkendelsesprotokollen) her i landet.

Det må anses for unødvendigt også at inddrage protokollen om fortolkningen af konventionens artikel 69 som en del af dansk ret.

Artikel 69 giver regler for omfanget af den beskyttelse, som følger af det europæiske patent. I dansk patentlovgivning findes den tilsvarende regel i patentlovens § 39. Som denne regel skal forstås i henhold til patentlovens forarbejder, og således som reglen anvendes i praksis, må det antages, at der er overensstemmelse mellem Den europæiske Patentkonvention og patentlovens fastlæggelse af patentbeskyttelsens omfang. Det er således ikke nødvendigt at have en særregel for europæiske patenter i dette spørgsmål.

Til § 90

§ 90 indeholder en bemyndigelse for industriministeren til at fastsætte nærmere bestemmelser til gennemførelse af Den europæiske Patentkonvention og de i kapitel XI indeholdte bestemmelser.

Til nr. 27

Det foreslås, at pkt. 1, stk. 2, i kapitel XII ændres således, at det eksisterende forbud mod patent på opfindelser af lægemidler og fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler ophæves, mens forbudet mod patent på opfindelser af næringsmidler opretholdes indtil den 7. oktober 1987, på hvilket tidspunkt konventionens almindelige frist for opretholdelse af forbud udløber; jfr. artikel 167, stk. 3.

Af de grunde, som er beskrevet nedenfor i bemærkningerne til § 3, bestemmes det endvidere, at

F.t.l. vedr. patentloven

næringsmiddelpatent til sin tid kun kan meddeles i henhold til ansøgninger, der indleveres efter den 7. oktober 1987.

Baggrunden for at opretholde forbudet mod næringsmiddelpatenter indtil den 7. oktober 1987 er, at dansk landbrug og levnedsmiddelindustri, som nævnt i de almindelige bemærkninger, har lagt afgørende vægt på, at Danmark udnytter forbeholdssadgangen i konventionens artikel 167, hvorefter det eksisterende forbud mod at meddele patent på næringsmidler kan opretholdes i en overgangsperiode. Konventionen giver derimod ikke mulighed for at opretholde det eksisterende forbud mod patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler.

Om retsstillingen i andre europæiske lande kan oplyses, at Danmark inden for EF er det eneste land, der har forbud mod patent på læge- og næringsmidler. I de nordiske lande findes forbud mod patent på læge- og næringsmidler i Norge og Finland, mens Sverige i forbindelse med ratifikation af Den europæiske Patentkonvention har ophevet forbudet.

I betragtning af de principielle synspunkter fra patentlovsforslaget i 1967 og under hensyntagen til, at de berørte erhverv er af den indstilling, at dansk medicinalindustri nu er stærk nok til at tåle udenlandske opfinderes patentering af lægemidler i Danmark, til forholdene i andre europæiske lande og endelig under hensyn til den principielle målsætning, som Den europæiske Patentkonvention er udtryk for, findes forbudet imod lægemiddelpatenter nu at kunne opheves.

Til § 2

Paragraffen indeholder bestemmelser om lovens ikrafttræden.

Det foreslås, at kapitel XI træder i kraft, når Den europæiske Patentkonvention får virkning her i landet hvilket ifølge konventionens artikel 169, stk. 2, sker den første dag i den tredje måned efter deponering af ratifikations- eller tiltrædelsesdokumentet.

Industriministeren fastsætter tidspunktet for lovens øvrige ikrafttræden.

Baggrunden for denne trinvis ikrafttræden er, at der dermed bedre skabes mulighed for en hensigtsmæssig tilrettelæggelse af de administrative tiltag, som forslaget forudsætter, med henblik på en smidig overgang til de nye systemer, forslaget indebærer.

Til § 3

Bestemmelsen fastsætter overgangsregler for så vidt angår patentansøgninger. Spørgsmålet om, i hvilket omfang de nye regler finder anvendelse på patenter, der er meddelt inden lovens ikrafttræden, er reguleret i § 4.

Forslagets hovedregel er, at samtlige bestemmelser finder anvendelse på patentansøgninger, der ved lovens ikrafttræden er under behandling hos patentmyndigheden. Derfra gælder dog de nedenfor nævnte undtagelser.

Bestemmelsen i lovforslagets § 1, nr. 27, medfører, at det hidtidige forbud mod patent på opfindelser af lægemidler og patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler opheves. Det er ikke fundet rimeligt, om ophævelsen af disse forbud skulle kunne foregribes af patentansøgere ved indlevering af ansøgninger om patent på lægemidler m.v. før lovens ikrafttræden.

Ved § 3, nr. 1, er det derfor bestemt, at patent på sådanne opfindelser kun kan meddeles i henhold til ansøgninger, de er indleveret efter lovens ikrafttræden.

Når det i den foreslåede § 3, nr. 1, er bestemt, at de nye regler kun kan anvendes på patentansøgninger, der indleveres efter lovens ikrafttræden, må dette sammenholdes med patentlovens § 11. Heraf følger, at i tilfælde, hvor en ansøgnings fysiske indleveringsdag ikke falder sammen med dens løbedag, er det sidstnævnte dag, der er afgørende for, om de nye bestemmelser kommer til anvendelse. Det er således ikke den fysiske indleveringsdag, men den ansøgte indleveringsdag (løbedag), der skal lægges vægt på. Undtagelsen i forslaget § 3, nr. 1 kan således ikke omgås ved indlevering efter lovens ikrafttræden af delte eller udkilte ansøgninger, hvis virkning skulle regnes tilbage måske i lang tid, før den nye lov er trådt i kraft.

Ved lovforslagets § 1, nr. 3, 5 og 8 foreslås ændringer af patentlovens bestemmelser om deponering af kulturer af mikroorganismer. Da disse bestemmelser imidlertid ikke er trådt i kraft, har man ikke fundet det rimeligt eller praktisk muligt at gøre de nye bestemmelser anvendelige på de før lovens ikrafttræden indleverede ansøgninger om patent på mikrobiologiske fremgangsmåder eller på produkter, de er fremstillet ved sådanne fremgangsmåder. Det er derfor i paragraffens nr. 2 bestemt, at bestemmelserne om kulturer af mikroorganismer kun finder anvendelse på ansøgninger, de er indleveret, efter at disse bestemmelser er trådt i kraft.

Ved forslaget foretages en omlægning af årsafgiftssystemet, således at årsafgifter – i modsætning til nu – løbende forfalder i ansøgningsperioden. Som anført i de almindelige bemærkninger er sigtet hermed – udover at det indebærer en mere retfærdig fordeling af omkostningerne ved patentvæsenets drift – en sanering af antallet af patentansøgninger under behandling. Ansøgninger uden teknisk værdi må, som følge af omlægningen af afgiftssystemet i vidt omfang antages at bortfalde. Med henblik på at give patentansøgere en rimelig tid til at gennemtænke, om de vil opretholde indleverede patentansøgninger, fastsættes ved bestemmelsen i nr. 3, at årsafgifter for ansøgninger, der er indleveret før lovens ikrafttræden, tidligst forfalder 6 måneder efter lovens ikrafttræden.

Årsafgifter for tidligere afgiftsår forfalder til betaling samtidig med, at der første gang skal betales årsafgift i overensstemmelse med forslagens regler.

Som anført i bemærkningerne til § 1, nr. 6, har man som følge af årsafgiftssystemet fundet det hensigtsmæssigt at indføre en 2 års frist for begæring om løbedagsforskydning. Da denne regel skal finde anvendelse på alle allerede indleverede ansøgninger, er det fundet rimeligt at fastsætte en yderligere frist på 6 måneder for begæring om løbedagsforskydning i forhold til ikrafttræden af det ændrede årsafgiftssystem.

Til § 4

Bestemmelsen regulerer i hvilket omfang de nye regler finder anvendelse på patenter, der allerede er meddelt ved lovens ikrafttræden. Forslagets hovedregel er, at samtlige bestemmelser, der efter deres indhold vedrører meddelte patenter, finder anvendelse på patenter, der er meddelt før lovens ikrafttræden. Derfra gælder dog de nedenfor anførte undtagelser.

For patenter, der er meddelt mindre end 2 måneder før lovens ikrafttræden, forfalder afgifterne for afgiftsår, der er påbegyndt før meddelelsen, i overensstemmelse med de hidtidige regler i den gældende patentlovs § 42. Denne regel, der alene vedrører patenter, der meddeles i 2 måneders perioden før lovens ikrafttræden, har sin baggrund i den nugældende patentlovs § 42 i henhold til hvilken patenthaveren har en frist på 2 måneder til at betale de i forbindelse med patentets meddelelse forfaldne årsafgifter. Det er ikke fundet rimeligt, at forslagens gennemførelse skulle fratage patenthaveren denne frist.

I forslagens § 1, nr. 21, foreslås en ændres formulering af ugyldighedsgrunden i § 52, stk. 1, nr. 2. Ændringen er ikke fundet at burde anvendes på de patenter, der er meddelt før lovens ikrafttræden, jfr. paragraffens nr. 2.

Da der i flere allerede meddelte patenter er henvist til deponerede mikroorganismer, uanset at den danske patentlovs regler herom ikke har været i kraft, har man endeligt i pkt. 3 fundet det hensigtsmæssigt at præcisere, at bestemmelserne om deponering af kulturer af mikroorganismer kun finder anvendelse på patenter, der er meddelt efter en ansøgning, der er indleveret, efter at disse bestemmelser er trådt i kraft.

Til § 5

I § 5 bestemmes det, at beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, i det omfang, det er fastsat i Den europæiske Patentkonvention kan udøves af de i denne konvention nævnte institutioner. Efter gældende ret kan patent for Danmark kun meddeles af danske myndigheder. Den europæiske Patentkonvention vil ikke være til hinder for, at der fortsat meddeles nationale patenter af de kompetente myndigheder i de kontraherende stater, såfremt anmelderen alene ønsker patentbeskyttelse i det enkelte land og indgiver ansøgning dér. En dansk tiltrædelse af konventionen vil derimod indebære, at Den europæiske Patentmyndighed kan meddele et europæisk patent omfattende Danmark. Dette patent har samme gyldighed her i landet som et patent meddelt af danske myndigheder.

Løvforslagets § 5 indebærer derfor, at beføjelser, der tilkommer rigets myndigheder i henhold til grundlovens § 20, overlades til Den europæiske Patentmyndighed i det omfang, det følger af de enkelte bestemmelser i Den europæiske Patentkonvention med tilhørende dokumenter. Gennem Administrationsrådet har medlemslandene indflydelse på den europæiske myndigheds administrative funktion, herunder de instanser, der behandler klager over myndighedens afgørelser på forskellige stadier af patentansøgningernes behandling. Rådets funktion og beføjelser er fastlagt i konventionens artikler 26–36.

Klager over patentmyndighedens afgørelser kan indgives til særlige appelkamre, jfr. artikel 21 og 22 samt artikel 106–112. Efter konventionen tilkommer det dog de nationale domstole at træffe den endelige afgørelse om gyldigheden af et meddelt europæisk patent samt i alle tilfælde at afgøre retstvister om patentets retsvirkninger. Konventio-

nens artikel 138 indeholder imidlertid en udtømmende angivelse af de grunde, der kan føre til, at et europæisk patent kendes ugyldigt.

De beføjelser, der er tillagt Administrationsrådet, Appellkamrene og Det udvidede Appellkammer, er fastlagt i konventionen og kan kun udvides eller ændres ved revision af konventionen med påfølgende ratifikation, jfr. dog konventionens artikel 33, stk. 1.

Konventionen indeholder i artikel 172 bestemmelser om, at den kan revideres ved en konference mellem de kontraherende stater. En sådan konference forberedes og sammenkaldes af Administra-

tionsrådet og er kun beslutningsdygtig, hvis mindst $\frac{3}{4}$ af de kontraherende stater er repræsenteret. Til vedtagelse af en revideret tekst kræves et flertal på mindst $\frac{3}{4}$ af de kontraherende stater, der er repræsenteret og deltager i afstemningen.

Konventionen indeholder nærmere regler om betaling af afgifter for patentudstedelsen. Administrationsrådet er derimod tillagt kompetence til at vedtage et afgiftsregulativ, der fastsætter afgifternes størrelse og reglerne om deres betaling.

Med hensyn til grundlovens § 20 henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget.

Budapesttraktaten om international anerkendelse af deponering af mikroorganismer i forbindelse med behandling af patentsager

Budapesttraktaten om international anerkendelse af deponering af mikroorganismer i forbindelse med behandling af patentsager

Udfærdiget i Budapest den 28. april 1977

INDHOLDSFORTEGNELSE*)

Indledende bestemmelser	
Artikel 1:	Oprettelse af en union .....
Artikel 2:	Definitioner .....
Kapitel I: Materielle bestemmelser	
Artikel 3:	Anerkendelse og virkning af deponering af mikroorganismer .....
Artikel 4:	Ny deponering .....
Artikel 5:	Eksport- og importrestriktioner .....
Artikel 6:	Status som international deponeringsmyndighed .....
Artikel 7:	Erhvervelse af status som international deponeringsmyndighed .....
Artikel 8:	Ophævelse og begrænsning af status som international deponeringsmyndighed .....
Artikel 9:	Mellemstatslige organisationer for industriel ejendomsret .....
Kapitel II: Administrative bestemmelser	
Artikel 10:	Forsamlingen .....
Artikel 11:	Det internationale Bureau .....
Artikel 12:	Gennemførelsesforskrifterne .....
Kapitel III: Revision og ændring	
Artikel 13:	Revision af traktaten .....
Artikel 14:	Ændring af visse bestemmelser i traktaten .....
Kapitel IV: Afsluttende bestemmelser	
Artikel 15:	Tiltrædelse af traktaten .....
Artikel 16:	Traktatens ikrafttræden .....
Artikel 17:	Opsigelse af traktaten .....
Artikel 18:	Traktatens undertegnelse og sprog .....
Artikel 19:	Deponering af traktaten. Fremsendelse af genparter. Registrering af traktaten .....
Artikel 20:	Meddelelser .....

*) Denne indholdsfortegnelse findes ikke i den oprindelige (engelske) traktattekst.

INDLEDENDE BESTEMMELSER

Artikel 1

Oprettelse af en union

De stater, som har tiltrådt denne traktat (herefter benævnt »de kontraherende stater«), udgør en union for international anerkendelse af deponering af mikroorganismer i forbindelse med behandling af patentsager.

Artikel 2

Definitioner

Ved anvendelsen af denne traktat og gennemførelsesforskrifterne gælder nedenstående definitioner:

i) Betegnelsen »patent« fortolkes som betegnelse for patenter på opfindelser, opfindercertifikater, brugsmønstercertifikater, brugsmønstre, tillægspatenter eller tillægscertifikater, tillæg til opfindercertifikater og tillæg til brugsmønstercertifikater.

ii) Ved »deponering af en mikroorganisme« forstås alt efter den sammenhæng, hvori disse ord optræder, følgende handlinger udført i overensstemmelse med denne traktat og gennemførelsesforskrifterne: fremsendelse af en mikroorganisme til en international deponeringsmyndighed, som modtager og godtager den, eller opbevaring af en sådan mikroorganisme hos den internationale deponeringsmyndighed eller såvel nævnte fremsendelse som nævnte opbevaring.

iii) Ved »behandling af patentsager« forstås enhver administrativ eller retslig behandling, som angår en patentansøgning eller et patent.

iv) Ved »offentliggørelse i forbindelse med behandling af patentsager« forstås den officielle offentliggørelse eller den officielle fremlæggelse til almindeligt eftersyn af en patentansøgning eller et patent.

v) Ved »mellestatslig organisation for industriel ejendomsret« forstås en organisation, der har indgivet en erklæring i henhold til artikel 9, stk. 1.

vi) Ved »myndighed for industriel ejendomsret« forstås en myndighed i en kontraherende stat eller en mellestatslig organisation for industriel ejendomsret, hvorunder meddelelse af patenter henhører.

vii) Ved »deponeringsinstitution« forstås en institution, som påtager sig at modtage,

godtage og opbevare mikroorganismer og at udlevere prøver deraf.

viii) Ved »international deponeringsmyndighed« forstås en deponeringsinstitution, der har erhvervet status som international deponeringsmyndighed i overensstemmelse med artikel 7.

ix) Ved »deponent« forstås den fysiske eller juridiske person, der fremsender en mikroorganisme til en international deponeringsmyndighed, som modtager og godtager den, samt enhver, til hvem nævnte fysiske eller juridiske persons ret er overgået.

x) Ved »unionen« forstås den i artikel 1 omhandlede union.

xi) Ved »forsamlingen« forstås den i artikel 10 omhandlede forsamling.

xii) Ved »organisationen« forstås Verdensorganisationen for intellektuel ejendomsret.

xiii) Ved »Det internationale Bureau« forstås organisationens internationale bureau og, så længe dette eksisterer, Det forenede internationale Bureau for beskyttelse af intellektuel ejendomsret (BIRPI).

xiv) Ved »generaldirektøren« forstås organisationens generaldirektør.

xv) Ved »gennemførelsesforskrifterne« forstås de i artikel 12 omhandlede gennemførelsesforskrifter.

KAPITEL I

Materielle bestemmelser

Artikel 3

Anerkendelse og virkning af deponering af mikroorganismer

1) a) Kontraherende stater, som tillader eller forlanger deponering af mikroorganismer i forbindelse med behandling af patentsager, anerkender i denne forbindelse deponering af en mikroorganisme hos enhver international deponeringsmyndighed. Denne anerkendelse omfatter anerkendelse af, at deponeringen har fundet sted, og af det tidspunkt, på hvilket deponeringen har fundet sted, som angivet af den internationale deponeringsmyndighed samt anerkendelse af, at det, der udleveres som prøve, er en prøve af den deponerede mikroorganisme.

b) Enhver kontraherende stat kan forlange en genpart af den af den internationale deponeringsmyndighed udstedte kvittering for den i litra a omhandlede deponering.

2) For så vidt angår spørgsmål, der er undergivet denne traktat og gennemførelsesforskrifterne, må ingen kontraherende stat forlange overholdelse af forskrifter, der adskiller sig fra eller går ud over de i denne traktat og gennemførelsesforskrifterne fastsatte.

Artikel 4

Ny deponering

1) a) Kan den internationale deponeringsmyndighed af en eller anden grund ikke udlevere prøver af den deponerede mikroorganisme, specielt

i) når den pågældende mikroorganisme ikke længere er levedygtig, eller

ii) når udleveringen af prøver nødvendigvis ville medføre, at de skulle sendes til udlandet, og afsendelse af prøverne til eller modtagelse af prøverne i udlandet er hindret af eksport- eller importrestriktioner, giver den pågældende myndighed umiddelbart efter at have konstateret, at den er ude af stand til at udlevere prøver, deponenten meddelelse herom med angivelse af årsagen hertil; deponenten har da med forbehold af stk. 2 og i overensstemmelse med bestemmelserne i dette stk. ret til at foretage en ny deponering af den oprindelig deponerede mikroorganisme.

b) Den nye deponering skal finde sted hos den internationale deponeringsmyndighed, hos hvilken den oprindelige deponering er foretaget, dog således at

i) den skal finde sted hos en anden international deponeringsmyndighed, såfremt den institution, i hvilken den oprindelige deponering er foretaget, enten fuldstændig eller for den mikroorganismearter, som den deponerede mikroorganisme tilhører, er ophørt med at have status som international deponeringsmyndighed, eller såfremt den internationale deponeringsmyndighed, hos hvilken den oprindelige deponering er foretaget, midlertidigt eller definitivt indstiller udøvelsen af sin virksomhed med hensyn til deponerede mikroorganismer,

ii) den kan finde sted hos en anden international deponeringsmyndighed i det i litra a, nr. ii, omhandlede tilfælde.

c) Enhver ny deponering skal være ledsaget af en af deponenten underskrevet erklæring med påstand om, at den mikroorganis-

me, der er genstand for den nye deponering, er den samme som den oprindelig deponerede. Bestrides deponentens påstand, er bevisbyrden undergivet den ret, der finder anvendelse i det foreliggende tilfælde.

d) Med forbehold af litra a-c og e behandles den nye deponering, som om den havde fundet sted på den dag, da den oprindelige deponering fandt sted, under forudsætning af, at alle de tidligere erklæringer vedrørende den oprindelig deponerede mikroorganismes levedygtighed har tilkendegivet, at mikroorganismen var levedygtig, og at den nye deponering har fundet sted inden tre måneder efter den dag, da deponenten modtog den i litra a omhandlede meddelelse.

e) Finder litra b, nr. i, anvendelse, og modtager deponenten ikke den i litra a omhandlede meddelelse inden seks måneder efter den dag, da den i litra b, nr. i, omhandlede ophævelse eller begrænsning af status eller indstilling af virksomhedsudøvelsen er blevet offentliggjort af Det internationale Bureau, regnes den i litra d omhandlede tre måneders frist fra den dag, da nævnte offentliggørelse fandt sted.

2) Den i stk. 1, litra a, omhandlede ret foreligger ikke, når den deponerede mikroorganisme er blevet overført til en anden international deponeringsmyndighed, så længe denne myndighed er i stand til at udlevere prøver af den pågældende mikroorganisme.

Artikel 5

Eksport- og importrestriktioner

Hver kontraherende stat erkender, at det er særdeles ønskværdigt, såfremt og i det omfang eksport eller import af visse mikroorganismearter fra eller til dens territorium er underkastet restriktioner, at sådanne restriktioner kun finder anvendelse på mikroorganismer, der er deponeret eller bestemt til deponering i henhold til denne traktat, når restriktionerne er nødvendige af hensyn til den nationale sikkerhed eller sundhedsmæssige eller miljømæssige risici.

Artikel 6

Status som international deponeringsmyndighed

1) For at opnå status som international deponeringsmyndighed skal en deponerings-

institution være beliggende på en kontraherende stats territorium og nyde en af den pågældende stat afgivet forsikring om, at nævnte institution opfylder og fortsat vil opfylde de i stk. 2 angivne krav. Nævnte forsikring kan også afgives af en mellemstatslig organisation for industriel ejendomsret; i så tilfælde skal deponeringsinstitutionen være beliggende på territoriet for en stat, der er medlem af nævnte organisation.

2) I sin egenskab af international deponeringsmyndighed skal deponeringsinstitutionen:

- i) bestå uafbrudt,
- ii) som foreskrevet i gennemførelsesforskrifterne have det til udførelse af de videnskabelige og administrative opgaver, der påhviler den i henhold til denne traktat, nødvendige personale og udstyr,
- iii) være upartisk og objektiv,
- iv) med hensyn til deponering stå til rådighed for enhver deponent på samme betingelser,
- v) godtage alle eller visse mikroorganismearter til deponering, undersøge deres levedygtighed og opbevare dem som foreskrevet i gennemførelsesforskrifterne,
- vi) udstede en kvittering til deponenten samt enhver fornøden erklæring om levedygtighed som foreskrevet i gennemførelsesforskrifterne,
- vii) med hensyn til de deponerede mikroorganismer opfylde kravet om hemmeligholdelse som foreskrevet i gennemførelsesforskrifterne,
- viii) udlevere prøver af enhver deponeret mikroorganisme under de betingelser og i overensstemmelse med den fremgangsmåde, der er foreskrevet i gennemførelsesforskrifterne.

3) Gennemførelsesforskrifterne fastsætter de foranstaltninger, der skal træffes:

- i) når en international deponeringsmyndighed midlertidigt eller definitivt indstiller udøvelsen af sin virksomhed med hensyn til deponerede mikroorganismer eller nægter at godtage nogen af de mikroorganismearter, som den i henhold til den afgivne forsikring skulle godtage,
- ii) i tilfælde af ophævelse eller begrænsning af en international deponeringsmyndigheds status som international deponeringsmyndighed.

Artikel 7

Erhvervelse af status som international deponeringsmyndighed

1) a) En deponeringsinstitution erhverver status som international deponeringsmyndighed i kraft af en til generaldirektøren stilet skriftlig henvendelse fra den kontraherende stat, på hvis territorium deponeringsinstitutionen er beliggende, hvilken henvendelse skal indeholde en erklæring med forsikring om, at nævnte institution opfylder og fortsat vil opfylde de i artikel 6, stk. 2, angivne krav. Nævnte status kan også erhverves i kraft af en til generaldirektøren stilet skriftlig henvendelse fra en mellemstatslig organisation for industriel ejendomsret, hvilken henvendelse skal indeholde nævnte erklæring.

b) Henvendelsen skal også indeholde oplysninger om deponeringsinstitutionen som foreskrevet i gennemførelsesforskrifterne og kan angive den dag, da institutionens status som international deponeringsmyndighed skal træde i kraft.

2) a) Finder generaldirektøren, at henvendelsen indeholder den fornødne erklæring, og at alle de fornødne oplysninger er indkommet, offentliggøres henvendelsen uden ophold af Det internationale Bureau.

b) Status som international deponeringsmyndighed erhverves fra og med den dag, da henvendelsen offentliggøres, eller, når der er angivet en dag i henhold til stk. 1, litra b, og denne dag falder senere end dagen for offentliggørelse af henvendelsen, fra og med den pågældende dag.

3) Enkelthederne vedrørende fremgangsmåden i henhold til stk. 1 og 2 er fastsat i gennemførelsesforskrifterne.

Artikel 8

Ophævelse og begrænsning af status som international deponeringsmyndighed

1) a) Enhver kontraherende stat eller enhver mellemstatslig organisation for industriel ejendomsret kan begære, at forsamlingen ophæver en myndigheds status som international deponeringsmyndighed eller begrænser den til visse mikroorganismearter, med den begrundelse, at de i artikel 6 angivne krav ikke har været eller ikke længere er opfyldt. Dog kan en sådan begæring ikke fremsættes af en kontraherende stat eller en mellemstats-

lig organisation for industriel ejendomsret med hensyn til en international deponeringsmyndighed, for hvilken staten eller organisationen har afgivet den i artikel 7, stk. 1, litra a, omhandlede erklæring.

b) Før den kontraherende stat eller den mellemstatslige organisation for industriel ejendomsret fremsætter begæringen i henhold til litra a, skal den gennem generaldirektøren give den kontraherende stat eller den mellemstatslige organisation for industriel ejendomsret, som har foretaget den i artikel 7, stk. 1, omhandlede henvendelse, meddelelse om grundene til den påtænkte begæring, således at den pågældende stat eller organisation inden seks måneder fra nævnte meddelelses dato kan træffe passende foranstaltninger til at gøre fremsættelsen af den påtænkte begæring unødvendig.

c) Finder forsamlingen, at begæringen er velbegrundet, beslutter den at ophæve den i litra a omhandlede myndigheds status som international deponeringsmyndighed eller at begrænse denne status til visse mikroorganismerarter. Til forsamlingens beslutning kræves, at et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer støtter begæringen.

2) a) Den kontraherende stat eller den mellemstatslige organisation for industriel ejendomsret, der har afgivet den i artikel 7, stk. 1, litra a, omhandlede erklæring, kan ved en til generaldirektøren stilet henvendelse enten fuldstændig eller blot med hensyn til visse mikroorganismearter tilbagetage sin erklæring og skal i hvert tilfælde gøre dette, når og i det omfang dens forsikring ikke længere gælder.

b) En sådan henvendelse medfører fra den i gennemførelsesforskrifterne fastsatte dag, såfremt den vedrører hele erklæringen, ophævelse af status som international deponeringsmyndighed eller, såfremt den blot vedrører visse mikroorganismearter, en tilsvarende begrænsning af denne status.

3) enkelthederne vedrørende fremgangsmåden i henhold til stk. 1 og 2 er fastsat i gennemførelsesforskrifterne.

Artikel 9

Mellemstatslige organisationer for industriel ejendomsret

1) a) Enhver mellemstatslig organisation, som flere stater har givet beføjelse til at med-

dele regionale patenter, og hvis medlemsstater alle er medlemmer af den internationale union til beskyttelse af industriel ejendomsret (Pariserunionen), kan til generaldirektøren indgive en erklæring om, at den påtager sig den i artikel 3, stk. 1, litra a, omhandlede forpligtelse til anerkendelse af deponering samt forpligtelsen vedrørende de i artikel 3, stk. 2, omhandlede forskrifter og godtager samtlige virkninger af de bestemmelser i denne traktat og gennemførelsesforskrifterne, som finder anvendelse på mellemstatslige organisationer for industriel ejendomsret. Indgives den i det foregående pkt. omhandlede erklæring inden ikrafttrædelsen af denne traktat ifølge artikel 16, stk. 1, får den virkning på dagen for denne ikrafttræden. Indgives nævnte erklæring efter den pågældende ikrafttræden, får den virkning tre måneder efter sin indgivelse, medmindre der i erklæringen er angivet en senere dag. I sidstnævnte tilfælde får erklæringen virkning på den således angivne dag.

b) Nævnte organisation har den i artikel 3, stk. 1, litra b, omhandlede ret.

2) Revideres eller ændres nogen bestemmelse i denne traktat eller i gennemførelsesforskrifterne, som berører mellemstatslige organisationer for industriel ejendomsret, kan enhver mellemstatslig organisation for industriel ejendomsret tilbagetage sin i stk. 1 omhandlede erklæring ved meddelelse stilet til generaldirektøren. Tilbagetagelsen får virkning:

i) såfremt meddelelsen er indkommet inden den dag, da revisionen eller ændringen træder i kraft, på den pågældende dag,

ii) såfremt meddelelsen er indkommet efter den i nr. i nævnte dag, på den i meddelelsen angivne dag eller, såfremt der ikke er angivet nogen dag, tre måneder efter den dag, da meddelelsen indkom.

3) Foruden i det i stk. 2 omhandlede tilfælde kan enhver mellemstatslig organisation for industriel ejendomsret tilbagetage sin i stk. 1, litra a, omhandlede erklæring ved meddelelse stilet til generaldirektøren. Tilbagetagelsen får virkning to år efter den dag, da generaldirektøren har modtaget meddelelsen. Meddelelse om tilbagetagelse i henhold til dette stk. kan ikke modtages i et tidsrum på fem år fra den dag at regne, da erklæringen fik virkning.

4) Den i stk. 2 eller 3 omhandlede tilbagebetaling fra en mellemstatslig organisation for industriel ejendomsret, hvis henvendelse i henhold til artikel 7, stk. 1, har ført til, at en deponeringsinstitution har erhvervet status som international deponeringsmyndighed, medfører ophævelse af denne status et år efter den dag, da generaldirektøren har modtaget meddelelsen om tilbagetagelse.

5) Enhver erklæring som omhandlet i stk. 1, litra a, enhver meddelelse om tilbagetagelse som omhandlet i stk. 2 eller 3, enhver forsikring, som er afgivet i henhold til artikel 6, stk. 1, 2. pkt., og er indeholdt i en erklæring afgivet i overensstemmelse med artikel 7, stk. 1, litra a, enhver begæring, som er fremsat i henhold til artikel 8, stk. 1, og enhver henvendelse vedrørende tilbagetagelse som omhandlet i artikel 8, stk. 2, kræver udtrykkelig forudgående godkendelse fra det øverste ledende organ i den mellemstatslige organisation for industriel ejendomsret, hvis medlemmer er samtlige stater, som er medlemmer af nævnte organisation, og hvori der træffes beslutninger af de officielle repræsentanter for disse staters regeringer.

KAPITEL II

Administrative bestemmelser

Artikel 10

Forsamlingen

1) a) Forsamlingen består af de kontraherende stater.

b) Hver kontraherende stat repræsenteres af én delegeret, som kan bistås af suppleanter, rådgivere og eksperter.

c) Hver mellemstatslig organisation for industriel ejendomsret repræsenteres af særlige observatører ved forsamlingens og enhver af forsamlingen nedsat komités og arbejdsgruppes møder.

d) Enhver stat, som ikke er medlem af unionen, men som er medlem af den internationale union til beskyttelse af industriel ejendomsret (Pariserunionen), og enhver på patentområdet specialiseret mellemstatslig organisation, som ikke er en mellemstatslig organisation for industriel ejendomsret som defineret i artikel 2, nr. v, kan lade sig repræsentere af observatører ved forsamlingens møder og, såfremt forsamlingen træffer be-

lutning derom, ved enhver af forsamlingen nedsat komités eller arbejdsgruppes møder.

2) a) Forsamlingen

i) behandler alle spørgsmål vedrørende opretholdelse og udvikling af unionen og gennemførelsen af denne traktat,

ii) udøver de rettigheder og udfører de opgaver, som specielt er tillagt eller pålagt den i henhold til denne traktat,

iii) giver direktiver til generaldirektøren vedrørende forberedelsen af revisionskonferencer,

iv) gennemgår og godkender generaldirektørens beretninger og virksomhed vedrørende unionen og giver ham alle nødvendige instrukser angående forhold, der falder inden for unionens virkeområde,

v) nedsætter sådanne komiteer og arbejdsgrupper, som den finder hensigtsmæssige til lettelse af unionens arbejde,

vi) træffer med forbehold af stk. 1, litra d, bestemmelse om, hvilke stater ud over kontraherende stater, hvilke mellemstatslige organisationer ud over mellemstatslige organisationer for industriel ejendomsret som defineret i artikel 2, nr. v, og hvilke internationale, ikke-statslige organisationer, der skal have adgang til forsamlingens møder som observatører, og i hvilket omfang internationale deponeringsmyndigheder skal have adgang til dens møder som observatører,

vii) træffer alle andre hensigtsmæssige foranstaltninger, der er egnede til at fremme unionens mål,

viii) udøver sådanne andre funktioner, som er hensigtsmæssige i henhold til denne traktat.

b) Med hensyn til spørgsmål, som også er af interesse for andre unioner, hvis administration henhører under organisationen, træffer forsamlingen sine beslutninger efter at have indhentet udtalelse fra organisationens koordinationskomité.

3) En delegeret kan kun repræsentere og afgive stemme for én stat.

4) Hver kontraherende stat har én stemme.

5) a) Forsamlingen er beslutningsdygtig, når halvdelen af de kontraherende stater er repræsenteret.

b) Er det nødvendige antal stater ikke repræsenteret, kan forsamlingen vel træffe beslutninger, men alle sådanne beslutninger, bortset fra beslutninger om egne procedure-

spørgsmål, får kun gyldighed, hvis beslutningsdygtighed og det fornødne flertal opnås gennem afstemning pr. korrespondance som fastsat i gennemførelsesforskrifterne.

6) a) Med forbehold af artikel 8, stk. 1, litra c, artikel 12, stk. 4, og artikel 14, stk. 2, litra b, udkræves der til forsamlingens beslutninger et flertal af de afgivne stemmer.

b) Stater, der undlader at afgive stemme, betragtes ikke som deltagere i afstemningen.

7) a) Forsamlingen mødes til ordinær samling én gang hvert tredje kalenderår efter indkaldelse fra generaldirektøren fortrinsvis inden for samme tidsrum og på samme sted som organisationens generalforsamling.

b) Forsamlingen mødes til ekstraordinær samling efter indkaldelse fra generaldirektøren enten på dennes egen foranledning eller efter anmodning fra en fjerdedel af de kontraherende stater.

8) Forsamlingen fastsætter selv sin forretningsorden.

Artikel 11

Det internationale Bureau

1) Det internationale Bureau

i) varetager unionens administrative opgaver, især sådanne opgaver, som specielt pålægges bureauet i henhold til denne traktat og gennemførelsesforskrifterne eller af forsamlingen,

ii) er sekretariatet for revisionskonferencer, for forsamlingen, for komiteer og arbejdsgrupper, der er nedsat af forsamlingen, og for ethvert andet møde, der er indkaldt af generaldirektøren og behandler spørgsmål af betydning for unionen.

2) Generaldirektøren er unionens øverste embedsmand og repræsenterer unionen.

3) Generaldirektøren indkalder alle møder, der behandler spørgsmål af betydning for unionen.

4) a) Generaldirektøren og ethvert af ham udpeget medlem af hans personale deltager uden stemmeret i alle forsamlingens og de af forsamlingen nedsatte komiteers og arbejdsgruppers møder samt i ethvert andet møde, der er indkaldt af generaldirektøren og behandler spørgsmål af betydning for unionen.

b) Generaldirektøren eller et af ham udpeget medlem af hans personale er i embedsmedfør sekretær for forsamlingen og for de i

litra a nævnte komiteer, arbejdsgrupper og andre møder.

5) a) Generaldirektøren forbereder revisionskonferencer i overensstemmelse med forsamlingens direktiver.

b) Generaldirektøren kan vedrørende forberedelsen af revisionskonferencer indhente udtalelser fra mellemstatslige og internationale, ikke-statslige organisationer.

c) Generaldirektøren og de af ham udpegede personer deltager uden stemmeret i handlingerne ved revisionskonferencer.

d) Generaldirektøren eller et af ham udpeget medlem af hans personale er i embedsmedfør sekretær for enhver revisionskonference.

Artikel 12

Gennemførelsesforskrifterne

1) Gennemførelsesforskrifterne indeholder regler vedrørende:

i) forhold, med hensyn til hvilke denne traktat udtrykkelig henviser til gennemførelsesforskrifterne eller udtrykkelig bestemmer, at de er eller skal gøres til genstand for forskrifter,

ii) administrative krav, anliggender eller procedurer,

iii) enkeltheder, der er hensigtsmæssige for gennemførelsen af denne traktat.

2) Gennemførelsesforskrifterne, der er vedtaget samtidig med denne traktat, er vedføjede som bilag til traktaten.

3) Forsamlingen kan ændre gennemførelsesforskrifterne.

4) a) Med forbehold af litra b kræves der til vedtagelse af enhver ændring af gennemførelsesforskrifterne et flertal på to tredjedele af de afgivne stemmer.

b) Til vedtagelse af enhver ændring vedrørende udlevering af prøver af deponerede mikroorganismer fra de internationale deponeringsmyndigheder kræves det, at ingen kontraherende stat stemmer imod den foreslåede ændring.

5) I tilfælde af uoverensstemmelse mellem bestemmelserne i denne traktat og bestemmelserne i gennemførelsesforskrifterne er traktatens bestemmelser afgørende.

KAPITEL III

Revision og ændring

Artikel 13

Revision af traktaten

1) Denne traktat kan fra tid til anden revideres ved konferencer mellem de kontraherende stater.

2) Beslutning om indkaldelse til revisionskonferencer træffes af forsamlingen.

3) Artikel 10 og artikel 11 kan ændres enten ved en revisionskonference eller ifølge artikel 14.

Artikel 14

Ændring af visse bestemmelser i traktaten

1) a) Forslag i henhold til denne artikel om ændring af artikel 10 og artikel 11 kan fremsættes af enhver kontraherende stat eller af generaldirektøren.

b) Sådanne forslag fremsendes af generaldirektøren til de kontraherende stater mindst seks måneder forud for deres behandling i forsamlingen.

2) a) Enhver ændring af de i stk. 1 nævnte artikler skal vedtages af forsamlingen.

b) Til vedtagelse af enhver ændring af artikel 10 kræves et flertal på fire femtedele af de afgivne stemmer; til vedtagelse af enhver ændring af artikel 11 kræves et flertal på tre fjerdedele af de afgivne stemmer.

3) a) Enhver ændring af de i stk. 1 nævnte artikler træder i kraft en måned efter, at generaldirektøren fra tre fjerdedele af de kontraherende stater, der var medlemmer af forsamlingen, da denne vedtog ændringen, har modtaget skriftlig meddelelse, som er behørigt forfatningsmæssigt tilvejebragt, om ændringens godkendelse.

b) Enhver således godkendt ændring af nævnte artikler er bindende for alle de kontraherende stater, som var kontraherende stater på det tidspunkt, da ændringen blev vedtaget af forsamlingen, dog således at enhver ændring, der pålægger nævnte kontraherende stater økonomiske forpligtelser eller forøger sådanne forpligtelser, kun er bindende for de kontraherende stater, som har givet meddelelse om deres godkendelse af en sådan ændring.

c) Enhver ændring, som er godkendt, og som er trådt i kraft i overensstemmelse med

litra a, er bindende for alle stater, som bliver kontraherende stater efter den dag, da ændringen blev vedtaget af forsamlingen.

KAPITEL IV

Afsluttende bestemmelser

Artikel 15

Tiltrædelse af traktaten

1) Enhver stat, der er medlem af den internationale union til beskyttelse af industriel ejendomsret (Pariserunionen), kan tiltræde denne traktat ved:

i) undertegnelse efterfulgt af deponering af et ratifikationsdokument eller

ii) deponering af et tiltrædelsesdokument.

2) Ratifikations- og tiltrædelsesdokumenter skal deponeres hos generaldirektøren.

Artikel 16

Traktatens ikrafttræden

1) Denne traktat træder for de første fem stater, der har deponeret deres ratifikations- eller tiltrædelsesdokumenter, i kraft tre måneder efter den dag, da det femte ratifikations- eller tiltrædelsesdokument er blevet deponeret.

2) Denne traktat træder for enhver anden stat i kraft tre måneder efter den dag, da den pågældende stat har deponeret sit ratifikations- eller tiltrædelsesdokument, medmindre der i ratifikations- eller tiltrædelsesdokumentet er angivet en senere dag. I sidstnævnte tilfælde træder denne traktat i kraft for den pågældende stat på den således angivne dag.

Artikel 17

Opsigelse af traktaten

1) Enhver kontraherende stat kan opsig denne traktat ved meddelelse stilet til generaldirektøren.

2) Opsigelsen får virkning to år efter den dag, da generaldirektøren har modtaget meddelelsen.

3) Den i stk. 1 omhandlede ret til opsigelse kan ikke udøves af nogen kontraherende stat, før der er forløbet fem år fra den dag, da staten har tiltrådt denne traktat.

4) Opsigelse af denne traktat fra en kontraherende stat, der har afgivet en erklæring som omhandlet i artikel 7, stk. 1, litra a, for

en deponeringsinstitution, som derved har erhvervet status som international deponeringsmyndighed, medfører ophævelse af denne status et år efter den dag, da generaldirektøren har modtaget den i stk. 1 nævnte meddelelse.

Artikel 18

Traktatens undertegnelse og sprog

1) a) Denne traktat undertegnes i ét eksemplar på engelsk og fransk, idet begge tekster har samme gyldighed.

b) Inden to måneder efter undertegnelsen af denne traktat udfærdiger generaldirektøren efter samråd med de berørte regeringer officielle tekster til traktaten på de andre sprog, hvorpå konventionen om oprettelse af Verdensorganisationen for intellektuel ejendomsret er undertegnet.

c) Generaldirektøren udfærdiger efter samråd med de berørte regeringer officielle tekster til denne traktat på arabisk, italiensk, japansk, portugisisk og tysk samt på sådanne andre sprog, som forsamlingen måtte bestemme.

2) Denne traktat står åben for undertegnelse i Budapest indtil den 31. december 1977.

Artikel 19

Deponering af traktaten. Fremsendelse af genparter. Registrering af traktaten

1) Originaleksemplaret af denne traktat skal, når traktaten ikke længere står åben for undertegnelse, deponeres hos generaldirektøren.

2) Generaldirektøren fremsender to af ham bekræftede genparter af denne traktat og gennemførelsesforskrifterne til regeringerne i alle de i artikel 15, stk. 1, omhandlede stater, til de mellemstatslige organisationer, der kan indgive en erklæring i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a, og på begæring til regeringen i enhver anden stat.

3) Generaldirektøren drager omsorg for denne traktats registrering i De forenede Nationers sekretariat.

4) Generaldirektøren fremsender to af ham bekræftede genparter af enhver ændring af denne traktat og af gennemførelsesforskrifterne til alle kontraherende stater, til alle mellemstatslige organisationer for industriel ejendomsret og på begæring til regeringen i enhver anden stat og til enhver anden mellemstatslig organisation, der kan indgive en erklæring i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a.

Artikel 20

Meddelelser

Generaldirektøren giver meddelelse til de kontraherende stater, de mellemstatslige organisationer for industriel ejendomsret og de stater, som ikke er medlemmer af unionen, men som er medlemmer af den internationale union til beskyttelse af industriel ejendomsret (Pariserunionen), om:

- i) undertegnelser i henhold til artikel 18,
- ii) deponeringer af ratifikations- eller tiltrædelsesdokumenter i henhold til artikel 15, stk. 2,
- iii) erklæringer indgivet i henhold til artikel 9, stk. 1, litra a, og meddelelser om tilbagetagelse i henhold til artikel 9, stk. 2 eller 3,
- iv) dagen for denne traktats ikrafttræden i henhold til artikel 16, stk. 1,
- v) henvendelser i henhold til artikel 7 og artikel 8 og beslutninger i henhold til artikel 8,
- vi) godkendelse af ændringer af denne traktat i henhold til artikel 14, stk. 3,
- vii) enhver ændring af gennemførelsesforskrifterne,
- viii) de dage, på hvilke ændringer af traktaten eller gennemførelsesforskrifterne træder i kraft,
- ix) opsigelser modtaget i henhold til artikel 17.

TIL BEKRÆFTELSE HERAF har undertegnede, dertil behørigt befuldmægtigede, undertegnet denne traktat.

Udfærdiget i Budapest den 28. april 1977.

Bilag 2

*I dette bilag er (med mindre skrift)
indsat den gældende formulering af de bestemmelser,
der berøres af lovforslaget*

1. § 1, stk. 1, affattes således:

»§ 1. Den, der har gjort en opfindelse, som kan udnyttes industrielt, eller den, til hvem opfinderens ret er overgået, har i overensstemmelse med denne lovs kapitler I-X ret til efter ansøgning at få patent på opfindelsen hos patentmyndigheden her i landet og derved opnå eneret til at udnytte opfindelsen erhvervsmæssigt. Bestemmelser om europæisk patent findes i kapitel XI.«

§ 1. Den, der har gjort en opfindelse, som kan udnyttes industrielt, eller den, til hvem opfinderens ret er overgået, har i overensstemmelse med denne lov ret til efter ansøgning at få patent på opfindelsen og derved opnå eneret til at udnytte den erhvervsmæssigt.

Stk. 2. Som opfindelser anses især ikke, hvad der alene udgør

- 1) opdagelser, videnskabelige teorier og matematiske metoder,
- 2) kunstneriske frembringelser,
- 3) planer, regler eller metoder for intellektuel virksomhed, for spil eller for erhvervsvirksomhed eller programmer for datamaskiner,
- 4) fremlæggelse af information.

Stk. 3. Fremgangsmåder til kirurgisk eller terapeutisk behandling eller til diagnosticering, som anvendes på mennesker eller dyr, anses heller ikke som opfindelser. Dette er ikke til hinder for, at der meddeles patent på produkter, herunder stoffer og stoffblandinger, til brug i disse fremgangsmåder.

Stk. 4. Patent meddeles ikke på

- 1) opfindelser, hvis udnyttelse ville stride mod sædelighed eller offentlig orden,
- 2) plantesorter eller dyreracer eller væsentligt biologiske fremgangsmåder til fremstilling af planter eller dyr. Patent kan dog meddeles på mikrobiologiske fremgangsmåder og produkter af sådanne fremgangsmåder.

2. § 2, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Bestemmelser om, at ansøgning, som omhandles i kapitel III eller XI, ved anvendelse af reglen i stk. 2 i visse tilfælde skal have samme virkning som en her i landet indgivet patentansøgning, er fastsat ved §§ 29, 38 og 82.«

§ 2. Patent meddeles kun på opfindelser, som er nye i forhold til, hvad der var kendt før patentansøgningens indleveringsdag, og som tillige adskiller sig væsentligt derfra.

Stk. 2. Som kendt anses alt, hvad der er blevet almindelig tilgængeligt gennem skrift, foredrag, udnyttelse eller på anden måde. Ligeledes anses indholdet i en før patentansøgningens indleveringsdag her i landet indleveret patentansøgning som kendt, såfremt denne ansøgning bliver almindeligt tilgængelig i overensstemmelse med reglerne i § 22. Kravet i stk. 1 om, at opfindelsen skal adskille sig væsentligt fra det kendte, gælder dog ikke i forhold til indholdet af en sådan ansøgning.

Stk. 3. Bestemmelser om, at ansøgning, som omhandles i kapitel III, ved anvendelse af reglen i stk. 2 i visse tilfælde skal have samme virkning som en her i landet indgivet patentansøgning, er fastsat ved §§ 29 og 38.

Stk. 4. Betingelsen i henhold til stk. 1, hvorefter opfindelser skal være nye, er ikke til hinder for, at patent meddeles på kendte stoffer eller stoffblandinger til anvendelse i de i § 1, stk. 3, nævnte fremgangsmåder, såfremt anvendelsen af stoffet eller blandingen ikke er kendt ved nogen af disse fremgangsmåder.

Stk. 5. Patent kan dog meddeles på en opfindelse, uanset at den inden for de sidste 6 måneder før ansøgningens indlevering er blevet almindeligt tilgængelig, når dette er en følge af

- 1) et åbenbart misbrug i forhold til ansøgningen eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, eller

2) at ansøgeren eller nogen, fra hvem hans ret hidrører, har forevist opfindelsen på sådan officiel eller officielt anerkendt international udstilling, som omhandles i den i Paris den 22. november 1928 indgaaede Konvention om internationale Udstillinger.

3. § 8, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af opfindelsen omfattende tegnninger, når sådanne er nødvendige, samt en bestemt angivelse af, hvad der søges beskyttet ved patentet (patentkrav). Den omstændighed, at opfindelsen angår en kemisk forbindelse, medfører ikke, at en bestemt anvendelse skal angives i patentkravet. Beskrivelsen skal være så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen. En opfindelse, som vedrører en mikrobiologisk fremgangsmåde, eller et produkt, fremstillet ved en sådan fremgangsmåde, skal i de tilfælde, som er angivet i § 8a, kun anses tilstrækkeligt tydeligt angivet, såfremt tillige betingelserne i § 8a er opfyldt.«

4. § 8, stk. 5, affattes således:

»Stk. 5. Ansøgeren skal betale den fastsatte ansøgningsafgift. For patentansøgning skal også betales den fastsatte årsafgift for hvert afgiftsår, som påbegyndes inden ansøgningen endeligt afgøres. Årsafgiften omfatter et år og regnes første gang fra den dag, da ansøgningen blev indleveret og derefter fra den tilsvarende dag i kalenderåret.

§ 8. Ansøgning om patent indleveres skriftligt til patentmyndigheden eller i de i kapitel III nævnte tilfælde til patentmyndigheden i fremmed stat eller til en international organisation.

Stk. 2. Ansøgningen skal indeholde en beskrivelse af opfindelsen omfattende tegnninger, når sådanne er nødvendige, samt en bestemt angivelse af, hvad der søges beskyttet ved patentet (patentkrav). Den omstændighed, at opfindelsen angår en kemisk forbindelse, medfører ikke, at en bestemt anvendelse skal angives i patentkravet. Beskrivelsen skal være så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen. Angår opfindelsen en mikrobiologisk fremgangsmåde eller et produkt fremstillet ved en sådan fremgangsmåde, og skal der ved udøvelsen af opfindelsen anvendes en mikroorganisme, som ikke er almindeligt tilgængelig,

anses opfindelsen ikke for tilstrækkelig tydeligt angivet, medmindre en kultur af denne mikroorganisme deponeres i overensstemmelse med regler, der fastsættes af handelsministeren.

Stk. 3. Ansøgningen skal endvidere indeholde et sammendrag af beskrivelse og patentkrav. Sammendraget skal alene tjene som teknisk information og må ikke tillægges betydning i andre henseender.

Stk. 4. I ansøgningen skal opfinderens navn angives. Søges patent af en anden end opfinderen, skal ansøgeren godtgøre sin ret til opfindelsen.

Stk. 5. Ansøgeren skal betale den fastsatte ansøgningsafgift.

5. Efter § 8 indsættes:

»§ 8a. Skal der ved udøvelsen af opfindelsen anvendes en mikroorganisme, som hverken er almindeligt tilgængelig eller kan beskrives således i ansøgningsakten, at en fagmand på grundlag af disse kan udøve opfindelsen, skal en kultur af mikroorganismen være deponeret senest den dag, da ansøgningen blev indleveret. Kulturen skal herefter fortløbende være deponeret, således at den, som ifølge denne lov er berettiget til at få udleveret en prøve af kulturen, kan få udleveret prøven i Danmark. Industriministeren fastsætter bestemmelser om, hvor deponering kan foretages.

Stk. 2. Ophører en deponeret kultur at være levedygtig, eller kan en prøve af andre grunde ikke leveres fra kulturen, kan denne erstattes med en ny kultur af samme mikroorganisme inden for den fastsatte tid og i øvrigt i overensstemmelse med regler, der fastsættes af industriministeren. Sker dette, skal den nye deponering anses foretaget allerede fra den dag, da den tidligere deponering blev foretaget.«

6. § 14, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Begæring efter stk. 1 må fremsættes inden 2 år fra den dag, da ansøgningen blev indleveret. Begæring kan ikke fremsættes mere end én gang og kan ikke tilbagetages.«

§ 14. Foretager ansøgeren inden 6 måneder fra den dag, da ansøgningen indleveredes, ændring i ansøgningen, skal ansøgningen, hvis han begærer dette, anses som indle-

veret på det tidspunkt, da ændringen indkom til patentmyndigheden.

Stk. 2. Begæring som i stk. 1 omhandlet kan ikke fremsættes mere end én gang og kan ikke tilbagetages.

7. I § 15 indsættes som *stk. 4:*

»*Stk. 4.* Betales der ikke årsafgift efter §§ 8, 41 og 42, henlægges ansøgningen uden forudgående underretning. Behandlingen af en af denne grund henlagt ansøgning kan ikke genoptages.«

§ 15. Har ansøgeren ikke iagttaget de om ansøgningen givne forskrifter, eller finder patentmyndigheden, at der af andre grunde er noget til hinder for at imødekomme ansøgningen, skal ansøgeren underrettes herom og opfordres til inden en nærmere angiven frist at udtale sig eller berigtige ansøgningen. Patentmyndigheden kan dog uden at høre ansøgeren foretage de ændringer i sammendraget, som den finder nødvendige.

Stk. 2. Undlader ansøgeren inden fristens udløb at afgive den begærede udtalelse eller at træffe foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen, henlægges denne. Den i stk. 1 nævnte meddelelse skal indeholde oplysning herom.

Stk. 3. Behandlingen af ansøgningen genoptages dog, hvis ansøgeren inden 4 måneder efter udløbet af den fastsatte frist fremkommer med sine ytringer eller træffer foranstaltninger til berigtigelse af ansøgningen samt betaler den fastsatte genoptagelsesaft.

8. § 22, *stk. 6*, ophæves og i stedet indsættes:

»*Stk. 6.* Er en kultur af en mikroorganisme deponeret i henhold til § 8a, har enhver ret til at få en prøve af kulturen, når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 1, 2 eller 3. Dette medfører dog ikke, at prøve skal udleveres til nogen, som efter bestemmelser fastsat i eller i medfør af lov ikke må befatte sig med den deponerede mikroorganisme. En prøve skal heller ikke udleveres til nogen, såfremt det på grund af organismens farlige egenskaber antages, at det vil være forbundet med åbenbar fare, at vedkommende befatter sig med prøven.

Stk. 7. Uanset stk. 6 kan ansøgeren begære, at udlevering af en prøve, i tiden indtil ansøgningen er fremlagt eller endeligt afgjort uden at være blevet fremlagt, kun kan ske til

en særlig sagkyndig. Industriministeren fastsætter bestemmelser om fristen for fremsættelse af sådan begæring, og om hvem der kan benyttes som sagkyndig.

Stk. 8. Begæring om udlevering af prøven skal fremsættes skriftligt overfor patentmyndigheden og indeholde en erklæring om at iagttagelse de begrænsninger i brugen af prøven, som fremgår af regler, der fastsættes af industriministeren. Såfremt prøven skal udleveres til en særlig sagkyndig, skal erklæringen i stedet afgives af denne.«

§ 22. Fra og med den dag, da ansøgningen fremlægges, skal akterne i ansøgningssagen holdes tilgængelige for enhver.

Stk. 2. Når 18 måneder er forløbet fra ansøgningdagen eller, hvis der er begæret prioritet i henhold til § 6, fra den dag, fra hvilken prioritet er begæret, skal akterne, selv om ansøgningen ikke er fremlagt, holdes tilgængelige for enhver. Er der truffet beslutning om henlæggelse eller afslag, må akterne dog ikke holdes tilgængelige, medmindre ansøgeren begærer genoptagelse, påklager det meddelte afslag eller i henhold til §§ 72 eller 73 begærer genoprettelse af rettigheder.

Stk. 3. På begæring af ansøgeren skal sagens akter gøres tilgængelige tidligere end foreskrevet i stk. 1 og 2.

Stk. 4. Når akterne bliver tilgængelige i henhold til stk. 2 eller 3, skal bekendtgørelse herom udfærdiges.

Stk. 5. Indeholder et dokument forretningshemmeligheder, som ikke angår en opfindelse, på hvilken der søges patent, kan patentmyndigheden, når særlige grunde foreligger, på begæring bestemme, at dokumentet helt eller delvis ikke skal være tilgængeligt. Er sådan begæring indgivet, må dokumentet ikke gøres tilgængeligt, før afgørelse er truffet, eller i det tidsrum, hvori afgørelsen kan påklages. Klage har opsættende virkning.

Stk. 6. Kulturer af mikroorganismer, der er deponeret i henhold til bestemmelsen i § 8, stk. 2, skal fra det tidspunkt og på de betingelser, som handelsministeren fastsætter, holdes tilgængelige for den, der fremsætter skriftligt begæring herom.

9. § 28, *stk. 3*, affattes således:

»*Stk. 3.* Bestemmelserne i §§ 29–38 finder anvendelse på internationale patentansøgninger, som omfatter Danmark. Såfremt der ved en sådan ansøgning søges europæisk patent for Danmark, gælder dog bestemmelserne i kapitel XI.«

Bilag til f.t.l. vedr. patentloven

§ 28. Ved international patentansøgning forstås en ansøgning i henhold til den i Washington den 19. juni 1970 indgåede Patent-samarbejds-traktat.

Stk. 2. International patentansøgning indleveres til en patentmyndighed eller international organisation, som i henhold til traktaten og gennemførelsesforskrifterne er berettiget til at modtage sådan ansøgning (modtagende myndighed). Til patentmyndigheden her i landet kan en international patentansøgning indleveres i overensstemmelse med regler, der fastsættes af handelsministeren. Ansøgeren skal til patentmyndigheden betale den for ansøgningen fastsatte afgift.

Stk. 3. Bestemmelserne i §§ 29-38 finder anvendelse på internationale patentansøgninger, som omfatter Danmark.

10. § 31 affattes således:

»§ 31. Ønsker ansøgeren at videreføre en international ansøgning for Danmark, skal han inden 20 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen til patentmyndigheden betale den fastsatte afgift samt indlevere en oversættelse til dansk af den internationale ansøgning i det omfang, som industriministeren fastsætter, eller såfremt ansøgningen er affattet på dansk, en genpart af ansøgningen.

Stk. 2. Begærer ansøgeren, at en international ansøgning skal undergives en international forberedende patenterbarhedsprøvning, og erklærer han inden 19 måneder fra den i stk. 1 nævnte dag i overensstemmelse med traktaten, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal han inden 25 måneder fra den nævnte dag have opfyldt forskrifterne i stk. 1.

Stk. 3. Såfremt ansøgeren har betalt den fastsatte afgift inden de i stk. 1 og 2 fastsatte frister, kan den krævede oversættelse eller genpart indleveres inden en yderligere frist på 2 måneder, mod at der betales en fastsat tillægsafgift inden udløbet af den yderligere frist.

Stk. 4. Opfylder ansøgeren ikke kravene i denne paragraf, skal ansøgningen anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark.«

§ 31. Ønsker ansøgeren at videreføre en international patentansøgning for Danmark, skal han inden 20 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet be-

gæres, fra prioritetsdagen til patentmyndigheden indlevere en genpart af den internationale patentansøgning og i de tilfælde og i det omfang, som handelsministeren fastsætter, en oversættelse af ansøgningen til dansk samt betale den fastsatte afgift.

Stk. 2. Har en international nyhedsundersøgende myndighed besluttet, at der ikke skal udarbejdes en international nyhedsundersøgelsesrapport, men ønsker ansøgeren alligevel at opretholde ansøgningen for så vidt angår Danmark, skal han, inden 2 måneder efter at vedkommende myndighed har givet ham underretning om beslutningen, have opfyldt forskrifterne i stk. 1.

Stk. 3. Begærer ansøgeren, at en international ansøgning skal undergives en international forberedende patenterbarhedsprøvning, og erklærer han inden 19 måneder fra den i stk. 1 nævnte dag i overensstemmelse med traktaten, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal han inden 25 måneder fra den nævnte dag have opfyldt forskrifterne i stk. 1.

Stk. 4. Foretager ansøgeren ikke, hvad der påhviler ham i henhold til bestemmelserne i stk. 1, 2 eller 3, skal ansøgningen anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark.

11. § 32 affattes således:

»§ 32. Tilbagetager ansøgeren en begæring om international forberedende patenterbarhedsprøvning eller en erklæring om, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal den internationale patentansøgning anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark, medmindre tilbagetagelsen er sket før udløbet af den frist, som gælder i henhold til § 31, stk. 1, og ansøgeren viderefører ansøgningen inden udløbet af de i § 31, stk. 1, jfr. stk. 3, fastsatte frister.«

§ 32. Tilbagetager ansøgeren en begæring om international forberedende patenterbarhedsprøvning eller erklæring om, at han agter at anvende resultatet af denne prøvning ved ansøgning om patent for Danmark, skal den internationale patentansøgning anses for tilbagetaget for så vidt angår Danmark, medmindre tilbagetagelsen er sket før udløbet af den frist, som gælder i henhold til § 31, stk. 1 eller 2; og ansøgeren før fristens udløb har foretaget, hvad der påhviler ham i henhold til § 31, stk. 1.

12. § 33, stk. 1, affattes således:

»§ 33. Når en international patentansøgning er videreført i henhold til § 31, finder bestemmelserne i kapitel II anvendelse på ansøgningen og dens behandling med de afvigelser, der er fastsat i nærværende paragraf og i §§ 34–37. Ansøgningen må kun efter ansøgerens begæring optages til behandling forinden udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 31, stk. 1 eller 2.«

13. § 33, stk. 3, affattes således:

»Stk. 3. Bestemmelserne i § 22, stk. 2 og 3, finder anvendelse, allerede inden ansøgningen er videreført, når ansøgeren har opfyldt sin forpligtelse i henhold til § 31 til at indlevere en oversættelse af ansøgningen, eller hvis ansøgningen er affattet på dansk, når ansøgeren har indleveret en genpart af den til patentmyndigheden.«

§ 33. Når en international patentansøgning er videreført i henhold til § 31, finder bestemmelserne i kapitel II anvendelse på ansøgningen og dens behandling med de afvigelser, der er fastsat i nærværende paragraf og i §§ 34–37. Ansøgningen må kun efter ansøgerens begæring optages til behandling forinden udløbet af de frister, som gælder i henhold til § 31.

Stk. 2. Bestemmelsen i § 12 kan først bringes til anvendelse fra det tidspunkt, hvor patentmyndigheden kan optage ansøgningen til behandling.

Stk. 3. Akterne i ansøgningssagen skal holdes tilgængelige for enhver i henhold til § 22, når ansøgeren i henhold til § 31 har opfyldt sin forpligtelse til at indlevere en oversættelse af ansøgningen.

Stk. 4. Ved anvendelsen af §§ 48, 56 og 60 anses en international patentansøgning at være gjort tilgængelig for enhver, når den er gjort tilgængelig i henhold til stk. 3.

Stk. 5. Opfylder patentansøgningen traktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

14. § 34 affattes således:

»§ 34. En international patentansøgning må ikke godkendes til fremlæggelse eller afslås før efter udløbet af en af industriministeren fastsat frist, medmindre ansøgeren har givet sit samtykke til, at ansøgningen afgøres forinden.«

§ 34. En international patentansøgning

må ikke godkendes til fremlæggelse eller afslås, inden der er forløbet 4 måneder fra udløbet af den frist, som gælder i henhold til § 31, stk. 1 eller 2.

Stk. 2. Har ansøgeren inden 19 måneder fra den internationale indleveringsdag eller, hvis prioritet begæres, fra prioritetsdagen afgivet sådan erklæring, som omhandles i § 31, stk. 3, må ansøgningen ikke godkendes til fremlæggelse eller afslås før udløbet af den i samme bestemmelse omhandlede frist på 25 måneder.

Stk. 3. En ansøgning kan dog godkendes til fremlæggelse eller afslås før udløbet af den i henhold til stk. 1 eller 2 gældende frist, såfremt ansøgeren giver sit samtykke hertil.

15. § 38, stk. 2, affattes således:

»Stk. 2. Begæring om fornyet prøvelse i henhold til stk. 1 skal fremsættes over for Det internationale Bureau inden udløbet af en af industriministeren fastsat frist. Ansøgeren skal inden udløbet af samme frist i det omfang, som industriministeren fastsætter, indlevere en oversættelse af ansøgningen til patentmyndigheden samt betale den fastsatte ansøgningsafgift.«

§ 38. Har en modtagende myndighed afvist at fastsætte international indleveringsdag for en international patentansøgning, eller har den besluttet, at ansøgningen eller en begæring om, at ansøgningen skal omfatte Danmark, skal anses for tilbagetaget, skal patentmyndigheden på ansøgerens begæring efterprøve rigtigheden af afgørelsen. Det samme gælder en afgørelse fra Det internationale Bureau, hvorefter en ansøgning skal anses som tilbagetaget.

Stk. 2. Begæring om fornyet prøvelse i henhold til stk. 1 skal fremsættes over for Det internationale Bureau inden 2 måneder efter, at den modtagende myndighed eller Det internationale Bureau har givet ansøgeren underretning om afgørelsen. Ansøgeren skal inden udløbet af samme frist i det omfang, som handelsministeren fastsætter, indlevere en oversættelse af ansøgningen til patentmyndigheden samt betale den fastsatte ansøgningsafgift.

Stk. 3. Finder patentmyndigheden, at den modtagende myndigheds eller Det internationale Bureaus afgørelse er urigtig, skal patentmyndigheden behandle ansøgningen i henhold til kapitel II. Hvis international indleveringsdag ikke er fastsat af den modtagende myndighed, skal ansøgningen anses for indleveret den dag, som patentmyndigheden fin-

der burde have været fastsat som international indleveringsdag. Opfylder ansøgningen traktatens krav med hensyn til form og indhold, skal den godkendes i så henseende.

Stk. 4. Bestemmelsen i § 2, stk. 2, 2. pkt., finder anvendelse på ansøgninger, som er optaget til behandling i henhold til stk. 3, såfremt ansøgningen bliver almindeligt tilgængelig i henhold til § 22.

16. § 40 affattes således:

»§ 40. Et meddelt patent kan opretholdes, indtil 20 år er forløbet fra den dag, patentansøgningen blev indleveret. For patent skal betales årsafgift for hvert afgiftsår, som påbegyndes efter patentet er meddelt.«

§ 40. Et meddelt patent kan opretholdes, indtil 20 år er forløbet fra den dag, da patentansøgningen blev indleveret, jfr. § 51.

17. I kapitel V ændres overskriften til:

»Betaling af årsafgifter«.

18. § 41 affattes således:

»§ 41. Årsafgiften forfalder den sidste dag i den måned, i hvilken afgiftsåret begynder. Årsafgifterne for de første to afgiftsår forfalder dog først samtidig med afgiften for det tredje afgiftsår. Årsafgift kan tidligst betales 6 måneder før forfaldsdagen.

Stk. 2. For en senere ansøgning som omhandlet i § 11 forfalder årsafgifter for de afgiftsår, som er begyndt før den dag, den senere ansøgning blev indleveret, eller som begynder inden to måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før to måneder er forløbet efter denne dag. For en international patentansøgning forfalder årsafgifter for afgiftsår, som er begyndt før den dag, ansøgningen blev videreført efter § 31 eller optaget til behandling efter § 38, eller som begynder inden to måneder efter denne dag, ikke i noget tilfælde før to måneder efter den dag ansøgningen blev videreført eller optaget til behandling.

Stk. 3. Årsafgift kan med den fastsatte forhøjelse betales indtil 6 måneder efter, at den forfalder.«

Kapitel V
Årsafgifter

§ 41. For opretholdelse af et patent skal der betales årsafgift for hvert år (patentår) regnet fra den dag, patentansøgningen blev indleveret.

19. § 42 affattes således:

»§ 42. Er opfinderen ansøger eller indehaver af patentet, og skønnes det at være forbundet med betydelige vanskeligheder for ham at betale årsafgifter, kan patentmyndigheden meddele ham henstand med betaling af disse, såfremt begæring herom fremsættes senest den dag, da årsafgifterne første gang forfalder. Henstand kan meddeles for indtil 3 år ad gangen, dog ikke længere end indtil 3 år fra patentets meddelelse. Begæring om forlænget henstand skal fremsættes senest den dag, da meddelt henstand udløber.

Stk. 2. Afslås begæring om henstand eller forlænget henstand, anses betaling inden 2 måneder derefter for rettidig.

Stk. 3. Årsafgift, med hvis betaling der er givet henstand efter stk. 1, kan med samme forhøjelse som nævnt i § 41, stk. 3, betales inden 6 måneder efter det tidspunkt, til hvilket henstand er givet.«

§ 42. 2 måneder efter patentets meddelelse forfalder afgiften for patentår, der er påbegyndt før dette tidspunkt. Afgifter for senere patentår forfalder den første dag i det pågældende patentår. Årsafgift kan ikke betales før patentets meddelelse og kan tidligst betales 6 måneder inden det pågældende patentårs begyndelse.

Stk. 2. Indehaves patentet af opfinderen, og begærer han senest den dag, da årsafgift første gang forfalder, henstand med betaling af årsafgifter, kan patentmyndigheden meddele ham sådan henstand, dog højst indtil 3 år fra patentets meddelelse, når det skønnes, at det ville være forbundet med betydelige vanskeligheder for ham at betale årsafgiften. Afslås begæringen, anses betaling inden 2 måneder derefter for rettidig.

Stk. 3. Årsafgiften kan med den fastsatte forhøjelse betales inden 6 måneder efter patentårets begyndelse eller, hvis afgiften vedrører patentår, der er påbegyndt før patentets meddelelse, efter sidstnævnte tidspunkt. Årsafgift, med hvis betaling der er givet henstand efter stk. 2, kan med den nævnte forhøjelse betales inden 6 måneder efter det tidspunkt, til hvilket henstand er givet.

20. § 51 affattes således:

»§ 51. Betales årsafgift ikke i overensstemmelse med reglerne i §§ 40, 41 og 42, bortfalder patentet fra og med begyndelsen af det afgiftsår, for hvilket afgift ikke er betalt.«

§ 51. Betales årsafgift ikke i overensstemmelse med reglerne i §§ 41 og 42, bortfalder patentet fra og med begyndelsen af det patentår, for hvilket afgift ikke er betalt.

21. § 52, stk. 1, nr. 2, affattes således:

»2) det angår en opfindelse, som ikke er så tydeligt beskrevet, at en fagmand på grundlag af beskrivelsen kan udøve den,«

§ 52. Et patent kan ved dom kendes ugyldigt, hvis

- 1) det er meddelt, uanset at betingelserne i §§ 1 og 2 ikke er opfyldt,
- 2) det er meddelt, uanset at beskrivelsen ikke er så tydelig, at en fagmand på grundlag deraf kan udøve opfindelsen,
- 3) dets genstand går ud over indholdet af ansøgningen, som den blev indleveret, eller
- 4) det er meddelt, uanset at patentbeskyttelsens omfang er blevet udvidet efter, at ansøgningen er godkendt til fremlæggelse.

Stk. 2. Et patent kan dog ikke kendes ugyldigt i sin helhed af den grund, at patenthaveren var blot delvis berettiget til patentet.

Stk. 3. Sag kan, bortset fra de i stk. 4 nævnte tilfælde, rejses af enhver.

Stk. 4. Sager, som begrundes med, at patent er meddelt en anden end den, der i henhold til § 1 er berettiget hertil, kan alene rejses af den, der påstår sig berettiget til patentet. Sagen skal rejses inden et år efter, at den berettigede har fået kundskab om patentets meddelelse og de øvrige forhold, på hvilke søgsmålet støttes. Var patenthaveren i god tro, da patentet blev meddelt, eller da han erhvervede patentet, kan sagen ikke rejses senere end 3 år efter patentets meddelelse.

22. § 56, stk. 1, affattes således:

»§ 56. En patentansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om patent, inden akterne vedrørende ansøgningen er blevet tilgængelig for enhver, er pligtig på begæring at give sit samtykke til, at vedkommende får adgang til at gøre sig bekendt med akterne i ansøgningsagen. Omfatter ansøg-

ningen en deponeret kultur af en mikroorganisme som nævnt i § 8 a, skal vedkommende også have ret til at få udleveret en prøve af kulturen. Bestemmelserne i § 22, stk. 6, 2. og 3. pkt., stk. 7 og 8, finder anvendelse i disse tilfælde.«

§ 56. En patentansøger, som over for en anden påberåber sig en ansøgning om patent, inden akterne vedrørende ansøgningen er blevet tilgængelige for enhver, er pligtig på begæring at give den pågældende adgang til at gøre sig bekendt med akterne i ansøgningsagen.

Stk. 2. Den, som enten ved direkte henvendelse til en anden eller i annoncer eller ved påskrift på varer eller deres indpakning eller på anden måde angiver, at patent er ansøgt eller meddelt, uden samtidig at angive patentets eller ansøgningsnummer, er pligtig uden unødigt ophold at give den, der begærer det, sådan oplysning. Angives det vel ikke udtrykkeligt, at patent er ansøgt eller meddelt, men er oplysningen egnet til at fremkalde den opfattelse, at dette er tilfældet, skal der på begæring uden unødigt ophold gives oplysning om, hvorvidt patent er ansøgt eller meddelt.

23. I § 66, stk. 2, ændres »§ 160, stk. 2» til: »§ 159, stk. 2«.

§ 66. En patenthaver, der ikke har bopæl her i landet, skal have en her bosat, i patentregistret indført fuldmægtig, som på hans vegne kan modtage forkyndelser og andre meddelelser vedrørende patentet.

Stk. 2. Har patenthaveren ikke sådan fuldmægtig, kan forkyndelser m.v. ske på den i retsplejelovens § 160, stk. 2, angivne måde.

Stk. 3. Handelsministeren kan under forudsætning af gensidighed bestemme, at reglerne i stk. 1 ikke skal finde anvendelse over for patenthavere, der er hjemmehørende i andre lande, eller som har en i disse lande bosat, i patentregistret her i landet indført fuldmægtig, der på hans vegne kan modtage forkyndelser og andre meddelelser m.v.

24. § 68 affattes således:

»§ 68. Industriministeren fastsætter størrelsen m.v. af de i loven omhandlede afgifter samt gebyrer for ekspeditioner m.v.

Stk. 2. For så vidt angår årsafgifter kan industriministeren bestemme, at et eller flere af de første afgiftsår skal være afgiftsfrie.«

§ 68. Handelsministeren fastsætter størrelsen m.v. af de i loven omhandlede afgifter samt gebyrer for ekspeditioner m.v.

Stk. 2. For så vidt angår årsafgifter, jfr. § 41, kan handelsministeren bestemme, at et eller flere af de første patentår skal være afgiftsfrie.

25. § 72 affattes således:

»§ 72. Vil en patentsøger, bortset fra de i stk. 2 nævnte tilfælde, lide retstab, fordi han ikke har overholdt en i denne lov eller med hjemmel heri over for patentmyndigheden fastsat frist, men har han udvist al den omhu, som med rimelighed kunne kræves af ham, skal patentmyndigheden på begæring genoprette rettighederne. Begæringen skal indgives skriftligt til patentmyndigheden inden 2 måneder efter, at den hindring, som bevirkede fristoverskridelsen, er bortfaldet, dog senest 1 år efter fristens udløb. Inden for samme frister skal han foretage den undladte handling og betale den for genoprettelse fastsatte afgift.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis en ansøger eller patenthaver ikke har betalt årsafgift inden for den frist, der er fastsat i § 41, stk. 3, eller § 42, stk. 3, idet dog begæring om genoprettelse skal være indgivet og årsafgiften være betalt senest 6 måneder efter fristens udløb.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på den i § 6, stk. 1, nævnte frist.«

§ 72. Vil en patentsøger lide retstab, fordi han ikke har overholdt en i denne lov eller med hjemmel heri over for patentmyndigheden fastsat frist, men har han udvist al den omhu, som med rimelighed kunne kræves af ham, skal patentmyndigheden på begæring genoprette rettighederne. Begæringen skal indgives skriftligt til patentmyndigheden inden 2 måneder efter, at den hindring, som bevirkede fristoverskridelsen, er bortfaldet, dog senest 1 år efter fristens udløb. Inden for samme frister skal han foretage den undladte handling og betale den for genoprettelse fastsatte afgift.

Stk. 2. Bestemmelserne i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse, hvis en patenthaver ikke har betalt årsafgift inden for den frist, der er fastsat i § 42, stk. 3, idet dog begæring om genoprettelse skal være indgivet og årsafgiften være betalt senest 6 måneder efter fristens udløb.

Stk. 3. Bestemmelserne i stk. 1 finder ikke anvendelse på den i § 6, stk. 1, nævnte frist.

26. Efter § 74 indsættes et nyt kapitel XI, »Europæisk patent« med §§ 75–90.

»Kapitel XI

Europæisk patent

§ 75. Ved europæisk patent forstås et patent, der er meddelt af Den europæiske Patentmyndighed i henhold til den i München den 5. oktober 1973 indgåede europæiske patentkonvention. Ved europæisk patentsøgning forstås en ansøgning i henhold til denne konvention.

Stk. 2. Der kan meddeles europæiske patenter for Danmark.

Stk. 3. Ansøgning om europæisk patent indleveres til Den europæiske Patentmyndighed, jfr. dog de i § 70 nævnte bestemmelser om hemmeligt patent. Ansøgning om europæisk patent kan også indleveres til patentmyndigheden, der videresender den til Den europæiske Patentmyndighed. De i konventionens artikel 76 nævnte ansøgninger kan kun indleveres til Den europæiske Patentmyndighed.

Stk. 4. Bestemmelserne i §§ 76–90 finder anvendelse på europæisk patent for Danmark og på europæisk patentsøgning, som omfatter Danmark.

§ 76. Europæisk patent anses for meddelt, når Den europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentsøgningen. Det har samme virkning som patent meddelt her i landet og er undergivet samme bestemmelser som sådant patent, medmindre andet fremgår af dette kapitel.

§ 77. Et europæisk patent har kun virkning her i landet, såfremt ansøgeren inden for den fastsatte frist til patentmyndigheden indleverer en oversættelse til dansk af den tekst, med hvilken patentet ifølge Den europæiske Patentmyndigheds meddelelse til ansøgeren agtes meddelt, og ansøgeren inden for samme frist betaler den fastsatte afgift for trykningen heraf. Træffer Den europæiske Patentmyndighed afgørelse om opretholdelse af et europæisk patent i ændret affattelse,

gælder dette også den således ændrede affattelse.

Stk. 2. Oversættelsen skal holdes tilgængelig for enhver. Er den europæiske patentansøgning endnu ikke offentliggjort af Den europæiske Patentmyndighed, holdes oversættelsen dog først tilgængelig fra denne offentliggørelse.

Stk. 3. Når oversættelse er indleveret og afgift betalt, og Den europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen eller om at opretholde det europæiske patent i ændret affattelse, skal patentmyndigheden udfærdige bekendtgørelse herom. Trykte eksemplarer af oversættelsen skal snarest derefter kunne fås hos patentmyndigheden.

§ 78. Bestemmelserne i § 72, stk. 1, finder tilsvarende anvendelse på indlevering af oversættelse og betaling af afgift i henhold til § 77, stk. 1.

Stk. 2. Bestemmes det i henhold til § 72, at indlevering af oversættelse og betaling af afgift som nævnt i § 77, stk. 1, skal anses for rettidig, skal patentmyndigheden udfærdige bekendtgørelse herom.

Stk. 3. Den, som, efter at den i § 77, stk. 1, fastsatte frist er udløbet, men inden bekendtgørelse i henhold til stk. 2 er udfærdiget, i god tro har påbegyndt erhvervmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, har ret som i § 74, stk. 2 og 3, anført.

§ 79. Bestemmelsen i § 52, stk. 1, nr. 4, finder for europæiske patenter anvendelse, såfremt udvidelse er sket, efter at patentet er meddelt.

§ 80. Ophæver Den europæiske Patentmyndighed helt eller delvis et europæisk patent, skal dette have virkning, som om patentet i tilsvarende omfang er kendt ugyldigt her i landet. Patentmyndigheden skal udfærdige bekendtgørelse om ophævelsen.

§ 81. For opretholdelse af et europæisk patent skal der betales årsafgift til patentmyndigheden for hvert afgiftsår efter det år, i hvilket Den europæiske Patentmyndighed har bekendtgjort sin afgørelse om at imødekomme patentansøgningen.

Stk. 2. Betales der ikke årsafgift for det europæiske patent i overensstemmelse med stk. 1, jfr. §§ 41 og 42, finder § 51 tilsvarende anvendelse. For så vidt angår den første årsafgift forfalder denne dog først 2 måneder fra den dag patentet er meddelt.

§ 82. En europæisk patentansøgning, for hvilken Den europæiske Patentmyndighed har fastsat indleveringsdag, har fra denne dag samme virkning her i landet, som en her indleveret ansøgning. Har ansøgningen i henhold til Den europæiske Patentkonvention prioritet fra en tidligere dag end indleveringsdagen, gælder denne prioritet også her i landet.

Stk. 2. Ved anvendelse af § 2, stk. 2, 2. pkt., skal offentliggørelse af en europæisk patentansøgning i henhold til artikel 93 i Den europæiske Patentkonvention, sidestilles med, at ansøgningen er blevet almindelig tilgængelig i henhold til reglerne i § 22. Det samme gælder offentliggørelse i henhold til konventionens artikel 158, stk. 1, såfremt denne af Den europæiske Patentmyndighed sidestilles med offentliggørelse i henhold til artikel 93.

§ 83. Når en europæisk patentansøgning er blevet offentliggjort i henhold til Den europæiske Patentkonvention, og ansøgeren til patentmyndigheden har indleveret en oversættelse til dansk af patentkravene i den således offentliggjorte ansøgning, skal patentmyndigheden holde oversættelsen tilgængelig for enhver og udfærdige bekendtgørelse herom.

Stk. 2. Udnytter nogen uhjemlet erhvervmæssigt en opfindelse, som er genstand for en europæisk patentansøgning, efter at bekendtgørelse er udfærdiget i henhold til stk. 1, og fører ansøgningen til patent for Danmark, finder bestemmelserne om patentindgreb tilsvarende anvendelse. I sådanne tilfælde omfatter patentbeskyttelsen dog kun det, som fremgår såvel af de offentliggjorte patentkrav som af patentkravene i henhold til patentet. § 57 finder dog ikke anvendelse, ligesom den pågældende kun er pligtig at udrede erstatning for skade i det i § 58, stk. 2, angivne omfang.

Stk. 3. Forældelse af erstatningskrav efter stk. 2 indtræder tidligst 1 år efter, at indsigelsesfristen for det europæiske patent er udlø-

bet, eller efter at Den europæiske Patentmyndighed har besluttet at opretholde patentet.

§ 84. Tilbagetages en europæisk patentansøgning eller en begæring om, at den skal omfatte Danmark, eller skal ansøgningen eller begæringen i henhold til Den europæiske Patentkonvention anses for tilbagetaget, og genoptages ansøgningen ikke i henhold til konventionens artikel 121, har dette samme virkning som tilbagetagelse af en ansøgning hos patentmyndigheden.

Stk. 2. Såfremt en europæisk patentansøgning er afslået, har dette virkning, som om ansøgningen var afslået af patentmyndigheden.

§ 85. Stemmer de i §§ 77 eller 83 nævnte oversættelser ikke overens med teksten på det sprog, som har været behandlingsproget ved Den europæiske Patentmyndighed, omfatter patentbeskyttelsen alene det, som fremgår af begge tekster.

Stk. 2. I sager om ugyldighed skal alene teksten på behandlingsproget være afgørende.

§ 86. Indleverer ansøgeren eller patenthaveren til patentmyndigheden en rettelse af den i § 77 nævnte oversættelse, og betaler han den for trykning fastsatte afgift, skal den rettede oversættelse træde i stedet for den tidligere indleverede. Den rettede oversættelse skal holdes tilgængelig for enhver, såfremt den oprindelige oversættelse er tilgængelig. Når en sådan rettelse er indleveret, og afgift er betalt rettidigt, udfærdiger patentmyndigheden bekendtgørelse om rettelsen, såfremt den oprindelige oversættelse er tilgængelig. Trykte eksemplarer af oversættelsen skal snarest derefter kunne fås hos patentmyndigheden.

Stk. 2. Indleverer ansøgeren en rettelse af den i § 83 nævnte oversættelse, udfærdiger patentmyndigheden bekendtgørelse herom og holder den rettede oversættelse tilgængelig for enhver. Når bekendtgørelse er udfærdiget, træder den rettede oversættelse istedet for den oprindelige.

Stk. 3. Den, som, da den rettede oversættelse fik gyldighed, i god tro erhvervsmæssigt udnyttede opfindelsen her i landet på en måde, som ifølge den tidligere oversættelse ikke udgjorde indgreb i ansøgerens eller patentha-

verens ret, eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, har ret som i § 74, stk. 2 og 3, anført.

§ 87. Genopretter Den europæiske Patentmyndighed rettighederne for en patenthaver eller patentansøger, som ikke har overholdt en frist, gælder denne afgørelse også her i landet.

Stk. 2. Den, som, efter at tab af rettigheder er indtrådt, men inden Den europæiske Patentmyndighed har genoprettet rettighederne og udfærdiget bekendtgørelse herom, i god tro har påbegyndt erhvervsmæssig udnyttelse af opfindelsen her i landet eller har truffet væsentlige foranstaltninger hertil, har ret som i § 74, stk. 2 og 3, anført.

§ 88. Anses en europæisk patentansøgning, som er indleveret til en national patentmyndighed, som tilbagetaget som følge af, at Den europæiske Patentmyndighed ikke inden for den fastsatte frist har modtaget ansøgningen, skal patentmyndigheden på ansøgerens begæring anse den for konverteret til en ansøgning om patent her i landet, såfremt

- 1) begæringen fremsættes over for den nationale myndighed, som modtog ansøgningen, inden 3 måneder efter at der er givet ansøgeren underretning om, at ansøgningen anses for tilbagetaget,
- 2) begæringen indkommer til patentmyndigheden, inden 20 måneder fra den dag, ansøgningen blev indleveret, eller, hvis prioritet er begæret, fra prioritetsdagen, og
- 3) ansøgeren inden for den frist, som industriministeren fastsætter, betaler den fastsatte ansøgningsafgift og indleverer en oversættelse af ansøgningen til dansk.

Stk. 2. Opfylder patentansøgningen Den europæiske Patentkonventions krav med hensyn til ansøgningens form, skal den godkendes i så henseende.

§ 89. Bestemmelserne i Den europæiske Patentkonventions artikler 9, 60, 126 og 131 samt i den til konventionen knyttede protokol om retternes kompetence og anerkendelse af afgørelse om retten til at få meddelt et europæisk patent (anerkendelsesprotokollen) gælder her i landet.

§ 90. Industriministeren fastsætter nærmere regler til gennemførelse af Den europæiske Patentkonvention og til gennemførelse af bestemmelserne i dette kapitel.«

27. I *kapitel XI*, der herefter bliver *kapitel XII*, affattes pkt. 1, stk. 2, således:

»Stk. 2. Patent på opfindelser af næringsmidler kan først meddeles efter den 7. oktober 1987 og kun i henhold til ansøgninger, der indleveres efter dette tidspunkt.«

Kapitel XI

Ikrafttrædelses- og overgangsbestemmelser

1. Denne lov træder i kraft den 1. januar 1968. Samtidig ophæves patentloven, jfr. lov-bekendtgørelse nr. 361 af 19. december 1958. Endvidere ophæves § 4 i lov nr. 142 af 29. april 1955 om arbejdstageres opfindelser.

Stk. 2. Patent på opfindelser af næringsmidler og lægemidler samt patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler kan dog først meddeles efter et af handelsministeren fastsat senere tidspunkt.

§ 2

Kapitel XI træder i kraft, når Den europæiske Patentkonvention får virkning her i landet. Industriministeren bekendtgør ikrafttrædelsesdatoen. Tidspunktet for ikrafttræden af lovens øvrige bestemmelser fastsættes af industriministeren.

§ 3

Loven finder anvendelse på patentansøgninger, der ved lovens ikrafttræden er under behandling hos patentmyndigheden. Herfra gælder følgende undtagelser:

- 1) Patent på opfindelser af lægemidler samt patent på fremgangsmåder ved tilvirkning af næringsmidler kan kun meddeles i henhold til ansøgninger, der indleveres efter lovens ikrafttræden.
- 2) Bestemmelserne om deponering af kultu-

rer af mikroorganismer finder kun anvendelse på ansøgninger, der er indleveret, efter at disse bestemmelser er trådt i kraft.

- 3) For patentansøgninger, der er indleveret før lovens ikrafttræden, forfalder årsafgifter dog tidligst 6 måneder efter lovens ikrafttræden. Årsafgifter for tidligere afgiftsår forfalder til betaling, samtidig med at der første gang skal betales årsafgift i overensstemmelse med § 1, nr. 18 (§ 41) og § 1, nr. 19 (§ 42).
- 4) Begæring om løbedagsforskydning i henhold til § 14, stk. 1, kan uanset bestemmelsen i § 1, nr. 6 (§ 14, stk. 2) fremsættes indtil 6 måneder fra lovens ikrafttræden i overensstemmelse med de hidtil gældende regler.

§ 4

Loven finder tillige anvendelse på patenter, der er meddelt ved dens ikrafttræden. Herfra gælder følgende undtagelser:

- 1) Er et patent meddelt mindre end 2 måneder før lovens ikrafttræden, forfalder afgifterne for afgiftsår, der er påbegyndt før meddelelsen, i overensstemmelse med § 42 i patentlov af 20. december 1967.
- 2) Bestemmelserne om patenters ugyldighed i patentlov af 20. december 1967 og lov nr. 264 af 8. juni 1978 finder anvendelse på patenter, der er meddelt i henhold til nævnte lov.
- 3) Bestemmelserne om deponering af kulturer af mikroorganismer finder kun anvendelse på patenter, der meddeles på grundlag af en ansøgning, der indleveres efter at disse bestemmelser er trådt i kraft.

§ 5

Beføjelser, som efter grundloven tilkommer rigets myndigheder, kan i det omfang, det er fastsat i Den europæiske Patentkonvention, udøves af de institutioner, der er nævnt i denne konvention.